

Kızıl Bayrak

EMPERYALİST SAVAŞA VE KAPİTALİST YAĞMAYA İŞÇİ SINIFI SON VEREBİLİR!

“Kürdistan'da 'sıkıyönetim' adı altında tam bir kuşatma var “

Kürdistan'da devam eden sokağa çıkma yasaklarına ilişkin Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) İstanbul Temsilcisi Ümit Efe ile konuştuk.

s.8

Türk sermaye devletinin gerek Suriye'de, gerekse Kuzey Kürdistan'da hayata geçirdiği, Kürt halkını hedef alan saldırgan politikaları karşısında emperyalistlerin sözde de kalsa herhangi bir tutumu sözkonusu değildir. Dolayısıyla, Kürt halkının dökülen her damla kanında dolaysız olarak payı bulunmaktadır. Bu gerçeklik atlandığında, Kürt sorunu karşısında doğru ve ilkeli bir tutum geliştirmek, Kürt halkının mücadelesini devrimci bir yaklaşımla güçlendirmek mümkün olmayacaktır.

Dünyanın ve Türkiye'nin yakın geleceğini doğrudan ilgilendiren tüm bu kritik gelişmelere müdahale etmenin yolu ise, işçi sınıfını harekete geçirmekten, bağımsız devrimci sınıf konumu ile mücadele sahnesine çekmekten geçiyor. Gerek tutarlı bir anti-emperyalist mücadele pratiği geliştirmek, gerek kıyıma uğrayan Kürt halkı ile eylemli dayanışmayı büyütmek, gerekse de ekonomik-sosyal saldırılara dur diyebilmek için sınıfı siyasal mücadele alanına çıkarmak yaşamsal bir önem taşımaktadır. »2

SÖMÜRÜYE, ŞİDDETE VE GERİCİLİĞE KARŞI KADINLARIN DİRENİŞİ SÜRECEK...

Savaş, katliam ve gerici politikalarla emekçiler sindirilmeye çalışılsa da, geride kalan bir yıllık süreçte işçi ve emekçi kadınlar fabrikalarda, meydalarda, savaşlarda direnmeye devam ettiler.

Kadına yönelik şiddetin ve cinayetlerin artması, Özgecan Aslan'ın vahşi-

ce katledilmesi ülke çapında büyük bir toplumsal tepkiye yol açtı. Yaklaşık 40 kentte ağırlığını kadınların oluşturduğu kitleler sokaklara çıktılar. Biriken öfke ve tepki, aynı kitesellik ve yaygınlıkta olmasa da, 8 Mart eylemlerine de yansıdı.

2015'de, başta metal fırtınası olmak üzere mevzi işçi direnişlerinde de kadınlar yerlerini aldılar.

Kürt kadınları ise, Ortadoğu coğrafyasındaki kadınlara, tutulması gereken biricik yolun direniş olduğunu gösterdiler.

s.22

Emperyalist savaşa ve kapitalist yağmaya işçi sınıfı son verebilir!

Dünyada ve Türkiye’de, toplumsal yaşam üzerinde çok yönlü sonuçlar yaratacak bir dizi önemli gelişme yaşanıyor. Kapitalist sistemi pençesine alan ekonomik-sosyal kriz, emperyalist savaş ve saldırganlık politikaları, Ortadoğu’yu yıkıma uğratan egemenlik ve nüfuz kavgaları bu gelişmelerin öne çıkanları.

Türkiye gibi emperyalist-kapitalist düzene göbekten bağlı bir ülkenin tüm bu gelişmelerden dolaysız bir şekilde etkilenmesi kaçınılmazdır. Dahası Türkiye, emperyalistler arası nüfuz mücadelelerinin keskinleştiği bir coğrafyanın tam göbeğinde yer almaktadır.

Bu aynı olgular, sermaye düzeninin iç ve dış politikalarını da doğrudan belirlemekte, güncel siyasal eğilimlerine yön vermektedir.

“Türkiye emperyalizme bağımlı bir ülkedir ve bugün Amerikan emperyalizminin köleci egemenliği altındadır. Bunun iktisadi temel üzerinde çok yönlü, çok boyutlu bir bağımlılık olduğunu biliyoruz. Emperyalizme bu kölece bağımlılık, Türk dış politikasını belirleyen bir başka temel gerçekliktir. (Doğal olarak bu çok yönlü bağımlılık, Türk burjuvazisinin iç politikasının da temel belirleyeni durumundadır.)” (Türk dış politikasının güncel sorunları, H. Fırat- tkip.org)

Bu temel değerlendirme ışığında, sermaye devletinin içeride ve dışarıda tırmandırdığı saldırgan politikaların arka planında, başta ABD olmak üzere emperyalist dünya ile kurduğu çok yönlü işbirliğinin yer aldığını akıldan çıkarmamak gerekiyor. Bugün Rus uçağının düşürülmesinden Suriye’de savaşan çeteleri eğitip-donatmaya kadar, yaşanan tüm gelişmeler, emperyalizmle kurulan kölece bağımlılık ilişkisinin dolaysız sonuçlarıdır. Aynı anlama gelmek üzere, emperyalist güçlerin bölgesel çıkarlarına uygun olarak Türk sermaye devletine düşen rolün güncel görünümüdür.

Bu gerçeklik, gelinen yerde bölgesel bir mahiyet kazanmış olan Kürt sorunu üzerinden de geçerlidir. Sermaye devleti Kürt sorunu üzerinden belirlediği politikaları, başta ABD olmak üzere, emperyalist güçlerin bölgesel politikalarıyla bağdaştırmaya çalışmaktadır. Sermaye devleti her ne kadar Kürt

sorununu kendi “iç meselesi” gibi yansıtarak, işçi ve emekçileri şovenizm zehiriyle sersemletmek için kullansa da, izlediği politikanın emperyalizmin çıkar ve yönelimleriyle sorun yaratmamasına özen göstermektedir. Tıpkı Irak savaşı sürecinde “kırmızı” çizgilerin terk edilerek ABD patentli “açılım” politikasının devreye sokulmasında olduğu gibi.

Bunun içindir ki bugün, Türk sermaye devletinin gerek Suriye’de, gerekse Kuzey Kürdistan’da hayata geçirdiği, Kürt halkını hedef alan saldırgan politikaları karşısında emperyalistlerin sözde de kalsa herhangi bir tutumu sözkonusu değildir. Dolayısıyla, Kürt halkının dökülen her damla kanında dolaysız olarak payı bulunmaktadır. Bu gerçeklik atlandığında, Kürt sorunu karşısında doğru ve ilkeli bir tutum geliştirmek, Kürt halkının mücadelesini devrimci bir yaklaşımla güçlendirmek mümkün olamayacaktır.

Dünyanın ve Türkiye’nin yakın geleceğini doğrudan ilgilendiren tüm bu kritik gelişmelere müdahale etmenin yolu ise, işçi sınıfını harekete geçirmekten, bağımsız devrimci sınıf konumu ile mücadele sahnesine çekmekten geçiyor. Gerek tutarlı bir anti-emperyalist mücadele pratiği geliştirmek, gerek gün be gün kıyım uğrayan ve kirli savaş uygulamalarına maruz kalan Kürt halkı ile eylemli dayanışmayı büyütme, gerekse de topluma dayatılan ekonomik-sosyal yıkım saldırılarına dur diyebilmek için işçi sınıfını siyasal mücadele alanına çıkarmak yaşamsal bir önem taşımaktadır.

Tam da bu nedenle, içerisinden geçmekte olduğumuz dönemin tüm siyasal-toplumsal gelişmelerine yönelik devrimci müdahalenin eksenine, devrimci bir sınıf hareketi yaratma bakışı oturtulmalıdır.

“Demek oluyor ki, işçi sınıfının devrime kazanılarak mücadele sahnesine çıkarılması, günümüz dünyasının en yakıcı ihtiyacıdır. Bu ihtiyaca yanıt verilemediğinde, emperyalist-kapitalizm uzun yılları bulan bunalımına rağmen ayakta kalmayı sürdürecektir, böylece insanlığı yıkıma sürüklemesi önlenemeyecektir.” (TKİP’nin 17. kuruluş yıldönümü etkinliğinde yapılan konuşmadan- tkip.org)

Türk ordusu Irak topraklarında...

Görev savaş kışkırtıcılarına karşı direniştir!

Yayılmacı, saldırgan dış politika izleyen dinci-NATO'cu AKP iktidarı, Rusya ile yaşadığı kriz derinleşirken, Irak'a da el attı. Hava sahasını 17 saniye ihlal ettiği gerekçesiyle Rus uçağını Suriye topraklarında düşüren zihniyet, yüzlerce asker eşliğinde tanklarını Irak topraklarına sürmekte sakinca görmüyor.

İçeride Kürt halkına savaş ilan edecek kadar pervasız olan bu iktidar, komşu ülkelere kaba müdahalelerde bulunarak bölgedeki gerilimi daha da tırmandırıyor. Ağır silahlarla donatılmış bir askeri birliği Musul kenti yakınlarındaki Başika bölgesine sevk edenler, Irak'ın egemenlik haklarını fütursuzca çiğnediler. "Zayıf bir av" saydıkları Irak'tan bir parça koparmaya çalışan bu zihniyetin temsilcileri hem ataları Osmanlı'ya hem Washington'daki emperyalist efendilerine özeniyorlar. Oysa attıkları her adım NATO'nun paçalarına daha çok yapışmalarına yol çiyor.

İrkçi-mezhepçi histeri

AKP tetikçisi yandaş medya, Türk askerinin Irak topraklarına girişini adeta Osmanlı'nın Viyana seferi gibi yansıttı. İrkçi-mezhepçi söylemi utanmazca kullanan bu medya, şovenizmi körüklemeye odaklandı. Bu söylemi öne çıkaran dinci medya, yayılmacı saldırganlığın borazanı olduğunu bir kez daha kanıtladı.

7 Haziran seçimleri öncesinde başlayan, Suruç Katliamı'ndan sonra doruğa çıkan yandaş medyanın bu rezil söylemi, Musul'a asker sevkıyatı ile bir kez daha tavan yaptı. Komşu halklara karşı saldırganlığı iç politika malzemesi olarak kullanan AKP, Irak'a karşı giriştiği bu kışkırtıcı hamleyi de aynı amaç için kullanıyor. Oysa bu pervasızlık komşu Irak'la krize yol açmış, kaçak sarayın tiranı tarafından aksi yönde yapılan açıklamalara rağmen, askerlerin bir kısmı Güney Kürdistan Yönetimi'ndeki bölgeye çekilmek zorunda kalmıştır.

Yalancının mumu

AKP şefleri, asker sevkıyatının Irak hükümetinin talebi ile gerçekleştirildiğini iddia ettiler. Oysa olay, anında Irak hükümetinin sert tepkisiyle karşılandı. Irak Başbakanı Haydar el İbadi, Türkiye'ye ultimatoma vererek askerlerin 48 saat içinde çekilmesini istedi. İbadi, bir mektup yazarak sorunu Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne taşıdı. Mektupta "Irak'ın, Türkiye'nin agresif eylemini durdurmak ve kendini savunmak için gerekli her türlü önlemi alma hakkı vardır" ifadelerinin de yer aldığı bildirildi.

Irak'ın BM Daimi Temsilcisi Muhammed Ali el-Hakim tarafından sunulan mektupta, Türk askerlerinin Irak'ta bulunmasının "uluslararası hukukun açık ihlali" olduğu hatırlatılarak, Konsey'den, Türk askerlerinin Irak topraklarından çekilmesini Türkiye'den talep etmesi istendi.

Irak hükümetinin tepkisi bu kadar sertken kaçak sarayın tiranı, Türk askerinin Irak'la yapılan anlaşmaya

dayanarak Irak'a girdiğini iddia etmeye devam etti. Oysa AKP şefleri birbirini tutmayan açıklamalar yaparken, MİT şefi ile Dışişleri Bakanı'nın apar-topar Bağdat'a gitmeleri, ortada ciddi bir sorun olduğunu gözler önüne serdi. Bu defa yalancının mumu yatsıya kadar bile yanmadı. Zira Bağdat'tan gelen mesajlar, yorum gerektirmeyecek kadar netti: "İşgalci askerlerinizi çekin!"

Kabadayılık sökmedi

Ahmet Davutoğlu yelkenleri indirirken, AKP'nin kaçak saraydaki "büyük şefi" kabadayılık taslamaya devam etti. Hem Irak hükümetinin hem Bağdat'taki El Sistani, El Maliki, Es Sadr gibi etkili liderlerin "Türk askeri kayıtsız şartsız Irak'ı terk etmelidir" şeklindeki açıklamaları, kabadayılığın işe yaramadığını gözler önüne serdi.

Hükümet ve siyasi liderlerin yanı sıra, halkta da ciddi bir tepki var. Nitekim başkent Bağdat ve diğer kentlerde yapılan eylemlerde Türk askerinin Musul'a girmesi protesto edilirken, işgalci güçlerin derhal çekilmesi istendi. Durum bu iken kabadayılık gösterilerine devam edenler, içinde buldukları hezeyanı sergilemekten öte bir şey başaramıyorlar.

Yayılmacılığın aracı mezhepçilik

Türk askerinin IŞİD'e karşı savaşanları eğitmek için gittiği iddiası da dile getirildi. Oysa bu iddia da temelden yoksundur. Zira IŞİD'e karşı Irak ordusu ile koordineli bir şekilde savaşanlar, Haşd el Şabi (halk seferberliği) adıyla oluşturulan 120 bin kişilik milis gücüdür. Oysa ABD'nin yanı sıra Türkiye, Suudi Arabistan gibi gerici bölge devletleri, bu milislerin Musul'u kurtarmasını engelliyorlar. Rezil mezhepçi politikanın dışa vurumu olan bu tutum, milis güçlerin çoğunluğunun Şii kökenli olmasıyla gerekçelendiriliyor.

Türk askerinin eğittiği eski Musul Valisi'ne bağlı güçler ise, salt sünnilerden oluşuyor. Bu güçler IŞİD'e karşı ciddi bir savaşa girişmedikleri gibi, eski Musul Valisi Esil Nuceyfi IŞİD'in işbirlikçilerinden biri kabul ediliyor. Yani Musul'u altın tepside IŞİD'e sunanlardan biri de Esil Nuceyfi'dir. Görünen o ki, tıpkı Cereblus'ta olduğu gibi, Musul'da da IŞİD'in fiili hamilerinden biri Türk devletidir.

Türk devletinin müdahalesi, tamamen mezhepçi temellere dayanıyor. Yani mezhepçiliği yayılmacı heveslerine ulaşmanın bir aracı olarak kullanıyor. Hem iç politikada hem dış politikada bu kirli yöntemi kullanan AKP, hedeflerine ulaşmak için emekçileri etnik, dinsel, mezhepsel temelde parçalayıp birbirine düşürmekten bile kaçınmıyor. İlk günden beri Suriye'deki yıkıcı savaşa benzin dökmesi de bu politikanın kaçınılmaz sonucudur.

Gerici savaşa karşı halkların kardeşliği

Dış politikası iflasın dipsiz çukuruna saplanmasına rağmen, bölgede savaş kışkırtıcılığına devam eden AKP iktidarı, sermaye sınıfının yayılmacı emellerinin sözcülüğünü yapıyor. Bu pervasızlığın bedelini ise, halkların emekçi kesimleri ödüyor. Bir kez daha bu tuzağa düşmemek için işçi sınıfıyla emekçilerin hem uyanık olmaları hem savaşa karşı sınıf dayanışmasını sıkı bir şekilde örmeleri kritik önem taşıyor.

Yayılmacı saldırganlık dizginlenemezse eğer, iktidarın halkları birbirine kırdırma yönünde daha pervasız adımlar atması işten bile değil. Zira dış politikası iflas eden AKP'nin tek tutunma dalı, ırkçı-mezhepçi ayrımları körükleyip kendine bağlı çeteleri güçlendirmektir. Böyle bir politikanın işçi sınıfıyla emekçiler için sonuçları ise, tam bir felaket olur. Buna geçit vermemek için hem halklar arası dayanışmayı yükseltmek hem yayılmacı hamlelere karşı etkin bir direniş örmek, günün acil ihtiyaçlarından biridir.

Mesut Barzani'nin Ankara ziyareti

Kirli ilişkiler, kanlı planlar, karanlık hedefler

Güney Kürdistan Bölgesel Yönetimi Başkanı Mesut Barzani bazı görüşmeler yapmak üzere 9 Ekim'de Ankara'ya geldi. Tayyip Erdoğan, Ahmet Davutoğlu ve MİT Müsteşarı Hakan Fidan'la görüşmelerde bulundu.

Bu ziyaretin, tam da sermaye devletinin, hava sahasını ihlal ettiği gerekçesi ile bir Rus uçağını düşürmesinin ve sermaye devletinin Musul'un hemen dibindeki Başika'ya asker sevkıyatı yapmasının ardından gerçekleştirilmesi; onun hiç de olağan bir ziyaret olmadığını göstermektedir. Öte yandan, ziyaretin, emperyalistlerin bölgeye adeta taşınmalarının, demek oluyor ki, kendi aralarındaki nüfuz mücadelesinin iyiden iyiye kızıştığı bir sırada yapılması, onu daha fazla manidar kılıyor.

Provokatif girişimler, kirli amaçlar

Sermaye devletinin Rus uçağını düşürmesi de, Musul/Başika'ya asker ve tank yağma girişimi de, diplomatik laf cambazlıklarından arındırıldığında, provokatif girişimlerdir. Ve dahası, her iki gelişme de, Rusya'nın Suriye'ye hızlı girişi ile planları bozulan ABD'nin bir karşı hamlesidir. Yani bu girişimlerin arkasında ABD vardır, ABD'nin onayı alınarak gerçekleştirilmiştir.

Sermaye devletinin öteden beridir aşağılık bir yalanı da, sözde Türkmen kardeşlerini koruma amacıdır. Türkmenler bu kirli devletin umrunda bile değil. Keza IŞİD çeteleri Musul'u işgal ettiği sırada kılı bile kıpırdamamıştır. Güneyli işbirlikçilerinin, yani Barzani'nin sandığı gibi "Kürt kardeşleri" de sömürgeci Türk devletinin umurunda değildir. Sermaye devleti Musul/Başika'ya Güneyli işbirlikçileriyle yaptığı petrol anlaşmasını güvenceye almak, Musul ve özellikle Kerkük petrollerine yakın olmak, buradaki zengin ve kaliteli petrolden pay almak için oradadır. Her fırsatta hakkında tarihsel hak iddiasında bulunduğu Musul ve Kerkük'ü yeniden kendi toprağı haline getirmek bu kirli devletin öteden beri en büyük hayalidir, vazgeçemediği bir sevdasıdır. Bu hayalini gerçekleştirmek için efendilerine her türlü uşaklığı yapmaya, her türlü çılgnlığa başvurmaya hazırdır. Nitekim yıllar önce, karanlık güçleriyle Kerkük'e sızmak istemişti, ne var ki, ağababası ABD, başlarına çuval geçirerek onları geri göndermişti.

Fakat sermaye devletinin Başika'yı düpedüz işgal anlamı taşıyan girişiminin esaslı bir başka amacı daha var. Şöyle ki, hatırlanacağı üzere IŞİD çetesi Musul'un hemen ardından bu kez de Şengal'i işgal etmiş, Ezidisi, Türkmeni, Süryanisi ile Şengal halkına kısa sürede kan kusturmuştu. Şengal halkının yardımına PKK'ye bağlı gerillalar ve YPG koşmuş, kısa bir süre içerisinde IŞİD çetelerini püskürtmüştü.

Haliyle PKK, Musul ve Kerkük'ün de bulunduğu bu alanda haklı bir itibar kazandı, meşrulaştı. Şengal'in geleceği konusunda söz sahibi bir güç oldu. Bunun kendisi en başta Barzani olmak üzere, sermaye devleti ve ABD'yi rahatsız etti. Barzani bu rahatsızlığını zaman zaman dışa da vurdu. "Burası Güney toprağıdır, siz burada misafirsiniz", vb. gerekçelerle PKK'nin inisiyatifi

ele geçirmesini engellemek amacıyla Peşmergeleri'ni PKK'ye saldırtmak istedi. Bu yönlü kışkırtmalarda bulundu. PKK'nin Şengal'de özerk bir yönetim oluşturmasını ise savaş gerekçesi olarak gördü. Kürt halkının kazanımlarını kurumlaştırmasına karşı durdu. Tıpkı Rojava'da yaptığı gibi.

Sermaye devleti de bölgedeki en büyük dostu Barzani gibi düşünmekte, onunla aynı kaygıları ve korkuları paylaşmaktadır. PKK çizgisinde Rojava benzeri bir yeni oluşumun, diğer yerleri de tetiklediğini çok iyi bilmektedir. Sermaye devleti, işte daha başından böylesi bir gelişmeyi engellemek için Başika'ya asker ve tank sevkıyatı yapmıştır. Kirli ve karanlık savaşını buraya da taşımak amacındadır. Bunun için ABD'nin ve Barzani'nin onayını almıştır. Başta Erdoğan olmak üzere, sermaye devletinin devlet ve hükümet yetkililerinin küstahça açıklamalarının gerisinde de bu vardır.

Ve nihayet, Türk sermaye devletinin bu provokatif girişimleri aynı zamanda bölgede yeni bir aşamaya çıkan nüfuz mücadelesini biraz daha kızıştırmak amacı taşımaktadır.

Güneyli güçler ihanete doymuyorlar

Merkezi Irak Yönetimi, sermaye devletinin en sıradan uluslararası kuralları dahi hiçe sayan ve tam bir korsanlık örneği olan Başika seferine çok sert bir tepki verdi. Bu girişimi bir tür işgal girişimi olarak niteledi ve 24 saat içinde bu duruma son verilmezse eğer, sorunu BM'ye taşımak da dahil her yola başvuracağını, gerekirse askeri seçeneği de devreye sokacağını bildirdi.

Rusya, Çin, Suriye ve İran ise bu işgal girişimini kinayan açıklamalar yaptılar, buraya ancak Irak

yönetiminin izni alınarak girilebileceğini belirttiler. Sermaye devletinin yine bir yalnızlığa düştüğü bir sırada, ağababası ABD, sermaye devletinin yardımına koşmakta gecikmedi. Her zamanki gibi gerilimi yatıştırmaya dönük telkinlerde bulundu. Benzer çabaları BM toplantısında tekrarladı.

Sermaye devletine en büyük desteği Mesut Barzani sundu. Barzani, olayın gereğinden fazla büyütüldüğünü, sermaye devletinin kendilerine yardım için bizzat bölgeye çağrıldığını, sözde IŞİD'e karşı birlikte savaşacaklarını açıkladı. Böylece, bu düpedüz bir işgal girişimine meşruiyet zırhı giydirdi. Sermaye devletini, askeri varlığını orada kalıcılaştırması için cesaretlendirdi. Onun Kürt hareketine dönük kanlı amaçlarını gerçekleştirmesine, bu anlama gelmek üzere, kirli savaşı bu coğrafyaya taşımaya onay verdi. İşbirlikçilik, emperyalist ve sömürgeci güçlerin çıkar ve istemleri uğruna kardeş kanı dökmek, yani ihanet etmek Güneyli feodal-burjuva sınıfların karakteristik niteliğidir. Kendilerinden bağımsız bir iradeye hiçbir dönem izin vermemişlerdir. Kürt alt sınıflarının inisiyatifi ve iradesiyle gelişen her girişim şiddet ve kanla cevaplanmıştır.

Güneyli güçlerle sömürgeci Türk sermaye devleti arasındaki ilişkiler her zaman gizli ve karanlık ilişkiler olmuştur. Büyük merak konusu olan pek çok olay hep karanlıkta kalmıştır. Biz kez daha Barzani ayağının tozu ile ilk önce her türlü kanlı ve karanlık işin altında imzası bulunan MİT Müsteşarı Hakan Fidan'la görüşürülmüş, sonra usulen devlet katında misafir edilmiştir. Her şey önce MİT'in karanlık ofisinde konuşulmuş, Kürt halkına dönük tüm kanlı ve kirli planlar burada ele alınmıştır.

Görünen o ki, sermaye devleti Kürt halkını ve Kürt hareketini hedef alan kirli savaşın alanını genişletmeyi, bu kapsamda işbirlikçi Kürt burjuvazisini daha etkin bir şekilde kullanmayı hedefliyor.

Kürdistan'da abluka, saldırı ve katliamlar tırmandırılıyor

Sermaye devletinin Kürdistan'da sürdürdüğü kirli savaş hafta boyunca tırmanarak devam etti. Sokağa çıkma yasakları ve kolluk güçlerinin saldırıları sonucunda hafta boyunca yine çok sayıda insan yaralanırken birçok kişi de katledildi.

Diyarbakır'ın Sur ilçesinde 9 gün süren sokağa çıkma yasağı direnişle birlikte 11 Aralık gece saat 23.00'te kalkarken ilçede polis ablukası devam etti. Yasak süresinde gerçekleştirilen polis saldırıları nedeniyle 4 sivilin yaşamını yitirdiği çok sayıda kişinin yaralandığı belirtildi. Yasak kalkmasına rağmen sokak ve cadde girişlerinde ağır silahlarla bekleyen özel hareket timleri mahallelere giriş-çıkışlarda GBT kontrolleri yaptı. Öte yandan yasağın kalktığı mahallelerde yer yer silah sesleri yükselmeye devam etti. Bu sırada da yaralananlar olduğu belirtildi.

Ancak kaymakamlık tarafından yapılan açıklamayla 11 Aralık 16.00'dan itibaren "ikinci bir emre kadar" tekrar sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Sur'da devam eden sokağa çıkma yasağını protesto etmek için 14 Aralık'ta Bağlar ve Yenişehir'de sokaklara çıkan kitle de polis saldırısına maruz kaldı.

Kitle polis saldırısına ses bombası, taş ve havai fişeklerle yanıt verdi.

Bağlar'da 2 genç katledildi

Bağlar ilçesine bağlı Kaynarteppe Mahallesi'nin Koşuyolu Parkı yakınındaki protestolar sırasında özel hareket polisleri tarafından 3 gencin üzerine ateş açıldı. Yaralanan gençler çevredekiler tarafından Bağlar Özel Hastanesi'ne kaldırıldı. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan Şerdil Cengiz (21) ve Şiyar Salman (18) isimli gençler yapılan tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Yaralı olan Şaban isimindeki genç ise Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne sevk edildi.

Özel harekât timleri tarafından katledilen Şerdil Cengiz ve Şiyar Salman 15 Aralık'ta on binlerce kişinin katıldığı cenaze töreniyle uğurlandı. Öldürülen gençler için Koşuyolu Parkı'ndan yapılan törenin ardından

"İntikam!" ve "Katil devlet hesap verecek!" sloganları atan kitle yürüyüşle cenazeleri Yeniköy Mezarlığı'na getirdi. Omuzlarda mezarlığa getirilen cenazeler "Şehit namirin!" sloganlarıyla defnedildi.

Sur'da iki haftadır süren yasakların sürmesine karşın 16 Aralık'ta Ofis semtinde yapılan eylemi takip eden JİNHA muhabiri Beritan Canözer, polis tarafından Ford Ranger'a bindirilerek gözaltına alındı.

Dargeçit'te bir genç katledildi

Mardin'in Dargeçit (Kerboran) ilçesinde ilan edilen sokağa çıkma yasağının 3'üncü gününde (13 Aralık) özel hareket timleri ve askerlerin açtığı ateş sonucu Safa Mahallesi'nde Takyedin Oral isimli genç yaşamını yitirdi. Saldırıları nedeniyle çok sayıda kişinin de yaralandığı belirtilirken bir gencin ise özel hareket timleri tarafından gözaltına alındığı ve nereye götürüldüğünün bilinmediği belirtildi.

Mardin'in Nusaybin ilçesinde 14 Aralık günü 16.00 itibarıyla yeniden "sokağa çıkma yasağı" ilan edilirken, yasağın Abdulkadirpaşa, Yenşehir, Dicle ve Fırat mahallelerini kapsadığı ifade edildi.

Şırnak'ta katliam hazırlığı: Eğitime ara verildi

Sermaye devleti Şırnak'ta da katliam girişiminde bulundu. Son günlerde Cizre ve Silopi ilçelerine yapılan yoğun askeri sevkiyatın ardından, 13 Aralık'ta kentte eğitime ara verildi. Öğretmenler süresiz izne çıkarıldı ve öğrenci yurtları boşaltıldı.

Cizre ve Silopi'de öğretmenlere cep telefonu üzerinden gönderilen mesajlarda okulların süresiz tatil edildiği belirtildi.

Silopi'nin tüm noktalarına özel hareket polislerinin konuşlandırıldığı belirtilirken, Cizre'de polis provokasyona girişti. Orhan Doğan, Yafes ve Arin Mirxan caddeleri üzerinde zırhlı araçlarla dolaşan polisler, etrafa rastgele gaz bombası atarken polislin provokasyon girişimine karşı ilçede esnaf kepenk kapattı.

Katliam hazırlığı yapılan kentte 14 Aralık gece 23.00'ten itibaren sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Cizre ve Silopi'ye askeri yığınak, top atışları

Cizre'den gelen askeri araçların 14 Aralık'ta Silopi'deki TOKİ bölgesindeki polis lojmanlarına yerleştirildiği bildirildi. Ayrıca polis ve askeri birliklere şehir dışından takviye yapıldığı, kolluk güçlerinin Şırnak Şerafettin Elçi Havalimanı'na indiği, buradan Silopi'ye geçtikleri duyuruldu. Sevkiyata helikopterlerin de havadan destek verdiği kaydedildi.

Devletin katliam timlerinin Cizre'de ise Konak ve Yafes mahallerindeki öğrenci yurtlarına yerleştirildiği, askeri araçların da okullarda konuşlandırıldığı bildirildi.

16 Aralık'ta basına yansıyan fotoğraf ve görüntülerde askerlerin kente girdiği, Silopi'deki halkın üzerine top atışları yaptığı görüldü. 16 Aralık sabahтан itibaren Silopi'de asker ve polisler ev baskınları yaptı.

Cizre ilçesi'nin etrafına konuşlandırılan tanklardan da kente top atışları yapıldığı belirtildi.

"İmha ve tasfiye politikası"

KCK Yürütme Konseyi üyesi Sabri Ok, Türk sermaye devletinin Kürdistan'da yürüttüğü saldırganlığa dair ANF'ye açıklamalarda bulundu.

Ortadoğu'daki durumu hegemonya savaşı olarak gördüklerini ifade eden Ok, şöyle konuştu: "Hegemonik güçlerin amacı çıkarlarını yeniden tesis etmek, Ortadoğu'nun zenginliklerini talan etmek bunun için ahlak ve kural dışı ne varsa her şeyi geliştirerek amacına ulaşmaktır."

Ok, Türkiye'deki kirli savaşa dair ise şöyle dedi: "Bunun için her şeyi mübah görmekteyiz. Yani uluslararası hukuk, evrensel insan hakları, ahlaki ölçüler her şey ayaklar altındadır. Kürtlerin değerlerine saldırarak halkın en tartışmasız değerleri gördüğü şehitlikleri bombalayarak, genç,

kadın ve erkekleri katledip cesetlerini panzerlerin arkasında sürükleyerek, çocukları ve kadınları katledip, dağları, şehirleri bombalayarak sonuca gitmek istiyor. Zalimce bir yönelimdir. Fakat büyük bir gaflet, haince bir politika ama kesinlikle sonuca ulaşamayacaklardır."

Kürt halkının Türk sermaye devletinin katliamlarına karşı bir irade savaşı verdiğinin altını çizen Ok, topyekün direniş çağrısı yaptı. Kürdistan'daki saldırılara karşı yanıtın tüm Türkiye'de verilmesinin önemine dikkat çeken Ok, bu açıdan yetersiz kalındığını belirterek "Türkiye devrimcileri, sosyalistleri, aydınları ayağa kalkmalıdır" çağrısında bulundu.

Devlet terörü protesto edildi

14 Aralık günü Cizre, Silopi ve son olarak Nusaybin'de tekrar hayata geçirilen sokağa çıkma yasakları Ankara, İstanbul, İzmir ve Mersin'de protesto edildi.

Ankara

Saldırı ve yasaklar **14 Aralık**'ta HDP Ankara İl Örgütü tarafından protesto edildi. Yüksel Caddesi'ndeki İnsan Hakları Anıtı önünde toplanan Ankaralı emekçiler ve ilerici-devrimci-yurtsever kurumlar hep bir ağızdan "Diren Kürdistan Ankara seninle!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Bijî biratiya gelân!" ve "Kürdistan faşizme mezar olacak!" sloganlarını haykırdılar.

HDP Ankara İl Örgütü adına okunan basın açıklamasında kaçak saray ve AKP hükümetinin yeni bir saldırganlıkla Kürt halkına yönelik imha politikasını devreye soktuğu ifade edildi. Kürdistan'daki "sokağa çıkma yasakları" adı altındaki faşist ablukayla şu ana kadar 52 kez yasak ilan edildiği, toplamda 163 günü bulan sokağa çıkma yasağı uygulamasında 143 kişinin devletin kolluk güçleri tarafından katledildiği ve Kürt halkının fiili olarak kitlesel göçe zorlandığı bilgileri ortaya kondu.

"Hendekler sebep değil, sonuçtur!"

Son olarak Şırnak'ta kamu görevlilerini bölgeden ayrılmaya davet eden devletin "devlet güvenliğini" sağlamakdan muzdarip olduğunu kanıtlandığı ve katliam hazırlığında bulunduğunu tüm dünyaya ilan ettiği vurgulandı. Halkın hendek yüzünden değil, devletin silahının, polisinin girdiği yerde yaptığı katliamlar yüzünden göçe zorlandığına işaret edilerek hendeklerin sebep değil, katliamların bir sonucu olduğu ve asıl çözümün hendeklerin kaldırılmasından önce devletin saldırılarının sonlanması olduğu söylendi.

Açıklama sonrası HDP milletvekilleri söz alarak bölgedeki katliama ilişkin tanıklıklarını içeren konuşmalar gerçekleştirdi.

Eylemde bazı ilerici-devrimci kurum temsilcileri de söz alarak Kürt halkı ile dayanışma içinde olduklarını belirttiler. Eyleme BDSP ve DLB'nin de aralarında olduğu devrimci ve ilerici kurumlar da destek verdi.

İHD Genel Merkez'in çağrısı üzerine **15 Aralık** günü devrimci ve ilerici kurumlar TBMM Dikmen Kapısı önünde toplanarak başta Silopi, Cizre ve Nusaybin olmak üzere Kürdistan'da ilan edilen hukuk dışı sokağa çıkma yasaklarını protesto etti.

"Kürt kentleri üzerindeki abluka kaldırılın!" şiarlı ozalitin açıldığı eylemde okunan basın açıklamasında Kürt kentlerinde sokağa çıkma yasaklarıyla beraber pek çok sivil ölümle sonuçlanan ağır insan hakkı ihallerine dikkat çekildi. Toplamda 1 milyondan fazla kişinin etkilendiği sokağa çıkma yasaklarının bir sıkıyönetim uygulaması olduğu vurgulanırken Şırnak, Diyarbakır, Hakkâri ve Mardin başta olmak üzere Kürt illerinde kuralsız ve hukuksuz bir savaş sürdürüldüğü ifade edildi.

Daha sonra söz alan HDP milletvekilleri ise sokağa çıkma yasakları kaldırılmadığı halde Türkiye'nin batısından da bu insanlık dışı savaşa ses verileceğini ve kitlesel eylemlerle Kürt halkına destek olunacağını ilan etti. Devlet ve hükümet yetkililerinin bir kez daha müzakereye davet edildiği konuşmalarda Kürt halkı ile ülkenin dört bir yanında eylemli dayanışmayı büyütmeye çağrısı yükseltildi.

DISK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısı üzerine Ankara'daki emek ve demokrasi güçleri **15 Aralık**'ta Yüksel Caddesi'nde toplanarak "AKP'nin içeride dışarıda savaş politikalarına hayır! Yaşasın halkların kardeşliği!" şiarıyla Sakarya Meydanı'na meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi.

Basın açıklamasında ilk olarak hükümetin Suriye politikaları, Musul'a asker gönderilmesi, Rusya ile yaşananlar ve ülke içinde il, ilçe ve mahallelerde günlerce süren "sokağa çıkma yasakları" protesto edildi. Ülke içinde, '90'lı yılları aratmayan günler yaşandığına işaret edilerek AKP'nin 7 Haziran seçim sonuçları üzerinden uyguladığı baskı, inkar ve asimilasyon politikalarının 1 Kasım sonuçları üzerinden meyve verdiği belirtildi. Buna karşın, AKP'nin duvara toslayan iç ve dış politikaları sonucunda bugün ülkenin adeta yanmakta olduğuna ve tüm komşulara düşmanlık tohumları serpiildiğine dikkat çekildi.

İzmir

İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi, **15 Aralık** günü sokağa çıkma yasaklarını protesto etti.

İHD adına okunan basın metninde devletin derhal askeri yığınağını çekmesi ve sokağa çıkma yasaklarını kaldırması istendi. Açıklamada yaşamını kaybeden her insanın sorumlusunun iktidar olduğunun altı çizildi.

İzmir Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri tarafından, **15 Aralık** günü Cizre ve Sur halkıyla dayanışmak için eylem gerçekleştirildi. Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde yapılan eylemde ortak metin okundu.

Metinde Ortadoğu'da uluslararası arenada saldırganlık ve "ben merkezci" saray politikalarıyla, savaş kışkırtıcılığının artarak sürdüğü söylendi. Türkiye'nin IŞİD çeteleriyle yakın ilişkilerini de devam ettirdiğine dikkat çekildi. Kürt halkına yönelik

katliamlardan, sokağa çıkma yasaklarında bahsedilerek ülkenin diktatörlükçe yönetildiğine değinildi.

Eyleme, BDSP, DGB'nin de içerisinde olduğu devrimci, ilerici kurum ve partiler destek verdi.

İstanbul

İHD İstanbul Şubesi, **15 Aralık** akşamı Galatasaray Lisesi önünde yaptığı eylemle, Kürdistan'daki sokağa çıkma yasaklarını protesto etti. Eylemde konuşan Av. Eren Keskin Kürdistan'daki yasaklarla insanlara ölüm dayatıldığını belirtti.

Keskin'in konuşmasının ardından basın metni okundu. Basın metninde Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın (TİHV) verilerine göre 15 Ağustos-11 Aralık tarihleri arasında 7 il ve 17 ilçede 54 kez sokağa çıkma yasağı uygulandığına dikkat çekildi. Bu yasaklarla birlikte yaşam hakkı, öğretim hakkı, sağlık hakkı, beslenme hakkının ihlal edildiği belirtildi. Bölgede öğretmen, sağlık ve adliye personeli olmamasına rağmen özel hareket timleri ve keskin nişancıların bulunduğu söylendi.

Mersin

Saldırıları **15 Aralık**'ta Mersin Emek ve Demokrasi Platformu tarafından yapılan eylemle protesto edildi. Forum alanında gerçekleştirilen eylemde Diyarbakır'da yaşanan saldırılarda, Tarım Orkam Sen Mersin Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Vecdi Cengiz'in kardeşi Şerdil Cengiz'in devlet güçlerince öldürüldüğü belirtildi.

Açıklamada, Cizre ve Silopi'de yaşananlara dikkat çekilerek katliam hazırlığının yapıldığı ifade edildi. Öğretmenlerin kanuna aykırı bir şekilde izne çıkarıldığı, bu uygulamanın askeri darbe dönemlerinde, '90'lı yıllarda dahi yapılmadığı söylendi.

16 Aralık günü ise katliamlara karşı HDK tarafından yapılmak istenen yürüyüş Mersin Valiliği'nin kararıyla polis tarafından engellendi. HDP binası önünden başlayacak yürüyüş için toplanıldığında TOMA ve çevik kuvvet polisleri binanın olduğu sokağa yığınak yaptı. Yürüyüş oturma eylemine çevrilirken, yürüyüşe izin verilmemesi protesto edilerek basın açıklaması yapılmadı.

Türkiye'nin 2015 Hak İhlalleri Raporu

İnsan Hakları Derneği (İHD) ve Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), 10 Aralık Dünya İnsan Hakları Günü vesilesiyle Türkiye'nin 2015 Hak İhlalleri Raporu'nu açıkladı.

Açıklamada şu ifadelere yer verildi: "Özellikle kentlerin, mahallelerin günlerce hukuka aykırı olarak sokağa çıkma yasağı ilan edilip abluka altına alınması sırasında genç, yaşlı, kadın ve çocuk demeden sivillere yönelik yaşam hakkı ihlalleri yaşandı. Öte yandan Türkiye'ye sığınmış Suriyelilerin Ege Denizi'ni aşarak Avrupa ülkelerine ulaşma çabaları sırasında yaşam hakkı açısından çok dramatik olaylara tanık olduk. Yine yıl boyunca kadın, trans ve iş cinayetleri tüm hızıyla devam etti. Öne çıkan bir başka ihlal ise düşünce, ifade ve basın özgürlüğüne yönelik olmuştur. Bunun son örneğini Can Dündar ile Erdem Gül'ün tutuklanması oluşturmaktadır. Ve elbette bu yıl biz insan hakları savunucularını en çok üzen çok değerli bir insan hakları ve barış savunucusunun, dostumuz, yoldaşımız ve kurumlarımızın üyesi Tahir Elçi'nin 'faili belli' bir cinayete kurban gitmesi oldu."

İHD ve TİHV Dokümantasyon Merkezleri'nin verilerine göre 1 Ocak – 5 Aralık 2015 tarihleri arasındaki hak ihlallerinin kategoriler halinde sıralandığı rapor ise şöyle:

Yaşam hakkı

Kolluk güçlerinin yargısız infazı, dur ihtarına uyulmadığı gerekçesiyle veya rastgele ateş açması sonucu 173 kişi yaşamını yitirdi, 226 kişi de yaralandı. 135 ölüm ile 191 yaralanma, İç Güvenlik Yasası'nın onaylandığı 3 Nisan 2015'ten bu yana yaşandı.

Canlı bombalar tarafından yapılan intihar saldırıları sonucu, canlı bombalar hariç 5 Haziran 2015'te Diyarbakır'da 5 kişi, 20 Temmuz 2015 de Suruç'ta 33 kişi, 10 Ekim 2015'te Ankara'da 100 kişi olmak üzere toplam 138 kişi yaşamını yitirdi, her üç olayda en az 929 kişi de yaralandı.

4 kişi gözaltında hayatını kaybetti.

Faili meçhul cinayet sonucu 19 kişi yaşamını yitirdi. Cezaevlerinde çeşitli nedenlerle ölenlerin sayısı en az 28.

Zorunlu askerlik hizmetini yaparken en az 33 kişi şüpheli biçimde öldü.

Mayın ve sahipsiz bomba patlaması sonucu 5 kişi hayatını kaybetti, 22 kişi ağır yaralandı.

Çatışmalar nedeniyle 171'i asker, polis, korucu, 195'i militan, 157'si sivil olmak üzere toplam 523 kişi yaşamını yitirdi.

Erkek şiddeti sonucu 23 Kasım 2015'e kadar 282 kadın öldürüldü.

Nefret cinayetleri, ırkçı saldırılar ve linçler sonucu 4 kişi yaşamını yitirdi.

İş kazaları/cinayetleri sonucu 1 Aralık 2015'e kadar 1593 işçi hayatını kaybetti.

En az 16 sığınmacı ve mülteci geçiş yollarında öldü, 160 kişi de işkence ve silahla yaralandı.

İşkence ve kötü muamele

Türkiye İnsan Hakları Vakfı'na 2015'te işkence

ve kötü muameleye maruz kaldığı iddiasıyla toplam 560 kişi başvurdu. Ayrıca Psikosoyol Dayanışma Ağı Programı kapsamında Ankara Katliamı'ndan etkilenerek başvuranların sayısı da 330.

İHD verilerine göre ise 2015'in ilk 11 ayında 1433 kişinin gözaltında veya gözaltı yerleri dışında işkence gördüğünü belirtildi.

Tutuklama ve gözaltı

17 belediye başkanı tutuklandı, 9 tutuklu olmak üzere toplam 15 belediye başkanı görevden alındı.

KCK soruşturmalarının yanı sıra HDP/DBP ve HDK'ye yönelik operasyonlardan toplam 6744 kişi gözaltına alındı, 1285 kişi ise tutuklandı.

Düşünce, ifade ve inanç özgürlüğü

AIHM'in zorunlu din derslerinin kaldırılması ve cemevlerinin ibadethane olarak kabul edilmesi ile ilgili kararlarının gereği yerine getirilmedi.

Alevi, Hıristiyan ve Yahudiler radikal Sünni ve ırkçı grupların tehdit ve nefret söylemlerine maruz kaldı.

Vicdani ret hala tanınmadı.

Halen gazeteci, basın-yayın çalışanı ya da gazete sahibi 30 kişi tutuklu.

Erişime engellenen internet sitesi, 2014'te 40.773, 2013'te 35.001 iken 2015'te kaygı verici şekilde arttı ve 105.958 oldu.

Örgütlenme özgürlüğü

417'si HDP, 11'i AKP, 4'ü CHP olmak üzere toplam 432 parti binasına saldırı oldu.

Sadece 6-8 Eylül 2015 tarihlerinde eş zamanlı, yaygın ve sistematiik olarak 100'ü aşkın HDP binasına saldırı yapıldı. Yıl içinde çeşitli gerekçelerle çok sayıda sendikacı gözaltına alındı.

Toplantı ve gösteri özgürlüğü

Kolluk güçlerinin toplantı ve gösterilere yönelik müdahaleler sonucu 210 kişi yaralandı.

Kolluk güçlerinin toplantı ve gösterilere yönelik müdahalesi sonucu 3377 kişi gözaltına alındı, 201 kişi ise tutuklandı.

Toplam 256 etkinlik yasaklandı.

Cezaevleri

Adalet Bakanlığı'nın 28 Şubat 2015 tarihinde verdiği son verilere göre cezaevlerinde toplam 164.461 tutuklu/hükümlü/hükümözlü kişi var. 2014'te sayı 154.179 idi. AKP iktidara geldiğinde ise bu sayı 59.429 idi.

Cezaevlerindeki çocuk tutuklu/hükümlü/hükümözlü kişi sayısı 2.165.

2015'te cezaevlerinde intihar, işkence ve kötü muamele, kaza, ihmal, hastalık, mahkûmlar arası kavga vb. nedenlerle en az 28 kişi yaşamını yitirdi.

Ağır hasta ve tespiti yapılabilen 300'ü ağır olmak üzere 756 mahpus cezaevlerinde tedavi edilmeyi bekliyor.

Ekonomi ve çalışma yaşamı

2015 yılının ilk 11 ayında tüm iş alanlarında iş kazaları/cinayetleri sonucu en az 1593 işçi öldü.

Çevre hakkı

Türkiye, küresel iklim değişikliğinin artmasına yol açan karbon gazı salınımında dünya ülkeleri arasında 23. sırada.

Cinsiyet ve cinsel yönelim ayrımcılığı

2015'te erkek şiddeti sonucu 282 kadın yaşamını yitiren şiddete maruz kalan 367 kadın yaralı olarak kurtuldu, 132 kadın ise taciz ve tecavüze uğradı.

Nefret saldırıları sonucu en az 4 trans birey yaşamını kaybetti.

Mülteci ve sığınmacılar

Suriye'den gelen mülteci/sığınmacının yaklaşık onda biri kamplarda yaşama imkânı bulabilmektedir. Mültecilerin sadece yüzde 15'i insani yardım kuruluşlarından ya da ajanslarından yardım alabiliyorlar.

2015 yılında tespit etmekte oldukça zorlandığımız yaşam hakkı ihlalleri konusunda en yakıcı olan, bilinen 12 çocuğun kaldıkları çadırlarda ya da barakalarda yanarak can vermiş olmalarıdır.

“Kürdistan’da ‘sıkıyönetim’ adı altında tam bir kuşatma var”

Kürdistan’da devam eden sokağa çıkma yasaklarına ilişkin Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) İstanbul Temsilcisi Ümit Efe ile konuştuk. TİHV raporunda sokağa çıkma yasaklarına ilişkin istatistik verilerle birlikte yaşanan hak ihlallerine dikkat çeken Efe, “sıkıyönetim” adıyla yapılanın bir kuşatma olduğuna, Kürt halkının politik taleplerini, yaşam hakkını, geleceğini kuşatan çok ciddi bir politik saldırı olduğuna dikkat çekti.

- TİHV olarak Kürdistan’daki sokağa çıkma yasaklarına ilişkin hazırladığınız raporda 17 ilçede 52 defa sokağa çıkma yasağının ilan edildiği belirtilmiş. Bu raporu hazırlarken ve süreç içerisinde yasak ilanlarının olduğu il ve ilçelerdeki gözlemlerinizi aktarır mısınız?

- TİHV günlük raporlar yayınlıyor. Son dönemde insan hakları ihlali açısından dikkatimizin en çok odaklaştığı konulardan birisi Sur, Silopi, Cizre, Nusaybin gibi yerlerdeki sokağa çıkma yasakları ve yaşanan hak ihlalleriydi. Doğal olarak biz de bunu takip ettik. Bunun sonucunda bir rapor yayınlayarak kamuoyunu bilgilendirmeye çalıştık.

Çünkü bu sıkıyönetim diye adlandırılan ama bizim açımızdan kuşatma gibi uygulanan bir durum. 14 gün süren, sonra ara verilen ve yeniden başlayan yerlerde “Yine mi sokağa çıkma yasağı var” diyerek geçiliyor.

Ama gerçek sayıyı, gerçek nesnellığı göstermek istedik. Raporumuza göre; Lice’de 7 kez, Silvan’da 6 kez, Sur’da 6 kez, Bismil’de 4 kez, Hani’de 4 kez, Yenişehir’de 1 kez, Dicle’de 1 kez, Hazro’da 1 kez, Nusaybin’de 5 kez, Dargeçit’te 2 kez, Derik’te 2 kez sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Oldu geçti diye toplum bunu böyle hissetmiyor. Bir algı operasyonu da var aynı zamanda. Cizre belki uzun diye akılda kalıyor ama Sur’da da uzun süre sokağa çıkma yasağı sürdü. Biz bu gerçekliği paylaşmak istedik.

- TİHV olarak yasağın uygulandığı bölgelere de

Nedir suçunuz? Muhalefet etmek falan değil; sadece orada Kürt olmak, o mahallede yaşamak. Hiçbir şey yapmasanız bile başınıza bu gelebilir. Böyle olunca da insanlar kendilerini korumaya çalışıyorlar. Kendilerini korumaya çalıştıkça da değişiyorlar. Yıkılıyor bu barikatlar devlet tarafından, aynı gece yeniden kuruluyor. Kim kuruyor bunları? Dışarıdan silahlı adamlar gelip kurmuyor. Kadınlar, çocuklar... Ben 8 yaşındaki çocukların araba tekerleklerini şarkı söyleyerek indirdiklerini gördüm.

giderek yerinden gözlem yapma şansı yakaladınız. Bu gözlemlerinizi aktarır mısınız?

- Ankara Genel Merkezi’imiz, Diyarbakır ve İzmir Temsilciliği’imiz birçok kez bölgeye gitti. Cizre’de referans merkezimizin açılışını yeni yaptık. Biz kendi referans merkezimizin çalışmalarını güçlendirmek için Cizre’ye gittik. 9 gün Cizre’de kaldık. Bu sırada sokağa çıkma yasağıyla da karşılaştık. 9 gün boyunca halkın yaşadıklarını gözlemledik. Barikatları gördük. Tahir Elçi’nin ölümü nedeniyle Diyarbakır’a gittik, Sur’u

gördük.

Ne gördük orada? Bir insan olmak gerekiyor bunları anlamak için. Barikatın halkın olduğu tarafındayken kendimizi daha güvende hissettik. Sokakta yürüdüğünüz zaman can güvenliğinizin olmadığını hissediyorsunuz.

Yüksek binalara, tepelere yerleşmiş keskin nişancılar var. Ve bunlar sürekli ateş edebilmişler. 24 ölüm dosyası, 22 yaralı dosyası taradık biz o sokağa çıkma yasağı dönemine dair. İnsanlar genel olarak yaratılan bu travma ortamından kaynaklı kalp krizinden ya da Muhammed bebek gibi bombalamadan kaçarken ölüyor. Hastanelere ulaşamıyor, sağlığa ulaşamıyor. Hastaneye gitsen doktorlar hastaneyi terk etmiş. Hastane polis işgali altında. 112 gelemiyor, yoldayken ambulans taranıyor. Cenazeleri olan insanlar camiye cenazelerini bırakmak istiyorlar. Keskin nişancılar hem cenazeye hem canlı olanlara ateş ediyor. Camiye kadar götürülebilenler cenazelerinin günlerce orada olduğunu bilerek evlerinde bekliyor.

Tekrar alamıyorlar musalla taşının üstünde ya da buzluklarda bekleyen cenazelerini.

O kadar endişe yaşamışlar ki 51-74 yaş arasındaki insanlardan bir kısmı kalp krizinden ölmüş. Mesela 7 kişilik bir aile çocuklarıyla birlikte daha güvenli bir yere geçerken 18 yaşındaki oğlu vuruluyor. Yani öykülerin her biri korkunç bir dram. Başladığı yerden itibaren sarmal bir biçimde giderek artan başka derin insan hakları ihlalleriyle karşılaşabiliyorsunuz.

Yani orada bir düşman hukuku var. Karşısındakini insan saymıyor. İnsanca hiçbir yaklaşımı yok. Hiçbir hak

TİHV: Sokağa çıkma yasakları 1,3 milyon insanı etkiledi

Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) Dokümantasyon Merkezi, sokağa çıkma yasaklarıyla ilgili açıklama yaptı. Açıklamada, 16 Ağustos-11 Aralık arasında 7 kentte, 2014 nüfus sayımına göre toplam 1 milyon 299 bin 61 kişinin yaşadığı 17 ilçede toplam 52 kez süresiz ve gün boyu sokağa çıkma yasakları ilan edildiği belirtildi.

TİHV’in açıklamasına göre, 52 kez ilan edilen, en uzununun 14 gün sürdüğü sokağa çıkma yasağının yaşandığı il ve ilçeler şöyle:

Diyarbakır’daki sekiz ilçede toplam 31 kez sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Lice– 7 kez (26 bin 427 kişi yaşıyor), Silvan– 6 kez (86 bin 663 kişi yaşıyor), Sur– 6 kez (121 bin 75 kişi yaşıyor), Bismil– 4 kez (112 bin 461 kişi yaşıyor), Hani– 4 kez (32 bin 413 kişi yaşıyor), Yenişehir– 1 kez (206 bin 534 kişi yaşıyor), Dicle– 1 kez (40 bin 33 kişi

yaşıyor), Hazro– 2 kez (17 bin 54 kişi yaşıyor)

Mardin’deki 3 ilçede toplam 9 kez sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Nusaybin– 5 kez (116 bin 68 kişi yaşıyor), Dargeçit– 2 kez (28 bin 601 kişi yaşıyor), Derik– 2 kez (61 bin 32 kişi yaşıyor)

Şırnak’taki 2 ilçede toplam 5 kez sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Cizre– 4 kez (132 bin 857 kişi yaşıyor), Silopi– 1 kez (121 bin 11 kişi yaşıyor)

Hakkari’nin Yüksekova ilçesinde toplam 4 kez sokağa çıkma yasağı ilan edildi – (117 bin 44 kişi yaşıyor)

Ayrıca Muş’un Varto ilçesinde (32 bin 378 kişi yaşıyor), Batman’ın Sason ilçesinde (30 bin 646 kişi yaşıyor) ve Elazığ’ın Arıcak ilçesinde (15 bin 306 kişi yaşıyor) birer kez sokağa çıkma yasakları ilan edildi.

yok, sadece düşman hukuku var.

- Sokağa çıkma yasakları sırasında insanlar gündelik yaşamlarını nasıl idame ettiriyorlar?

- Bizim gittiğimiz süreçte bir kez sokağa çıkma yaşağı oldu. Belli belirsiz anlamsız şekilde sokağa çıkma yasakları ilan ediliyor. Bir kez oldu o çok hayatı etkileyecek durumda değildi. Ama uzun süren sokağa çıkma yasaklarında çok zorlanmışlar. Evlerinin penceresi olmayan ara bölmelerinde kalmak durumunda kalmışlar, hareket edememişler.

Bahsettiklerimizin hepsi akli ergin insanlar değil. Orda her ailenin 5-6-7-8 çocuğu var. Bu çocuklar 0 yaşından 18 yaşına kadar. Çocuk yanı.

Her gece top sesi, bomba atar sesi duyuyorsunuz. Sivil insanlar yaralandıklarında hekim yok. Hekime ulaşabilme şansı yok. Ulaşsa tedavi olabilme şansı yok. Çünkü hastane işgal altında.

Cenazeler Şırnak Devlet Hastanesi'ne götürülüyor. Oğlu öldürülen bir adam, cenazesini gidip bulduğunda çocuğun gözleri de çıkarılmış. Geçen gün yine 14 yaşında zihinsel engelli birini vurdular. Onun da ellerini kesmişler.

Bosna-Hersek'te, Filistin-İsrail savaşında, kanlı savaşlarda duyduğumuz, kitaplarda okuduğumuz şeyler yaşanıyor. '90'lı yılların çok çok ötesinde bir saldırı var.

İnsanlar hayatlarını bir biçimde bu duruma uyum sağlayarak yürütüyorlar.

"Sokağa çıkma yaşağı olacak" denilince marketlerin önünde kuyruklar oluşuyor.

Un alınıyor vs. Ama asıl mesele can güvenliği. Sokağa çıkma yaşağında evdeki yaşlılar silahla vurulmazsa bile kalp krizinden ölebilirler. Travma ortamı, savaş ortamı var. Ve her an, her dakika var bu.

- Resmi yasak ilanları dışında insanlar özgürce sokakta dolaşabiliyor mu, yoksa yasaklar fiili olarak da sürdürülüyor mu?

- Her an orada bu sorunla karşılaşmanız mümkün. Normalde insanlar sokağa çıkma yasaklarının dışında gündelik hayatlarını sürdürüyorlar. Ama biz mesela bir gün alışverişe gittik. İnanılmaz bir gaz atımıyla karşılaştık. Nedenini bilmiyoruz. Gösteri yok, çatışma yok ama gaz atılıyor. Nereden atıldığını da anlamadık. O gece sokağa çıkma yaşağı koyulmuştu. Yaşağın neden konulduğunu, kaçta konulduğunu, kaçta bittiğini anlayamıyorsun. Duyabilirsen camiden anons ediliyor. Sağır-dilsiz olabilirsin, çocuk olabilirsin... Ve sen öldürülebilirsin bunu duymadığın için....

Ölümlü koyun koyuna, o yüzden kendini korumak istiyor insanlar.

- Sokağa çıkma yaşağının ve saldırıların yaşandığı ilçelerde insanlar ne yoğunlukta göç ediyor?

- İnsanlar evlerini terk etmiyor. Cizre'de 132 bin 857 kişi yaşıyor. 20 bin kadar kişinin gittiği söyleniyor. Bunların hepsi varlıklı insanlar. Yoksul insanlar nereye gidecek, nasıl gidecek, neyle gidecek?

Ayrıca gitmek de istemiyor. Çünkü onun vatani, toprağı, doğup büyüdüğü yer orası. Çocuğu okula gidiyor, orada çalışıyor, orada evi var. Gitmiyorlar, aynı zamanda gitmek de istemiyorlar. Orada yaşamak istiyorlar.

Son uygulamayla dışarıdan gelen insanları aralar yerel halkı yalnızlaştırmak istiyorlar.

Cizre'de beyin cerrahı bir hekimin kafasına silah dayayarak zorla tedavi yapılması emredildi güvenlik güçleri tarafından. Zaten tedavi yapacaktır hekim. Niye silah dayıyorsun kafasına?

Bir daha o hekim orada kalır mı sizce. Bezdirmek,

yıldırarak, git demek... Dışarıdan gelenleri bir biçimde çekerek oranın yerel halkını yalnızlaştırmak amaç.

Zaten bu yoksullarla muktedirler arasında bir savaş. Varsıllar gitmiş, memurlar gönderilmeye çalışılıyor. Ve orada da bir yalnızlaştırma, tecrit etme, zaten her şeyin mübah olduğu uygulama...

Orada sanki ölüm mangaları var. Hiçbir resmi kuruma ait olmayan yaşlı başlı, kocaman silahlar taşıyan ve beyaz minibüslerle dolaşan insanlar var. Kim bunlar? Özel hareketçi değil, memur değil, resmi değil.

Bir yaralı anlatmıştı; bir sivil vatandaşın aracı kaza nedeniyle duruyor. Akrep duruyor, arkasından bu beyaz araç duruyor. Araçtan inen bu adamlardan biri iniyor, komando bıçağını 3 kere sokup çıkarıyor ve bu sivil vatandaş ağır yaralanıyor.

Bu insanların insan hayatı üzerinde, geleceği üzerinde, şimdiki hayatı üzerinde her şeyi yapma yetkisi var. Kimdir bunlar, ne yapılmak isteniyor?

- Yasak ve saldırıların yaşandığı bölgelerde süreli barikatlar kuruluyor ve devlet de bu barikatlara saldırıyor. Kürt emekçiler barikatları neden kuruyorlar?

- Neden barikat kuruluyor; ben de kendimi barikatın arkasında daha güvende hissettim. O barikatın dışına çıktığınızda ölebilirsiniz, öldürülebilirsiniz, kaçırılabilirsiniz...

Nedir suçunuz? Muhalefet etmek falan değil; sadece orada Kürt olmak, o mahallede yaşamak. Hiçbir şey yapmasanız bile başınıza bu gelebilir. Böyle olunca da insanlar kendilerini korumaya çalışıyorlar. Kendilerini korumaya çalıştıkça da değişiyorlar.

Yıkılıyor bu barikatlar devlet tarafından, aynı gece yeniden kuruluyor. Kim kuruyor bunları? Dışarıdan silahlı adamlar gelip kurmuyor. Kadınlar, çocuklar... Ben 8 yaşındaki çocukların araba tekerleklerini şarkı söyleyerek indirdiklerini gördüm.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Bu sıkıyönetim adıyla alınan bir kuşatmadır. Kürt halkının politik taleplerini, yaşam hakkını, geleceğini kuşatan çok ciddi bir politik saldırdır. Adeta insanları oraya gömmeye çalışıyorlar. Mesela bayrak dikmişti gençler. Oraya topla ateş ediyorlardı...

Mesela Tahir Elçi için taziyeye gittiğimizde hemen üzerimize silah doğrulttular. Orada küçük bir hareket yaptığınızda katledilebilirsiniz. Bu yetkiyi kim veriyor, orada bir hukuk yok.

Sadece savaşlarda kullanılır bu kadar pervasızlık. Orada bir savaş var.

Oradaki uygulamaları seyretmemek gerekir, asla kabul etmemek gerekir. Unutmamak gerekiyor.

Ama bir duyarsızlık var. Sadece batıda değil Sur'da top atışları varken Diyarbakır merkezde yaşam normaldi. Nusaybin'de sokağa çıkma yaşağı varken Mardin'de hiçbir şey yoktu. Nusaybin'de insanlar öldürülürken merkezde insanlar normal hayatını sürdürüyordu. Tabii batıya gittikçe duyarsızlık daha da artıyor.

Bütün bunlar hazmedilerek yaşamın sürdürülmesi mümkün değil. Seyredilerek geçiştirilemeyecek kadar büyük bir kuşatma bu.

Bu kuşatmayı kaldırabilmek için bu militarist, saldırgan, savaş yanlısı yaklaşımı kuşatmak ve ortadan kaldırmak gerekiyor. Bütün sivil toplum örgütlerinin yapacağı çok şey var. Herkes elinden geleni yapsın diyoruz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

YDG-H: Hendekleri kapatmamızı beklemeyin

Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi (YDG-H), yazılı bir açıklama yaparak hendeklerin kapatılmayacağını, direnişlerinin sürdüğü bölgelerin de terk edilmemesi gerektiğini belirtti.

YDG-H'nin açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

Kürdistan insansızlaştırılmak isteniyor

"Devam etmekte olan direnişimizde şehit düşen yoldaşlarımızı tıpkı Kobanê'de Arin Mirkan yoldaşımızın IŞİD vahşetine karşı gösterdiği direnişte olduğu gibi, Kuzey Kürdistan'ın özgür alanlarının düşmemesi için gerçek IŞİD olan 'AK'sarayın çetelerine karşı kahramanca direnmişlerdir. Bu direniş ruhu Kemal Pirlerin, Mazlum Doğanların temsil ettiği ruhtur. Ve hiç bir zaman yenilmeyecek, direndikçe büyüyecek ve tıpkı Kobanê'de olduğu gibi zafer direnen Kürdistan gençliği öncülüğündeki Kürdistan halklarının olacaktır."

"Sömürgeci rejimin öz yönetim alanlarımıza karşı başlatmış olduğu operasyonlarda gün geçtikçe daha fazla darbe almakta ve direnişimizin yarattığı korkudan dolayı pervasızca sivil yerleşim alanlarına saldırmaktadır. Bu saldırılarla Kürdistan insansızlaştırılmak istenmektedir."

Hendekler kapatılmayacak

"Son dönemde özellikle hareketimize yönelik olarak, 'Saray Medyası'nın propagandaları doğrultusunda hendeklerin kapatılması yönünde çağrılar yapılmaktadır. Şunu belirtmek isteriz ki bu kadar saldırının gerçekleştiği bir dönemde bu çağrının hiç bir siyasal değeri yoktur. Herkes bilmelidir ki hendeklerin kapatılmasını istemek, Kürt gençliğine 'kendini sömürgeci Türk devletine teslim et' demek anlamına gelmektedir. Kendisini geçmişte sömürgeciliğe teslim etmiş olanlar, Apocu gençliğin bu iradesinin hiç bir zaman teslim olmayacağını çok iyi bilmelidirler. Yurtsever Kürdistan halkı da bu tür çağrılar yapanların köleliğe razı olmuş olanların çağrısı olduğunu iyi bilmektedir ve gün geçtikçe direniş yükselmektedir. Nitekim Cizre ve Gever'de başlayan direniş bugün Kerboran ve Sur'da görkemli bir biçimde devam etmektedir."

“Elçi cinayetinde bir polisin üzerinde yoğun şüphe var”

Diyarbakır Barosu'nca Tahir Elçi cinayetinin araştırılması için oluşturulan komisyon, olay yerinde çekilen görüntülerde ateş eden polislerden birinin olağan şüphelilerin başında geldiğini belirtti. İstihbarat Şubesi'nde görev yapan polisin 12 gün sonra verdiği ifadesinde çelişkiler olduğu ve olay tutanağına imza atmadığı belirtildi.

Felat Bozarslan'ın DHA'da yer alan haberine göre, Tahir Elçi'nin öldürülmesine ilişkin Diyarbakır Baro Başkanlığı'nca oluşturulan ve 20 avukatın katıldığı inceleme komisyonu soruşturma ile ilgili çalışmalarını sürdürüyor. Yapılan çalışma kapsamında olay yerinde elde edilen tüm görüntü kayıtlarının birleştirildiği belirtildi. Diyarbakır Barosu yetkilileri, olayla ilgili bir simülasyon çalışması yaptıklarını kaydederek, olayın olduğu sokağın gerçek ölçüleri ile bilgisayar üzerinde muhtemel senaryoların değerlendirildiğini söyledi. Olayla ilgili muhtemel 4-5 senaryonun simülasyon ile canlandırılacağını belirten Baro yetkilileri, Mimarlar Odası ile birlikte olayın olduğu sokağın bir maketinin çıkarılacağını ve bunun üzerinden çalışmanın yürütüleceğini belirtti.

Deforme mermi çekirdeği Elçi'nin vurulduğu yerden alınmadı

Tahir Elçi cinayeti ile ilgili şu ana kadar gözaltına alınan kimsenin olmadığını belirten Baro Başkanlığı, olay yeri inceleme çalışması sırasında 83 parça delil tespit edildiğini kaydetti. 83 numaralı delilin, Elçi'nin cesedinin düştüğü yere en yakın noktada olduğunu belirten avukatlar, polisin 43 parça delili aldıktan sonra güvenlik gerekçesiyle işleme son verdiğini açıkladı. 43 numaralı delilin olayın olduğu sokağın ortasına dahi yetişmediğini vurgulayan Baro Başkanlığı, elde edilen deforme mermi çekirdeğinin 16 numara ile işaretlendiğini ve Elçi'nin vurulduğu yerin çok uzağında bulunduğunu belirtti.

O polis üzerinde yoğun şüphe var

Olay yerinde hazırlanan delil krokisinin kendilerine verilmediğini kaydeden Baro yetkilileri, olay yerindeki görüntülerden tespit edilen ve bir tanığın da teşhis ettiği İstihbarat Şubesi'nde görevli polis üzerinde yoğun şüphe olduğunu vurguladı.

Hazırlanan olay tutanağında, ateş eden polislerin adının dahi geçmediğini ifade eden Baro yetkilileri, 25 polisin silahına el konulmasına rağmen, sokaktaki polislerin silahına el konulmadığını kaydetti. Mermi çekirdeği bulunmadığı müddetçe faili bulabilmenin imkansız olduğunu vurgulayan avukatlar, orada silah sıkın her polisin şüpheli olması gerektiğini kaydetti. Görüntülerden tespit edilen istihbarat polisinin olayın ilk gününden beri gizlendiğini veya gizlenmesi için çaba sarf edildiğini ifade eden avukatlar, tanık ifadeleri ile bir şarjör boşalttığı belirtilen bu polisin olağan şüphelilerin başında geldiğini söyledi. Aynı polisin 12 gün boyunca ifade vermediğini, olay yeri tutanağına imza atmadığını ve daha sonra tanık olarak ifadesinin alındığını belirten avukatlar, emniyetin olay günü ile ilgili görev listesinin de kendilerine verilmediğini ifade etti. İstihbarat polisinin ifadesinde olaydan sonra yaralıyı sokaktan çıkardığını söylediğini belirten avukatlar, görüntülerde ise aynı polisin ortaya

çıkmasından önce yaralının götürüldüğünü tespit ettiklerini söyledi.

‘Silah kullanmadım’

Diyarbakır Barosu İnceleme Komisyonu'nun üzerinde yoğun şüphe olduğunu söylediği İstihbarat Şubesi'nde görevli polis de Cumhuriyet Savcısı'na ifade verdi. Tanık olarak ifadesi alınan polis olay günü Tahir Elçi'nin yapacağı basın açıklamasını izlemekle görevli olduğunu belirterek şöyle dedi:

“Açıklamadan sonra Balıkcılarbaşı istikametine yürüdüğüm sırada, Tahir Elçi ile aramda 7- 8 metre mesafe bulunduğu anda tek el silah sesi duydum. Peşinden seri bir şekilde silah sesleri gelmesi üzerine hemen sağ tarafımda bulunan ilk gördüğüm ara sokağa girdim. Silah sesleri biraz kesilir gibi olunca, sokağın başına gelerek yaralı polis memurunu gördüm. Durumunun nasıl olduğunu sordum. İyi olduğunu söyleyince tamam anlamında kafa işareti yaptım. Devamında zırhlı kobra aracı geldi. Kim olduğunu bilmediğim bir kişinin ‘Sokağı boşaltıyoruz’ diye bağırdığını duydum. Bulduğum sokaktan çıkarak sağa-sola baktım. Ben kesinlikle silah kullanmadım. Başkasına ait herhangi bir silahı da kullanmadım. Elçi'nin vurulduğu anı ve yere düşme anını görmedim.”

Kirli işlere yasal kılıf: “Devlet sırrı”

MİT TIR'larıyla yapılan silah kaçakçılığında tartışma konusu olan “devlet sırrı” meselesi bir kez daha gündeme geldi. AKP hükümetinin, Davutoğlu tarafından açıklanan 2016 programında, “devlet sırları” için yasal kılıf hazırlanacağı duyuruldu.

MİT TIR'ları da “devlet sırrı” kabul edilmişti

MİT TIR'ları ile Suriye'deki emperyalist savaşa “gizli” yatırım yapılması açığa çıkarıldığı için devletin başı çok ağrıdı. Sermaye devleti sözcüleri, kendilerini koruma altına almak için hemen ezberlenmiş, emekçilere kanıksattıklarını düşündükleri, “vatana ihanet”, “devlete karşı suç işlemek”, “milli birliğimizin tehdit edilmesi” gibi argümanlar kullandı. Sözde

bağımsız yargı da “Devletin güvenliği veya iç veya dış siyasal yararları bakımından, niteliği itibarıyla gizli kalması gereken bilgileri, siyasal veya askeri casusluk maksadıyla temin etmek ve açıklamak” adını koydu. Sermaye devletinin yargısı olduğu gerçeğine uygun bir şekilde, “devlet sırrı”nı esas aldı.

Kirli ilişkileri saklamak için “devlet sırrı” kılıfı

Emperyalist kapitalizm nezdinde “devlet sırrı” meselesinin bir meşruluğu var. Hatta bu açıdan ABD, Rusya, Çin, gibi ülkelerde ortaya çıkan casusluk meselelerinde de tam da Türk sermaye devletinin attığına benzer adımlar atılıyor. “Devlet sırları”nı açığa çıkaranlara belki daha ağır cezalar dahi veriliyor.

Oysa “devlet sırrı”; hiçbir meşruluğu bulunmayan uygulamaların altında yatan gerçeklerin, sermaye iktidarlarının kirli çıkarlarının üstünü örtmek ve emekçi halkları aldatmak için öne sürülen bir kılıf.

Çünkü bu “gizli” ve kirli işler tam da emekçi halkların çıkarlarına karşı yapılıyor. “Devletin güvenliği”, “iç veya dış siyasal yararları” tam da emekçi halkların çıkarları hiçe sayılarak gözetiliyor. Yolsuzluklar, bölgedeki emperyalist savaş için kurulan kirli ilişkiler, emekçi halkları aldatıp onları daha fazla sömürerek, katlederek, sefaletle sürükleyerek sırtlarından zenginleşen sermaye iktidarının çıkarları adına yapılıyor.

Mesele tekrar “devlet sırrının yasallaşması” üzerinden gündeme gelmiş oldu. AKP hükümeti, rejim krizinin, sermaye iktidarının çatlaklarını derinleştirmesine engel olmak için bu değişikliği önüne aldı. Fiili bir uygulama zaten vardı, fakat bunun daha da pekiştirilmesi için konu tekrar gündem oldu.

**Dolardaki yükseliş,
FED'in faiz kararı...**

Kriz yaklaşıyor, saflar netleşiyor!

Amerikan Merkez Bankası'nın (FED) "faiz arttırma" kararı uzun bir süredir gündemdedi. Bu hafta, FED sonunda kararını verdi ve faiz arttırdı. Dünyada olduğu gibi Türkiye'deki 'belirsizlik' de bir ölçüde sona ermiş oldu. Türk Lirası'nın dolar karşısındaki değeri bu çerçevede uzun bir tartışma konusuydu. Yükselen dolarla birlikte "Türkiye ekonomisi kötüye gidiyor", "FED kararı da Türkiye ekonomisini sarsacak/sarsabilir" gibi tartışmalar bir ölçüde geride kalmış oldu. Bu tartışmalar bir yere kadar doğruydular. Evet, FED'in faiz arttıracağını belirttiği son aylarda doların TL'ye karşı değeri yükselişteydi. Fakat bunun tek nedeni FED'in faiz arttıracağını dile getirmesi değildi. Türkiye ekonomisini bekleyen tehlikelerin başında FED'in kararı da gelmiyordu. Yani dolardaki yükseliş tek başına bu tartışmaya bağlı değildi.

Sermaye "güvenli limanlar"a kaçıyor

Burjuva iktisatçıların son dönemde dile getirdiği önemli noktaların başında sermayenin "gelişmekte olan ekonomiler"den kaçtığı gerçeği geliyor. Esasta, dolardaki yükseliş de bundan kaynaklanıyor. Sermaye sahipleri, ellerindeki yatırım aracını, daha fazla değerlendirilebileceği alanlara aktarıyorlar. Bu kapitalizmin doğası gereği böyle. Ve son dönemde de bu alan 'üretim' alanından ziyade finans alanı olmuş durumda. Ekonomistlerin dile getirdiği, "yatırımlardaki düşme", "dünya ticaretindeki büyümenin durması" gibi gerçekler bunu gösteriyor. Elbette sermaye bu alanda yatırım yapmayı sürdürüyor, fakat diğer yandan "birikim"lerini daha çok finans alanına aktarıyor. Finans alanında ise sermayenin tercihi, "güvenli limanlar" oluyor. Bunların en başında Altın geliyor, ardından da, ekonomik sorunlarını bir parça atlatma eğilimindeki gelişmiş ülkeler. Son dönemde de ekonomisindeki toparlanma süreciyle birlikte ABD geliyor.

Dünya genelinde üretim alanında kâr oranlarının düşüşü ve "gelişmekte olan ekonomiler"nin finans alanında "güvenli liman" olmamaları nedeniyle sermaye bu piyasalardan kaçıyor. Bu da, dış yatırıma bağımlı olan bu ülke ekonomilerinin kriz eğilimlerinin artmasına sebep oluyor. Döviz rezervleri eriyor, dolar bulmakta zorluk çekiliyor. Dolarla yönelik talep artışı nedeniyle de ülke para birimleri, dolar karşısında değer kaybediyor. Bu ülke burjuvazilerinin döviz borçlarını ödeme sorunları öne çıkıyor. Üretim alanında daralma yaşanmaya başlıyor, küçük ölçekli fabrikalar kapanıyor.

Piyasalardaki durgunlukla da birlikte ekonomiler iflasa sürükleniyor. Şu anda Brezilya ve Rusya bu ekonomik krizin içerisinde. Güney Afrika ve Türkiye'nin de bu krizden etkilenmesi beklenen ekonomilerin başında olduğu vurgulanıyor.

"Türkiye ekonomisi"nin zıt kutupları

Peki bütün bunların işçi ve emekçiler açısından nasıl bir önemi var? Ellerinde dolara "yatırım" yapabilecekleri bir "birikim"leri mi var! Ellerindeki tek "birikim" "üretim kabiliyetleri, yetenekleri" olan işçi sınıfı bunu da patronlara satıyor "ücret" karşılığında. Peki işçiler ürettiklerinin karşılığında ne alıyor? Şu anda tartışılmakta olan 1300 TL üzerinden düşünenecek olursak, açık sınırında bir yaşam. Girilen borçların ödenmesine bile yetmeyen bu ücrete ve gelecek en ufak "zamma" umutla bakmaya çalışmak. "Düzenli" bir işte çalışmaya "kurtuluş" olarak bakmak. Bunlar işçilere, emekçilere dayatılıyor. Günleri ise, onlara ezberletilen aldatmacalarla karartılıyor.

Peki bunu işçilere dayatanlar kim, bu aldatmacanın mimarı kim? Patronlar! Türkiye'yi bu düzenin parçası yapan sermaye sahiplerinin derdi hiç de emekçiler, işçiler değil. "Zam" desen açık sınırındaki 1300 TL'yi bile tartışıyorlar. "Düzenli iş" desen onu bile vermiyor; işten atıyor, daha da "esnekleşmeyi" tartışıyorlar hükümetleriyle birlikte.

Çünkü patronlar yalnızca yatırımlarının yeterince kâr getirip getirmeyeceğinin derdindedir. Bu ekonomik kriz tehdidiyle birlikte de işçilerden daha fazla kâr koparmayı; onları daha fazla sömürmeyi, işten atmaları işsizler ordusunu büyütmeyi hedefliyorlar. İşsizliğin artışıyla, göçe zorlanan kardeş halkları, çocukları, kadınları çalıştırarak "ücret" in görelî değerini düşürmek istiyorlar. Evet, sözde zam yapılacak "ücret" i!

Kısacası işçiler yaşamlarının derdinde, patronlar ise onlardan kazanacakları kârlarının...

Çıkarları uymayan iki sınıf: sermayedarlar ve işçiler, Türkiye ekonomisinin zıt kutupları!

"Türkiye ekonomisi" deyince aynı çıkarlara bağımlılaşmış gibi anlaşılıyor; ama gerçek bu değil, "Türkiye ekonomisi"ni kurtarmak için işçiler sömürülüyor, işsiz kalıyor, açlık sınırında yaşatılıyor. Patronlar ise zenginliklerinin sefasını sürdürüyor!

Aldatmacaların mimarı patronlar dememiş miydik; onlarla niye birlik olalım ki!

İşsizlik Eylül'de yüzde 10,3 oldu

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından yapılan açıklamaya göre, Türkiye genelinde 15 ve daha yukarı yaştakilerde işsiz sayısı 2015 yılı Eylül döneminde geçen yılın aynı dönemine göre 39 bin kişi artarak 3 milyon 103 bin kişi oldu. İşsizlik oranı ise 0,2 puanlık azalış ile yüzde 10,3 seviyesinde gerçekleşti. Aynı dönemde tarım dışı işsizlik oranı 0,3 puanlık azalış ile yüzde 12,4 olarak tahmin edildi.

İstihdam oranı yüzde 46,8 oldu

İstihdam edilenlerin sayısı 2015 yılı Eylül döneminde, bir önceki yılın aynı dönemine göre 987 bin kişi artarak 27 milyon 156 bin kişi, istihdam oranı ise 1 puanlık artış ile yüzde 46,8 oldu.

Bu dönemde, tarım sektöründe çalışan sayısı 200 bin kişi, tarım dışı sektörlerde çalışan sayısı ise 786 bin kişi arttı. İstihdam edilenlerin yüzde 21,5'i tarım, yüzde 19,6'sı sanayi, yüzde 7,5'i inşaat, yüzde 51,4'ü ise hizmetler sektöründe yer aldı. Önceki yılın aynı dönemi ile karşılaştırıldığında hizmet sektörünün istihdam edilenler içindeki payı 0,7 puan artarken, sanayi sektörünün payı 0,7 puan azaldı, tarım ve inşaat sektörlerinin payı ise değişim göstermedi.

İşgücüne katılma oranı yüzde 52,1 olarak gerçekleşti

İşgücü 2015 yılı Eylül döneminde bir önceki yılın aynı dönemine göre 1 milyon 26 bin kişi artarak 30 milyon 259 bin kişi, işgücüne katılma oranı ise 1 puan artarak yüzde 52,1 olarak gerçekleşti. Aynı dönemler için yapılan kıyaslamalara göre erkeklerde işgücüne katılma oranı 0,8 puan artarak yüzde 72,5, kadınlarda ise 1,2 puanlık artışla yüzde 32,3 olarak gerçekleşti.

Kayıt dışı çalışanların oranı yüzde 34,8 olarak gerçekleşti

Eylül 2015 döneminde herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşuna bağlı olmadan çalışanların oranı, bir önceki yılın aynı dönemine göre 0,9 puan azalarak yüzde 34,8 olarak gerçekleşti.

Mevsim etkilerinden arındırılmış istihdam ve işsiz sayısı arttı

Mevsim etkilerinden arındırılmış istihdam sayısı bir önceki döneme göre 171 bin kişi artarak 26 milyon 851 bin kişi olarak gerçekleşti.

İstihdam oranı ise 0,3 puanlık artış ile yüzde 46,3 oldu.

Mevsim etkilerinden arındırılmış işsiz sayısı bir önceki döneme göre 16 bin kişi artarak 3 milyon 112 bin kişi olarak gerçekleşti.

İşsizlik oranı da aynı düzeyde kalarak yüzde 10,4 oldu.

Mevsim etkilerinden arındırılmış işgücüne katılma oranı bir önceki döneme göre 0,2 puanlık artış ile yüzde 51,6 olarak gerçekleşti. Ekonomik faaliyete göre istihdam edilenlerin sayısı, tarım sektöründe 7 bin kişi azalırken, hizmet sektöründe 89 bin, sanayi sektöründe 75 bin, inşaat sektöründe ise 14 bin kişi arttı.

Adliye işçilerinin direnişi sürüyor

İstanbul Kartal'daki Anadolu Adliyesi'nde ücretlerini alamadıkları için kapı önünde direnişe geçen işçilerin eylemi dayanışma ve desteklerle sürüyor. İşçiler maaşları yatana kadar mücadeleyi sürdürmekte kararlı olduklarını vurgularken direniş iradesini kırmaya yönelik hamleler ise devam ediyor.

10 Aralık Perşembe günü, Büro Emekçileri Sendikası (BES) "Ücret alacaklarımız ödensin! İş ve ücret güvencesi istiyoruz! Haydi dayanışmaya!" şiarlı Anadolu Adalet Sarayı Taşeron İşçileri imzalı dayanışma kartı bastırdı. İşçiler gruplar halinde dayanışma kartlarını içerideki kamu emekçilerine, savcılara ve yargıçlara dağıtarak destek toplamaya çalıştılar.

Bazı yargıç, hakim ve savcılar işçilerin yanına gelerek, işçilerin görüşme talebini 'yoğunluk' nedeniyle kabul etmeyen başsavcılık ile görüşme için konuşacaklarını söylediler.

Sulh ceza hakimlerinden direnişteki işçilere maddi destek geldi. Aynı zamanda adliyenin kapısının önünde bulunan çay ocağını işleten direnişçi işçiler, gelirini her akşam yol parası olarak eşit biçimde paylaşıyorlar.

Günlerdir işçilerle görüşmeyen şirket patronu -sendikacılar, avukatlar ve gazeteciler olmaksızın işçilerle yalnız görüşmek istediğini söyledi ancak işçiler görüşmenin komiteyle yapılması gerektiğini belirterek buluşmaya gitmedi.

Başsavcılıkla görüşme

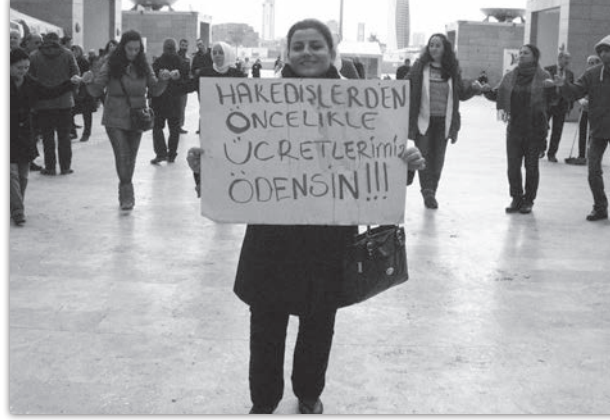
Direnişin 6. iş gününde (11 Aralık) başsavcılık, direnişe destek olan hakim-savcı-yargıçlar, işçiler adına 4 temsilci, Devrimci Turizm-İş'ten bir sendikacı ve avukattan oluşan komiteyle görüşme gerçekleştirildi. Görüşmede komite adına talep ve öneriler olarak şunlar ortaya kondu:

- 71 günlük alacakları olan işçilerin bu ücreti almadan işe başlamayacağı
- Taşeron şirket Evrensel'in ücretleri ödemediği takdirde çay ocaklarının işçiler tarafından işletilmesi ve kazancın başsavcılığın da içinde olabileceği bir kurulun denetiminde bölüştürülmesi
- Ücretlerin düzenli bir şekilde ödenmesi
- Kira borcu olan Evrensel şirketinin sözleşmesinin feshi ve yeni bir taşeron şirketin geleceği durumda işçilerin bu yeni şirkette çalışmaya devam etmesi, işten çıkarılma olmaması

Görüşmeden çıkan sonuç

Görüşmenin sonuçları için toplanıldı. Savcılar ise görüşmenin pek olumlu sonuçlar getirmediğini dile getirdi. Görüşmeye göre, başsavcılığın ödenmeyen ücretler için bir şey yapamayacağı, taşeron şirkete ödenen hakediş ücretinin işçilerin hesabına yatırılacağı, Evrensel taşeron şirketinin sözleşmesinin feshedildiği ve şirkete ait mallara şirket tarafından el konulmasının engelleneceği belirtildi.

Ayrıca, yeni bir taşeron şirket gelene kadar işçilerin alamadıkları ücretleri için var olan mallarla çalışma

durumuna işçilerin kendilerinin karar verebileceği ifade edilirken, Devrimci Turizm-İş Sendikası, avukatlar ve işçiler son durum değerlendirmesi gerçekleştirdi.

Yeni bir taşeron şirket geldiğinde işe alınmama durumu karşısında ne yapacaklarını tartışan işçiler, diğer şirket gelene kadar üretime devam etme kararı aldı. Değerlendirme 14 Aralık günü iş saatinde adliye önünde buluşulmak üzere sonlandırıldı.

Gün içinde işçilere destek ziyaretleri sürerken direnişin başından beri ve gün boyu işçilerin yanında olan Emekçi Kadın Komisyonları (EKK) da adliye direnişi, kadın sorunu, emperyalist savaş ve işçi direnişlerinin yer aldığı *Kızıl Bayrak* gazetesinin son sayısını işçilere ulaştırdı. Gün içerisinde de işçilerle *Kızıl Bayrak* gazetesi üzerine tartışmalar gerçekleştirerek kadın işçilerle röportaj yaptılar.

14 Aralık Pazartesi günü işe giriş saatinde kapı önünde buluşan işçiler sabah kahvaltısından sonra ise yemekhaneye geçerek toplantı gerçekleştirdi.

Toplantıyı işçilerin üyelik yaptığı Devrimci Turizm İşçileri Sendikası adına bir temsilci açtı. Temsilci, 11 Aralık Cuma günü savcılıkla olan görüşmede olumlu sonuç çıkmadığını ve moral bozukluğu olduğu için toplantı yapılmadığını ama kendilerinin hafta sonu için çalıştığını dile getirdi.

Kısaca görüşmeyi tekrar özetleyen sendikacı, başsavcılığın çağırmasına rağmen taşeron şirketin gelmediğini, başsavcılığın ise bir şey yapamadıklarını dile getirdiğini bir kez daha söyledi.

Meselenin ücret değil, güvenceli iş olduğunu söyledi. Hukuki sürecin başlatılması ve şirkete ait mallara tedbir konulması tartışıldı.

Sendika avukatı direniş süresince pek çok şeyin yapıldığını şimdi de yasal olarak yolların zorlanması gerektiğini belirtti.

Bu sözün üzerine ise bir işçi "devleti, devlete mi şikayet edeceğiz?" sorusunu sordu.

Avukat ise sadece ücret değil, iş güvencesi isteniyorsa Adalet Bakanlığı'na dava açılması görüşünü ilettili.

Sonrasında ise avukat ve sendikacılar dava açma noktasında zorlama olmadığını söylediler ve 10'arlı gruplar halinde işçilerin noter huzurunda vekalet vermesini istediler.

İşçilerin toplantıda huzursuz oldukları ve ne yapacaklarını tam olarak bilemedikleri gözlemlendi.

Dev Sağlık-İş Genel Sekreteri Gürsel Kaya işçileri ziyaret ederken işçiler sendikaların 3-5 kişiyle desteğe

gelmesine tepki gösterdi.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu da işçilere seslenerek buradaki sorunların asıl muhatabının Adalet Bakanlığı olduğunu söyledi. Taşeron karşı mücadele edilmesi gerekliliği üzerinde durdu.

Konuşmalar sonrasında işçilerin bir kısmı, Kartal Hukukçular Derneği (KHD) avukatlarından Osman Zeki Erdoğan'ın yönlendirdiği dava süreci için notere gidip vekalet işlemlerine başlamış oldular.

İş saatinin bitiminde ise yemekhanede bir toplantı yapıldı. İşçiler rahatsız oldukları konuları belirttiler.

14 Aralık Pazartesi günü iş çıkış saatinde yemekhanede gerçekleştirilen değerlendirme toplantısında söz alan Çağdaş Hukukçular Derneği Avukatı Bülent Şimşek direnişe destek olan diğer avukatlar ile görüş ayrılığına girildiğini, fiili meşru mücadele hattının sonuç almada daha etkin olduğunu, işçilerle görüşmeyen başsavcılığın bu direniş karşısında görüşmek zorunda kaldığını ve mücadeleye bu şekilde devam etmek gerektiğinin vurgusunu yaptı. İşçilerden dava sürecini başlatmak için vekalet istenmesinden yana olmadığını dile getirdi. Diğer yandan Emek Partisi'nden olduğunu dile getiren KHD üyesi Av. Osman Zeki Erdoğan ise dava sürecini bir an önce başlatmak gerektiğinin önemli olduğunu dile getirdi. Gün boyu işçilerden vekalet alınarak dava süreci bir yandan başlatıldı. Söz alan BES Şube Yöneticisi Taylan Özgür Tekmil ise başından beri sürecin içinde olduklarını, desteğe gelen kimseye kapıların kapatılmadığını, fakat kendilerini dışta tutan toplantılar yapıldığını söyleyerek durum ile ilgili rahatsızlığını dile getirdi. 11 Aralık Cuma günü toplu bir şekilde, birkaç ocağın üretim yaparak, bir grubun dışarıda direnişe devam etmesi tartışılırken, Dev Turizm-İş Sendikası, bunun direnişi bölebileceğini, üretime geçilmemesi ve kapı önünde toplu bir şekilde durmaya devam edilmesi gerekliliğini savundu.

ÇHD ve BES'in görüş ayrılıklarını ifade ettiği toplantıda kimi işçiler mali anlamda toplanan yardımlarla ilgilenenlerin değişmesini istediklerini dile getirdiler. Tartışmalar bir sonuca vardiirilamadı. İşçilere günlük 30 TL yol parası verildi ve ardından işçiler dağıldı.

Bir işadamının işçilere gönderdiği erzak yardımı 15 Aralık Salı sabahı başsavcı yardımcısı vekili tarafından işçilere dağıtıldı. Ardından kapı önünde direniş halaylarla sürdüren işçileri EMEP ziyaret etti.

Sürekli işçilerin yanında yer alan BES üyeleri de konuşma yaparak "topyekûn saldırıya karşı topyekûn direniş" dedi.

DİSK adına yapılan konuşmada ise "Bu direniş sendikası başladı ama direniş büyüdü ve sendikali devam ediyor. Sendikaliyiz, iş güvencesi istiyoruz" ifadeleri kullanıldı.

YARSAV'dan Nuh Köse de işçilerin yanında olduklarını ifade etti.

Memur-Sen adına yapılan konuşmada da "Evrensel gibi hak yiyen şirketlerin burada çalışmasını istemiyoruz, örgütlenme çalışmalarına destek veriyoruz" denildi.

‘Dünyanın en büyük adliyesinde’ kölelik

Türkiye'nin en büyük kamu binası, dünyanın en büyük adliyesi olarak reklamı yapılan ve 2013 yılında hizmete giren İstanbul Anadolu Adliyesi bugünlerde yemekhane ve çay ocaklarında çalışan, maaşlarını alamadıkları için kapı önünde direnişe çıkan taşeron işçilerinin sesleriyle inliyor. Adliyenin içindeki üç bölüm; güvenlik, temizlik ve yeme-içme bölümleri taşeron şirketleri tarafından yönetiliyor.

2014 yılının 1 Eylül'ünde aynı şekilde MFS (Mehmet Fevzi Siverek) adlı şirket tarafından yönetilen yeme-içme bölümünde 3 aydır maaşlarını alamadıkları için 30'un üzerinde işçi kapı önünde eyleme geçmiş, iş durdurmuş ve adliye içinde çalışan kamu emekçileri de yemekhane boykotu örgütleyerek eyleme destek olmuştu. Bunun sonucu olarak 3 aylık maaşlarını alan işçiler işlerine geri dönmüştü.

“Çocuğum yazlık mont ve delik ayakkabıyla okula gidiyor”

Bu başarılı eylemin ardından MFS şirketi giderek yerine Evrensel adlı yemek şirketi gelmişti. Bu taşeron şirket de aynı şekilde işçilerin 2 ay 10 günlük paralarını ödemedi, ardından 130 civarında işçi, geçen sene eyleme çıkmayanlar da dahil ocaklarını kilitleyip, yemekhanede üretimi durdurarak kapı önüne direnişe çıktılar. Bir işçi ablamız iş durdurmayı; *‘Bir gün önce çocuğumun öğretmeni aradı 2 aylık etüt parasının ödenmediğini söyledi, ardından servis şoförünün 2 aylık ücret ödenmediği için çocuğumu servise almadığını öğrendim, ardından çocuğum bana gelerek ‘Çalışan bir annenin nasıl parası olmaz?’ diye sordu. Ertesi gün isteksiz bir şekilde işe gittiğimde, yemekhanede hazırlık bölümündeydim ‘Ben bu işi durdururum’ dedim ve o anda işi durdurdum.’* sözleriyle anlatıyordu.

“Buyurun kapı orada”

Kapı önünde iki haftadır direnişte olan işçiler bu sefer sadece ücretlerinin ödenmesi için değil, taşeron köleliğine karşı da mücadele ediyordu. İş ve ücret güvencesi istiyorlar ve adliyede çalışan diğer adliye emekçileri gibi kendilerinin de adliye çalışanı olarak tanımlanmalarını talep ediyorlardı.

Günlerce işçilerle görüşmeyen başsavcılık, görüşmek durumunda kaldığı toplantıda *“Yeni gelecek şirketin direnişe çıkan işçileri işe alacağını garantisini veremem, işçiler kendilerine bir an önce iş baksalar iyi olur”* dedi. Dünyanın en büyük adliyesine sahip olmakla övünen devlet kendi yasalarını çiğneyerek işçilerin ücretlerini ödemeyen patronun arkasında durarak, haklarını arayan işçilere *“Buyurun kapı orada”* diyebiliyor. *“Adalet içinde adaletsizlik!”* sloganını atan işçilerin karşısına çıkan koskoca bir duvar var, sömürü düzeninin, bürokrasinin, adaletsizliğin duvarı.

Dün ücret bugün güvenceli iş için havaya kaldırılan eller elbet yarın ücretli köleliğe son vermek için uzanacak.

Kartal Emekçi Kadın Komisyonu

2017'ye hazırlık

Bursa'da Mayıs ayında başlayan ve birçok ile yayılan metal fırtınası bugün gerilemiş gibi görünse de metal fabrikalarından yansıyanlara bakılınca tablonun farklı olduğu görülebiliyor. Son dönem içerisinde Renault'ta Türk Metal'cilerin yemekhanede görünmesi sonrası işçilerin gerçekleştirdiği eylemler hareketin dinmediğini gösteriyor. Metal işçisi bu süreçte önemli deneyimler kazanmıştır. Metal fırtınası işçilerdeki korku duvarlarını yıkmıştır. Fabrikalarda fiili meşru mücadele anlayışı artık daha çok kabul görmektedir. Geçmiş süreçte hep kaybeden, elinde avucunda ne varsa alınan metal işçisi, sendikal çetelere ve bürokrasiye karşı şimdi daha özgüvenli ve moralli mücadele etmektedir.

Metal işçisi bu sürecin muhasebesini iyi yapabilmeli ve geleceğe dönük emin adımlarla yürümelidir. Biriktirdiği deneyimleri, karşılaştığı zorlukları iyi hesap edebilmelidir. Bu noktada belirtmek gerekir ki, önceki grup toplu iş sözleşmesi süreçlerinde hep edilgen kalan metal işçisi, 2017'de sözünü güçlü söylemek için iyi bir hazırlık dönemine girmelidir. Geçmiş grup TİS süreçlerinde sürekli ihanetleri yaşayan metal işçisi bu sefer MESS'le masaya oturduğunda kazanmak istiyorsa, bugünden hazırlık önemli bir yerde durmaktadır.

Sermaye ve içimizdeki ajanları olan sendikal bürokrasi, bu süreci kendi lehlerine çevirmek için her türlü kirli oyuna başvuracaktır. Şimdiden birçok fabrikada bu oyunlarla karşılaştık ve karşılaşmaya devam edeceğiz. Özellikle eski etkisini kaybeden Türk Metal'in bozguncu ve dağıtıcı hamlelerine karşı etkin bir karşı duruş örgütlenmelidir. 2017 Grup TİS sürecine yaklaşık 2 yıllık bir zaman dilimi var. Bununla birlikte doğru bir anlayış ve hedefle hazırlanmak için taleplerin bugünden netleşmesi gerekmektedir. Talepler belirlenirken bütün işçilerin karar süreçlerine katılması önemlidir. Bunu oluşturacak zeminler ise fabrikalarda bölüm bölüm, atölye atölye kurulan komiteler veya kurullardır. Metal fırtınası sürecinde fabrikalar arası kurulun önemini gören metal işçisi,

2017 Grup TİS süreci öncesinde de hızla fabrikalar arası kurulunu oluşturmalıdır. Taleplerimizi MESS'in ne verebileceği üzerinden değil, bizlerin ihtiyaçları temelinde belirlemeliyiz. Sendikaların olası satışını önlemek için ise *“taslakların 2017 Mart sonuna kadar açıklanması”* talebini öne çıkartmalıyız. Geçmiş Grup TİS süreçleri öncesinde sendikalar Mayıs ayı başında yetki başvurusunda bulunuyordu. Haziran ve Temmuz aylarında yetki belgelerini alan sendikalar, sonra taslak hazırlıkları yapıyordu. Yetki alındıktan sonra metal işçisinin satışa hazırlanan sendikalardan hesap sorması tabii ki mümkündür fakat yasal prosedür bakımından bir sonraki sözleşme süresine kadar o sendikaya mahkum olunuyor. Bunun için taslaklar yetki başvurusundan önce açıklanmalı, metal işçisi de hangi sendika ile yol yürüyeceğine karar vermelidir.

Böylece hem sendika bürokrasinin satış taslaklarının önüne geçilebilir. Hem de 2017 Grup TİS öncesi güçlü bir ön hazırlık süreci örülebilir. Taslakların önden hazırlanması demek mevcut sendikalarda bir basınç oluşturacaktır. İşçisiyle yol yürümeyen, üyelerinin taleplerini görmezden gelen her sendikadan metal işçisi hesap soracaktır. Tabii sadece taslakların önden açıklanması yeterli değildir. Yukarıda söylediğimiz gibi *“söz, yetki, karar”*ın işçilerde olduğu mekanizmalar işletilmediği sürece yenilgi kaçınılmazdır. Geçmiş Grup TİS süreçlerinde kısmen ileri talepleri olan taslaklar çıkaran sendikalar da olmuştur. Ama yine aynı sendikalar ortaya koydukları iddiaların hem gerisinde kalmışlardır hem de mücadele sertleştiği dönemlerde itfaiye görevi görmüşlerdir. İşçilerin geri bilincine yaslanarak *“tabanın sesini dinliyoruz”* diyen yasalca-icazetçi sendikal anlayışlara karşı da uyanık olunmalıdır. Artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını metal işçisi göstermektedir ve metal işçisi bu süreçte birleşik mücadelenin önemini çok iyi görmüştür. Bu yüzden bütün fabrikalarda *“metal işçilerinin birliğini”* büyütme gerekmektedir.

MİB MYK Aralık Ayı Toplantısı Sonuç Bildirgesi

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) olarak aylık olağan toplantımızı gerçekleştirdik.

Toplantımızda gündemdeki bir dizi konuyu tartışıp değerlendirdik, kararlar aldık.

Gündemimizde ilk olarak "Metal Fırtınası Sempozyumu" vardı. Kurulumuz sempozyumun asgari bir başarıyla tamamlandığını vurgulamaktadır. Metal işçisinin şanlı Mayıs-Haziran ayağa kalkışı, ruhuna ve anlamına uygun olarak sempozyumda tartışılmış, direniş ruhu salonda kendisini var etmiştir. Özellikle direnmekte olan işçilerin kürsüsü olması, pek çok işçi kardeşimizin fırtınanın soluğunu taşıdıklarına dair samimi düşünceleri bizi memnun etmiştir. Sempozyumda konuşan pek çok yoldaşımız ve işçi kardeşimizin de yaptığı anlamlı katkılarla MİB geleceğe doğru yürüyüşünü daha da güçlendirecektir.

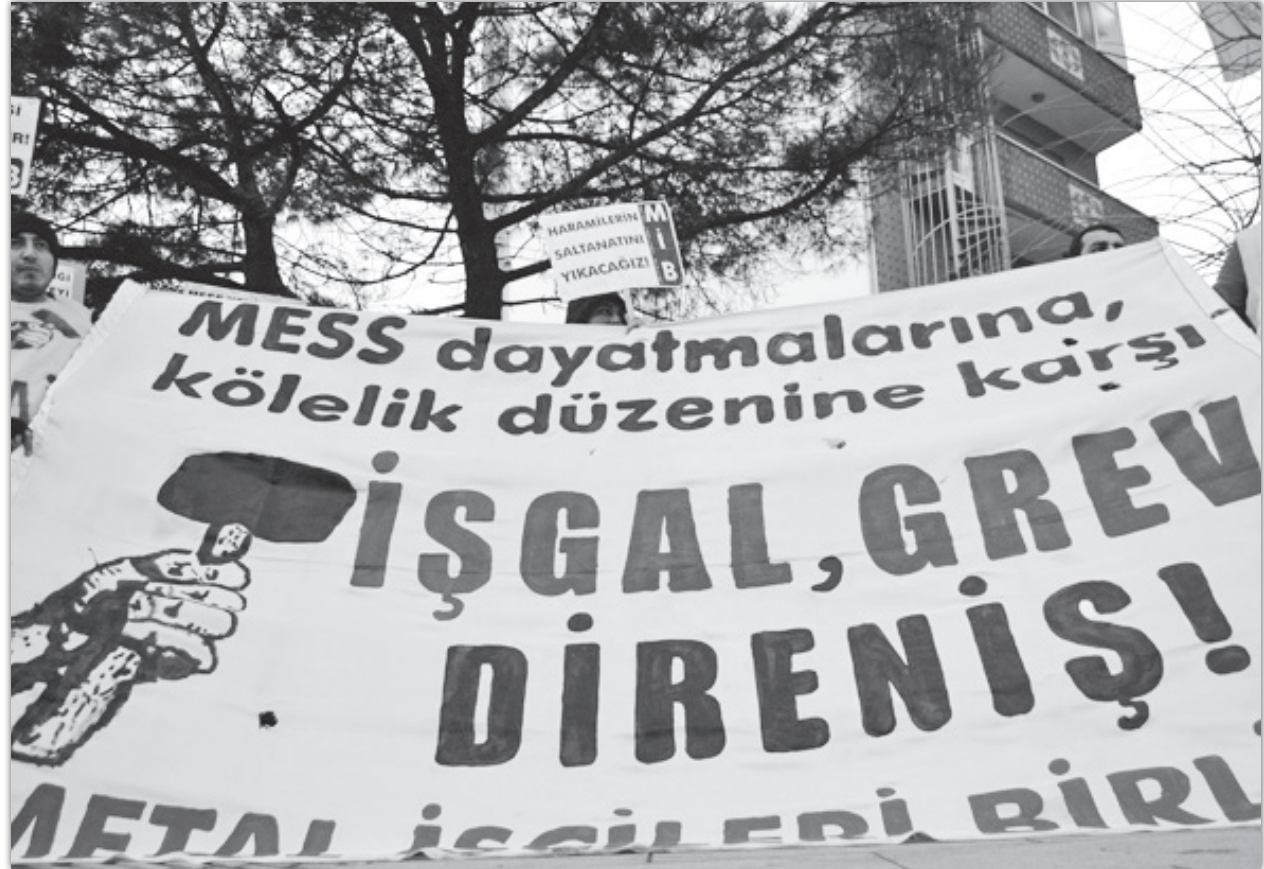
Toplantımızda ikinci olarak fabrikalarda ve yerellerdeki durumu ele aldık. Çeşitli kentlerden gelen kurul bileşenlerimizin verdikleri bilgiler üzerinden toplam tabloyu ele aldık. Her ne kadar her yerde farklı sorunlar ve gündemler olsa da, metal işçisinin isyandan sonra da mücadeleyi aktif biçimde sürdürdüğünü net biçimde gördük. Böylelikle rahatlıkla söyleyebiliriz ki, metal işçisi zor ve engellerle de olsa iyi bir yolda devam ediyor. Türlü türlü oyunlar, entrikalar, baskı ve yıldırma girişimleri nafi edilebilir.

Metal işçisi özellikle asgari ücret başta olmak üzere gelecekte yeniden sahnede olacaktır. MİB'e ve öncü işçi arkadaşlarımıza düşen görev bu mücadelelere kesintisiz ve yoğun bir emekle hazırlık yapmaktır. Bu bir yandan mevcut saldırılara karşı mevzilerimizi korumak için direnişin örgütlenmesi, diğer yandan ise MESS ve ortaklarına karşı yeni ve toptan bir ayağa kalkışı başaracak ayrıntılı ve sistematik bir planlamanın yapılmasını gerektirir. MYK olarak bu anlayışla önümüzdeki aylar içerisinde, tüm bu gündemler üzerine beyin fırtınası yapmak, düşünce, politika ve araçlar bakımından hazırlık yapabilmek amacıyla bir "çalıştay" düzenleyeceğiz. Toplantımızda "çalıştay" konusunda ilk planlamalar yapılmış olup önümüzdeki günler içerisinde bu çalışmayı olgunlaştırmış olacağız.

Toplantımızın en başta gelen gündemlerinden birisi de 2017 grup toplu sözleşme süreciydi. Bu konuda önceki toplantıda ortaya konulan çerçevenin üzerinde yeniden konuştuk. Gelen bilgileri de ele alarak bu konuda bugün için başlıklar halinde görev tanımları yaptık.

Diğer bir tartışma başlığımız asgari ücret konusu oldu. Asgari ücretin 1400 TL'yi aştığı bir durumda 1300 TL üzerine sermaye cephesinden koparılan yaygara bir oyundur. Böylelikle kapsamlı saldırıların yolu açılacaktır. Hükümet programında kıdem tazminatı, esnek çalışma ve özel istihdam bürolarının bulunması bunun kanıtıdır. Bu saldırılara karşı mücadeleyi büyütme çağırırken öte yandan asgari ücret konusuna bağlı olarak şu görevleri saptadık:

Birincisi, hükümet, sermaye ve sendika ağlarının işbirliği halinde 1300 TL'lik asgari ücretle birlikte çeşitli oyunlara başvuracakları düşüncesinden hareketle, bu oyunlar hakkında kesintisiz bir uyarma ve bilinçlendirme çalışması yapmalıyız. İkincisi

sözleşmelerin tadili ve diğer ücret gruplarına zam yapılması yönündeki talebimizde ısrarcı olmalıyız. Üçüncüsü MESS, patronlar ve sendika ağlarının bu talep karşısındaki tutumlarına bağlı olarak mücadeleyi kademeli olarak geliştirecek tedbirler almalıyız. Dördüncüsü yaşanacak gelişmelere göre ortak bir direniş sürecini öreceğiz ve ilerleteceğiz uyanıklık, bilinç ve plana sahip olacağız. Bunlar her bakımdan teyakkuz halinde olmayı, gecemizi gündüzümüze katıp çalışmayı gerektiriyor. Tüm MİB'lileri tıpkı Mayıs ve Haziran günlerinde olduğu gibi aynı heyecan, tempo, inisiyatif ve cüretle davranmaya çağırıyoruz. Çünkü önümüzdeki günler olağanüstü gelişmelere gebe ve MİB bu süreçte bir kez daha metal işçisinin hak mücadelesinde başı çekmek, öncü rol oynamak sorumluluğunu taşıyor.

Toplantımızda ele aldığımız gündemlerden biri de önümüzdeki günlerde yapılacak Birleşik Metal-İş Genel Kurulu oldu. İcazetçiliğin ve bürokratinin ellerinde kötürümleşmiş olan Birleşik Metal-İş'in genel kurulunun, koltuk pazarlıklarının değil, gerçek bir muhasebe ve tok bir sınıf iradesinin ortaya konulduğu bir platform haline gelmesi için çaba göstermeliyiz. Türk Metal kadar icazetçi-bürokratik sendikacılığın da çıktığı bir dönemde işçi sınıfının sermayeye karşı mücadelesinde Birleşik Metal-İş'in gerçek bir mevzi haline gelmesi bu doğrultuda verilecek emeğe bağlıdır.

Toplantımız savaş konusunu da ele almıştır. Çünkü MİB, her siyasal sorunun gerisinde bir sınıf çıkarı ve mantığı olduğu düşüncesindedir. Öyle ki hiçbir siyasal sorun yoktur ki işçi sınıfını, onun hayatını ve geleceğini ilgilendirmesin. Bunun içindir ki metal işçisi sadece ekonomik ve sendikal konularla değil genel olarak ülke ve dünya sorunlarıyla ilgilenmek, söz söylemek ve tutum almak zorundadır.

Ülkemizi, bölgemizi ve dünyayı içerisine alan mevcut savaş halinin gerisinde emperyalist çıkarlar bulunuyor. Bu çıkarlar stratejik bölgeler üzerinde hegemonya, nüfuz ve pazar üzerindedir. Emperyalistler ve yerli işbirlikçileri böylelikle aralarında sert bir rekabete giriyor, silahlanıyor, savaş tamtamları çalıyor. Tüm bu yaptıklarını da "ulusal çıkar" süsü altında biz emekçilere yutturuyorlar. Sonuçta ülkeleri yakıp yıkan, gerici çeteler eliyle oluk oluk kan akıtan bu güçlerin yarattığı yıkımın altında kalanlar, hangi ülkede olursa olsun biz emekçiler oluyoruz. Bedelini biz ödüyoruz. Bunun içindir ki, gerek ülkemizde ve gerekse de bölgede ve dünyadaki işçiler ile emekçi halkların elbirliği yapması, bu emperyalist ve gerici saldırganlığa dur demesi şarttır. Ülkemiz, bölgemiz ve dünyamıza barış, bu mücadelenin sonucunda biz işçilerin elinde gelecek. Buna inanıyor, bunun için mücadele ediyoruz. Tüm işçi kardeşlerimizi de bu konuda duyarlı olmaya gericiğe, şovenizme, her türden milliyetçiliğe karşı birlik ve kardeşlik ruhuyla davranmaya çağırıyoruz.

Toplantımızda son olarak bülten ve Facebook yayınıımızı ele aldık. Çeşitli sorun ve yetersizlik alanları üzerinde değerlendirmelerde bulunduk. Yukarıda belirttiğimiz gündemlere bağlı olarak etkili ve vurucu bir yayın faaliyeti için gereken önlemler ve görevler üzerine planlamalarımız oldu.

Başarılı bir yılı geride bırakırken önümüzdeki yılın her bakımdan geride kalan yılın üzerine çıkacağımız gerçek bir zafer yılı olması dileğiyle, tüm MİB'li yoldaşlarımıza ve işçi kardeşlerimize iyi yıllar diliyoruz. Kolay gelsin hepimize...

DEV TEKSTİL Aralık Ayı Genişletilmiş MYK Toplantısı Sonuç Bildirgesi

Devrimci sınıf sendikacılığı için ileri!

Sendikamızın Aralık ayı Genişletilmiş Merkezi Yürütme Kurulu toplantısı 13 Aralık Pazar günü, sendika genel merkez binamızda gerçekleştirildi. Sendikamız faaliyetlerinden işçi sınıfının gündemlerine, siyasal gelişmelerden önümüzdeki dönem üzerinde durulması gereken konular ve faaliyet alanlarına kadar geniş gündem başlıkları üzerinden verimli tartışmalar gerçekleştirildi, kararlar alındı, planlamalar yapıldı.

İçinden geçtiğimiz dönemin öne çıkan gündemleri, işçi sınıfı üzerinden yürütülen tartışmalar ve siyasal gelişmeler karşısında sendikamızın alacağı tutumların netleştirildiği, görevlerinin tekrar altının çizildiği GMYK toplantımızda, devrimci sınıf sendikacılığı anlayışının güçlenmesinin sorunları üzerinde duruldu.

- GMYK toplantımızın ilk gündemini iki toplantı arasında gerçekleştirilen sendika faaliyetleri oluşturdu. Temsilciliklerimizin gerçekleştirdiği çalışmaların aktarımının yanı sıra ortaya çıkan deneyimler paylaşıldı, fabrikalarda karşılaşılan gündemler aktarıldı. Genelde işçi sınıfı özelde ise tekstil işçilerinin içinden geçilen süreçlere karşı verdiği tepkiler konuşuldu, sendika çalışmasının gelişim çizgisi üzerinde duruldu.

- İkinci gündemi, açıklanan hükümet programı oluşturdu. Hükümet programının bütününe dair yapılan aktarımlar üzerinden gündelik yaşama yansımaları üzerinde duruldu. Toplumun geneliyle birlikte işçi sınıfını doğrudan ilgilendiren maddeler geniş bir tartışmaya konu edildi. Hükümet programının ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel açıdan bütünlüklü bir savaş ve saldırı programı olduğunun altını çizen GMYK'mız, yeni bir saldırı dalgası karşısında işçi sınıfının direnme kapasitesinin yükseltilmesinin altını çizdi. Hükümet programında yer alan savaş sanayinin geliştirilmesi, vergiler, mülteci işçiler, sermayeye teşvik, kıdem tazminatı gibi başlıklar da tartışıldı. İçinden geçilen siyasal ve ekonomik krizin yansımalarının, yöneltilen bütünlüklü saldırılarla işçi ve emekçilere çok yönlü olarak fatura edilmeye çalışıldığı vurgulandı.

Aynı başlık altında asgari ücret üzerinden başlayan ve somut gözlemler üzerinden neredeyse tüm fabrikaların temel gündemini oluşturan ücret gündemi işlendi. Asgari ücret zammı ve bununla doğrudan bağı içinde asgari ücretin üzerinde ücret alan işçilerin talepleri üzerinde duruldu. Fabrikalarda yaşanan yarınsamalara vurgu yapılarak zam tartışmalarının iç yüzünün açıklıkla anlatılabileceğinin önemi üzerinde duruldu. Aynı zamanda ücret zamları konusunda farklı oranlarda ücret alan işçiler arasında oluşan rekabet ve sınıfın mücadele birliğini bölen anlayışlarla mücadele etmek, işçileri bu konuda uyarmak konusunda yapılabileceklerin altı çizildi. Ücret farklarının sermaye tarafından alt sınırdaki eşitleme eğilimi taşıdığı vurgulanarak, ücretlerin üst seviyelerde eşitlenmesi ihtiyacı ve talebi belirtilerek, "Eşit işe eşit ücret" ve "İnsanca yaşanabilecek ücret" taleplerinin öne çıkartılması, gündelik faaliyetlerin bu ekseninde yürütülmesi kararı alındı. Yerelerde gündem çerçevesinde eylem, etkinlik, toplantı vb. çalışmaların yanı sıra, yaygın bir propaganda faaliyeti yürütebilmenin önemi belirtildi. Merkezi olarak bir bildiri çıkartma kararı alındı.

- Toplantının üçüncü gündem maddesini Grup TİS süreci oluşturdu. Asgari ücrete yapılacak zam tartışmaları ile bağı içinde değerlendirilen TİS sürecinin fabrikalara yansımaları ele alındı. Sendikaların bu konudaki tutumları tartışıldı, asgari ücret tartışmalarını bahane ederek satış sözleşmesini imzalamaya hazırlanan ihanetçi sendikal anlayışı teşhir edebilmenin, tekstil işçilerini bu konuda uyarabilmenin önemi belirtildi. Yapılabilecek çalışmalar üzerinde duruldu. Tekstil işçilerinin öne çıkan taleplerinin gündemleştirilmesi, bu konuda bir mücadele hattının oluşturulması çabasının yakıcılığı ve DEV TEKSTİL'in görevlerinin altı tekrar çizildi.

- Toplantının bir diğer başlığını süren işçi direnişleri ve sınıf hareketi açısından yaşanan gelişmeler oluşturdu. İçinden geçilen süreç üzerinden derinleşen çelişkilerin sınıf hareketine yansımaları ve önümüzdeki dönemde yaşanabilecek gelişmeler ele alındı, değerlendirmeler yapıldı, sendika çalışmalarının hedefleri, yoğunlaşma alanları üzerinde duruldu. İşçi eylemleri ve direnişleriyle dayanışmanın öneminin altı çizilerek, işkolu farkı gözetmeden sınıf hareketinin devrimci bir zeminde gelişmesine katkı sağlamanın üzerinde duruldu. Devrimci sınıf sendikacılığı anlayışının bu ekseninde inşa edilebileceği vurgulandı.

- Bir başka gündem maddesi ise gazetecilerin tutuklanması, Tahir Elçi'nin katledilmesi örneklerinde olduğu gibi yaşanan siyasal gelişmeler karşısında sendikamızın tutumu konusu oldu. Sermaye sınıfının içeride ve dışarıda savaş-saldırganlık politikalarının doğal sonuçları olarak yaşanan baskı ve zorbalık uygulamaları karşısında işçi sınıfının devrimci tutumunun savunulması, baskıya, gericiliğe, katliamlara karşı, Kürt halkına yöneltilen kirli savaşa

karşı mücadelenin yükseltilmesi ihtiyacı belirtildi.

- GMYK toplantımızın diğer bir gündemini 15-16 Ocak tarihlerinde gerçekleştirilecek DEV TEKSTİL Genel Meclis toplantılarının hazırlıklarının değerlendirilmesi oluşturdu. İlk günü belirlenmiş ve hazırlıklarına başlanan konular üzerinden yürütülecek eğitim toplantıları, ikinci günü ise sendika çalışmalarımızın gündemleri, hattı ve politikaları üzerinden gerçekleştirilecek meclis üzerine planlamalar gerçekleştirildi.

- Sendika yayınlarımız üzerine gerçekleştirilen tartışmalarda ise yayınların durumu, ulaşılan düzey ve eksiklikler değerlendirildi. Yayınları güçlendirmenin sorunları tartışıldı. Sendika bültenimizin içeriği ve kullanımının yanı sıra Ocak ayı başında çıkacak yeni sayının gündemleri belirlenerek işbölümü gerçekleştirildi. Yazıların son gönderim tarihinin, teknik hazırlıkların daha işlevsel yapılabilmesi için 23 Aralık olması kararlaştırıldı.

- 10 Şubat'ta başlayan Greif İşgali'nin 2, 13 Ocak'ta resmi kuruluş işlemleri tamamlanan sendikamız DEV TEKSTİL'in kuruluşunun 1. yıl dönümünde yapılacaklar üzerine gerçekleştirilen tartışmalarda, temsilciliklerimizin özgünlüğü ve çalışmaların ihtiyacı üzerinden bu iki başlığı gündemleştirme kararı alındı. Çalışmaların ihtiyacı ile bütünlüğü içinde, içinden geçilen sürecin ortaya çıkarttığı gelişmelerin daha belirgin hale getirdiği fiili-meşru mücadele hattı ihtiyacı vurgulanarak, gerçekleştirilecek etkinliklerin, toplantıların vb. "işgal, grev, direniş" şiarıyla yapılması kararlaştırıldı.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası
Genişletilmiş Merkezi Yürütme Kurulu
14 Aralık 2015

NATO: Bir saldırı, savaş

Sistem içi çelişkileri denetleme ve çıkarları uzlaştırma aracı

Sonradan, Sovyetler Birliği'nin savaşa katılmasının ardından, farklı bir yön de kazanmakla birlikte, İkinci Dünya Savaşı emperyalist kampın kendi içinde yeni bir emperyalist paylaşım savaşı olarak başlamıştı. Savaşın sonunda bütün bir kapitalist-emperyalist dünya kampı ABD'nin o gün için tartışmasız olan hegemonyası altında birleşti. Savaştan hemen hiç zarar görmeyen ve gücünü büyüterek çıkan tek emperyalist güç ABD idi ve bu ona tartışmasız bir üstünlük, tüm ötekiler tarafından doğal biçimde kabul edilen yeni emperyalist hegemon güç konumu kazandırmıştı. Bu bir dönem için emperyalist kampın kendi içinde belirgin bir uyum demektir.

Fakat bu çok sürmedi, daha '60'lı yılların başında bazı sorunlar, çelişki ve çatışmalar kendini göstermeye başladı. Kapitalizmin eşitsiz ve sıçramalı gelişme yasası işlemiş, savaşın adeta yere serdiği Avrupalı emperyalistler aradan henüz iki on yıllık bir süre bile geçmemişken kendini toparlamış ve kendi özel çıkarları konusunda ABD ile bazı sorunlar yaşamaya başlamışlardı. Fransa'nın '60'lı yılların başında NATO'nun askeri kanadından çekilmesi bunun bir örneğidir. Bugünkü AB'ye varan oluşumun bir Almanya-Fransa mihveri olarak gelişmesi, Almanya'nın el altından Fransa'nın ABD hakimiyetine muhalefetini desteklemesi, desteklemekten de öteye dipten dibe teşvik etmesi, yine bunun bir örneğidir.

Sovyetler Birliği'nin yıkılışı ve Varşova Paktı'nın dağılışından beri ise artık durum belirgin biçimde değişmiş bulunmaktadır. Zira bu, iç çelişki ve çatışmaları dizginleyen, sınırlandıran, nispeten kolayca uzlaşmayı zorlayan çok önemli bir engelin ortadan kalkması demektir. O zamandan beri emperyalist batı kampının kendi iç çelişki ve çatışmaları gitgide daha açık bir görünüm kazandı ve doğal olarak bunlar NATO bünyesinde de kendini gösterdi. '60'lı yıllarda NATO'nun askeri kanadından çekilen Fransa '89 yıkılışının ardından geri dönmüş olsa bile, süreç gerçekte olanaklı olduğunca ABD hegemonyasından kurtulmak yönünde ilerliyor ve bu kendini, AB bünyesinde, gitgide NATO'ya bağımlılığı da azaltacak yeni organizasyonların geliştirilmesi olarak gösteriyor. Bir ara büyük gürültülere konu olan Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikası (AGSP), bunun bir ifadesi idi. Almanya ve Fransa önderliğinde AB'nin uzantısı bir yeni Avrupa ordusu olarak düşünülen bu proje, tam da NATO'nun 50. yılı kutlamalarına vesile olan o aynı Zirvede (Nisan 1999 Washington Zirvesi) çetin pazarlıklara ve çekişmelere neden olmuştu. Burada bir yandan NATO'yu dünya polisi haline getirmenin sorunları tartışılırken, öte yandan Avrupalı emperyalistlerin kendi uluslararası askeri örgütlenmesi

NATO işçi sınıfına, emekçilere ve dünya halklarına karşı bir tehdit aracı, bir şantaj ve saldırı örgütüdür temelde. Aynı zamanda, gelenen yerde özellikle ABD emperyalizmi payına, Batılı emperyalistler arasındaki çelişkileri kontrol etmenin, çıkarları mümkün olduğu kadar uzlaştırıp bağdaştırabilmenin bir aracıdır da.

olarak AGSP tartışılıyordu. Bunun çetin pazarlıklara konu olması, projenin gerisindeki gerçek niyet ve hesapların taraflarca açık olmasından kaynaklanıyordu. ABD projeye karşı çıkmıyor, fakat onu NATO'nun bir uzantısı olarak görmek ve böylece denetimi altında tutmak istiyordu. Oysa Fransa ve Almanya için sorun, tam da ABD hegemonyasının askeri-politik biçimi olan NATO'ya bağımlılıktan kurtulmanın bir adımı olarak projeyi geliştirmekti.

ABD'nin NATO'ya alternatif olma niyet ya da potansiyeli taşıyan bu türden adımlara karşı bu hassasiyeti, bize örgütün daha önce sözünü ettiğim temel fonksiyonlarından birini göstermektedir. NATO, ABD emperyalizminin elinde, öteki emperyalistleri denetim altında tutmanın, her şeye rağmen kendini gösteren çelişki ve çatışmaları dizginleyip uzlaştırmanın da temel önemde bir aracıdır. Onun bu özelliği ABD için bugün her zamankinden daha önemlidir; zira onun bir döneme kadar tartışmasız olan egemenliğine kampın içinden itirazlar, gelenen yerde daha açık ve güçlü bir biçimde ortaya konulabilmekte, bu çerçevede, bunları dizginleyebilmenin bir temel aracı olarak NATO'nun önemi de ABD payına artmaktadır. ABD, kendi dünya imparatorluğu hesapları ve stratejisi çerçevesinde, NATO'yu öteki emperyalistler üzerinde

bir denetim aracı, çelişki ve çatışmaları kontrol aracı olarak elde tutmak istemektedir.

Evet, NATO işçi sınıfına, emekçilere ve dünya halklarına karşı bir tehdit aracı, bir şantaj ve saldırı örgütüdür temelde. Ama aynı zamanda, gelenen yerde özellikle ABD emperyalizmi payına, Batılı emperyalistler arasındaki çelişkileri kontrol etmenin, çıkarları mümkün olduğu kadar uzlaştırıp bağdaştırabilmenin bir aracıdır da. Avrupa'da AB genişlemesine, üstelik onu önceliyerek NATO genişlemesinin eşlik etmesinin gerisinde de aynı zamanda bu var. Amerikalı stratejistlerin, Amerikan hükümetlerine akıl hocalığı yapanların yazdıklarına baktığımızda, buradaki amacı tüm açıklığı ile görebiliyoruz. Bu adamlar, Avrupa Birliği'ni, özellikle de Fransa-Almanya mihverini denetim altında tutabilmenin önemine özellikle işaret etmekte ve bunun bir dizi yol ve yöntemi üzerinde durmakta, NATO'nun bu açıdan oyanayabileceği role de özel bir tarzda işaret etmektedirler. Onlar kuşkusuz AB'nin genişlemesine doğrudan karşı çıkmıyorlar, fakat ABD eğer Avrupa üzerindeki denetimini korumak ve çıkarlarını güvenceye almak istiyorsa, AB genişlemesine paralel olarak NATO'yu da genişletmeyi bilebilmeli, diye düşünüyorlar ve ABD yönetimlerine

Ş ve iç savaş örgütü - 2

H. Fırat

(NATO'nun Riga Zirvesi vesilesiyle
Aralık 2006'da verilmiş bir konferansın kayıtlarıdır...)

bunu öneriyorlar. Sonuçta yapılan da bu olmaktadır.

'89 çöküşünden beri NATO Avrupa'da, AB'ye paralel, fakat ondan daha hızlı bir biçimde, onu önceleyerek genişliyor. Ne de olsa bu her bakımından daha kolay. Neden daha kolay? Zira ne yerine getirilmesi gerici burjuva yönetimlerini zorlayan "kriterler"i var ve ne de yeni üyeliklerin getireceği gereksiz özel bir ekonomik yük. Türkiye 55 yıldır bir NATO ülkesi ve bunun emperyalistlere getirdiği herhangi bir yük yok, tersine onlar hesabına her açıdan bir olanak bu üyelik. Oysa aynı Türkiye on yıllardır kendini paraladığı halde bir türlü AB üyesi bir ülke olamıyor, zira olması durumunda bu, emperyalist ittifak için bir dizi sorun ve yük demektir. AB'ye bir uyum süreci gerekiyor yeni aday ülkeler için, ama NATO için böyle şeyler fazlaca yok. Dolayısıyla NATO daha rahat bir biçimde genişleyebiliyor. Önden NATO genişliyor, arkadan AB. Baltık ülkeleri henüz AB'ye üye olmadan önce NATO'ya girmiş durumda idiler. Aynı şey Bulgaristan ve Romanya için de geçerli, bu ülkeler çoktandır NATO üyesi, ama henüz AB üyesi değil. (Söz konusu iki ülke konferansı izleyen günlerde, Ocak 2007'de, AB'ye tam üye olarak alındılar -HF)

Ve bu önden genişleme, aynı zamanda, ABD'nin Avrupa Birliği genişlemesini NATO üzerinden kontrol etmesi anlamına da geliyor. Aynı zamanda diyorum, zira bu tek, hatta asıl amaç değil. Asıl amaç elbette ABD'nin Avrupa'ya NATO üzerinden sağlam bir biçimde yerleşmesi, bu onun çok yönlü hesap ve çıkarlarının bir gereği. ABD, Avrupa'dan öteye Avrasya üzerinde egemenlik peşinde, onun dünya imparatorluğu hesapları bunu gerektiriyor. Tüm öteki adımların ve araçların yanı sıra NATO genişlemesi de bu stratejik hesapların içine oturuyor. AB genişlemesini bu yolla kontrol etmek de bunlardan biri, ama yalnızca biri. NATO bünyesine alınmış ülkeler dolaysız olarak Amerikan emperyalizminin askeri ve siyasal hegemonyası altına da bir biçimde girmiş oluyorlar. Böylece ABD bu ülkeleri tüm öteki yol ve yöntemlerin yanı sıra bir de bu yoldan egemenlik ve kontrol altına almış oluyor. Polonya güya AB üyesidir, ama AB'den çok ABD'nin denetiminde ve hizmetindedir. Bunu tüm öteki eski Doğu Bloku ülkeleri için de söylemek olanaklı. Fransa ve Almanya'nın açık muhalefetine rağmen Irak'a karşı oluşan emperyalist koalisyonun Avrupalı bileşimi bu gerçeği ayrıca tescil etmiş durumda.

Öte yandan, Avrupalı emperyalistler, tümüyle ayrı bir baş çekemedikleri sürece, politikalarını ve dolayısıyla çıkarlarını, ABD ile bağdaştırmanın yolunu tutuyorlar. ABD de bunun farkında, hem de çok iyi biçimde. ABD onların henüz cepheden ve geri dönülmez biçimde kendi karşısına geçemeyeceklerini çok iyi biliyor. Bunu Irak savaşı sırasında, savaşa muhalefet ederek Fransa ve Almanya bir biçimde

gösterdi, ayrı bir baş çekmeyi denedi. Emperyalist batı kampında İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemde ilk kez bu çapta bir çatlak ortaya çıkmıştı. ABD'nin bu çıkışı hazmedemediğini, yeni ve eski Avrupa türünden söylemlerle AB'yi bölmekle tehdit ettiğini, hatta işi özellikle Fransa'yı cezalandırmaktan söz etmeye vardırıldığını biliyoruz. Ama ne mutlu onlara ki, Irak direnişi sayesinde ABD'nin muhtemel şerrinden kendilerini kurtarabildiler. Irak direnişinin yarattığı sonuçların ağır etkisi altında, ABD Almanya ile Fransa'nın dünkü muhalefetini unuttu, önemli olan bundan sonrasını birlikte götürebilmektir deyip, onlara uzlaşma elini uzatmak zorunda kaldı. Onlar da savaşın hemen ardından zaten muhalefetten yüzgeri etmiş ve ABD'nin Irak'taki emperyalist işgaline BM kararları üzerinden onay vermişlerdi.

Ama bu olay bile, Avrupalı emperyalistlerin halihazırda ABD emperyalizminin karşısına kolayca çıkmadıklarını gösteriyor. Bunu kaldıracabilecek bir güç ve hazırlıktan henüz yoksunlar, bunun için zamana ihtiyaçları var. Bu nedenle, ABD'nin bugünkü gücü ve avantajlarını gözeterek, cepheden bir karşı karşıya gelişten olanaklı olduğunca kaçınmaya, işleri daha ihtiyatlı götürmeye, geleceğin kaçınılmaz karşı karşıya gelişlerine mümkün mertebe suyundan giderek hazırlanmaya çalışıyorlar. Tarihsel nedenlere de bağlı olarak Fransa bu konuda daha atak ve açık davranırsa da, bu sinsi ve derinden gidiş Almanya için çok açık bir davranış biçimi. Irak savaşının hemen öncesinde SPD Irak savaşına muhalefet ederek seçimi kazandı, ama ABD karşısında Alman emperyalizmini de zamansız olarak belli bir sıkıntıya soktu. Daha o zamandan Hıristiyan Demokratlar bu tutuma açık bir biçimde muhalefet ediyorlardı ve hükümet olduklarından beri de ABD ile ilişkileri mümkün mertebe düzeltmeye çalışıyorlar. Zira ABD ile zamansız bir atışmayı kaldıracabilecek durumda olmadıklarını biliyorlar. Bu, bugünkü koşullarda Alman tekellerinin çıkarlarına çok uygun bir yol ve politika değil henüz.

Zamansız olarak buna girişmek istemiyorlar dedim ama, bu, çelişkilerin tümünden yatışması ya da uyutulması anlamına da gelmiyor. Çelişkiler ve bunun ürünü çatışma, her şeye rağmen varlığını sürdürüyor. Nitekim bunu son zirve üzerinden bir kez daha gördük. Kapsamlı Siyasal Yönerge başlığı taşıyan ve 30 kusun maddeden oluşan bir bildirge yayınlandı, bu son zirvenin ardından. Bu belgede ABD'nin NATO'ya vermeye çalıştığı yeni yönün çerçevesi var, önümüzdeki dönemin stratejik yaklaşımları formüle ediliyor burada. Büyük ölçüde ABD'nin arzularına ve ihtiyaçlarına göre. Ama Fransa ve Belçika'nın açıktan, Almanya'nın ise daha dolaylı muhalefetiyle, zirvede bu da hararetli pazarlıklara konu oldu ve sonuçta hiç

değilse şimdilik belli bir uzlaşmaya bağlandı. Büyük ölçüde ABD'nin hesaplarına, ihtiyaçlarına ve öncelikli tercihlerine göre saptanmış yönerge imzalandı imzalanmasına ama, bunun uygulanmasında tüm ülkelerin tam onayı, oy birliği koşulu da Fransa ve Belçika'nın çok özel muhalefetiyle eklendi. Sonuçta hem Amerika'nın ortaya koyduğu siyasal çerçeveyi onaylamak zorunda kaldılar, ama hem de onun uygulanması konusunda veto hakkını da kazanmış oldular. Böylece gelecekte kendi çıkarlarına uygun olarak yapacakları kirli pazarlıklar için önemli bir avantaj elde ettiler.

Bütün bunlar NATO'nun bir yandan ortak çıkarlara hizmet ederken, öte yandan farklılaşan çıkarları denetim altında tutmanın ve karşılıklı tavizlerle uzlaştırmanın bir aracı olduğunu göstermektedir. Ve söylenenlerden anlaşılmalı; temelde ABD'ye hizmet etse de örgütün bu işlevinin ittifak bünyesindeki öteki emperyalistler için de hala bir anlamı ve önemi var.

Dünya jandarmalığı ve sudan bahaneler...

NATO'nun gerçekte aynı zamanda bir iç savaş örgütü olduğu olgusu üzerinde daha önce durdum. Onun bu rolü Varşova Pakti'nin ayakta olduğu döneme kadar daha belirgin bir biçimde ön plandaydı, bunu yineliyorum. O zaman bir "soğuk savaş" dengesi, bir "nükleer dehşet dengesi" vardı. Ordular karşılıklı olarak konumlanmak, teknolojik olarak savaş makinelerini sürekli beslemek ve yetkinleştirmek, ama öylece de kalmak zorunda idiler. Oysa ittifak üyesi ülkelerin sosyal mücadelelerine, iç sınıf mücadelelerine müdahale, bu çerçevede kontrgerilla ya da gladio türü karanlık örgütler aracılığıyla kirli savaş, sürekli bir uygulamaydı ve bu alanda fiili icraat olarak NATO'nun yapmakta olduğu ve yapacağı çok iş vardı. Onun fiili icraat olarak uluslararası bir iç savaş örgütü işlevini öne çıkaran buydu.

Sovyetler Birliği'nin çökmesinin ardından NATO'nun uluslararası bir savaş aygıtı olarak da rolünü fiiliyata döktüğünü görüyoruz. İlk uygulama Yugoslavya'ya karşı savaş olmuştu ve bu savaş anlamlı bir biçimde NATO'nun dünya polisi ilan edildiği Washington Zirvesi'nin hemen öncesinde başlatılmıştı. Yine de Yugoslavya Avrupa sahasında bir ülke idi, buna rağmen misyon alan dışı olsa da coğrafya alan içi idi. Coğrafya olarak da "alan dışı" olan ilk ülke gerçekte Afganistan oldu.

11 Eylül'ün hemen ardından, NATO ABD'ye siyasal açıdan tam desteğini açıklamış, bu desteğin askeri bir biçim alabileceğini ilan etmiş ve bunu da ünlü 5. Maddeye (Herhangi bir ittifak üyesi ülkeye yapılmış saldırı ittifakın tümüne yapılmış kabul edilecek ve buna göre mukabele görecektir, mealindeki madde) dayandırmıştı. Buna rağmen Afganistan'a karşı savaş başlangıçta daha çok bir Amerikan müdahalesi olarak başladı, NATO ve emperyalist müttefiklerin askeri desteği ve savaşa katılımı bu ilk aşamada daha dolaylı biçimlerde gerçekleşti. Fakat 2001

sonbaharında başlayan bu işgalin resmi sorumluluğunun ve komutasının 2003 yılından itibaren resmen NATO'ya geçtiğini biliyoruz. Yıllardır ve halen NATO, eski Yugoslavya'nın ardından Afganistan'da da resmen bir savaş ve işgal gücü olarak işbaşında. Genişlemiş biçimiyle 26 üyeli ittifak bu ülkede halen bir batağın göbeğinde, bu ayrı bir gerçek. NATO'nun bir müdahale, savaş ve işgal gücü olarak devrede olmasıdır, burada önemli ve yeni olan.

Kasım 2006'da Riga'da benimsenen yeni antlaşma bu konuda yeni tanımlar getiriyor ve hedefler ortaya koyuyor. NATO'nun benzer bir görevi bundan böyle dünyanın herhangi bir yerinde üstlenebileceğini açık hükme bağlıyor. Dünyanın neresinde olursa olsun herhangi bir kriz bölgesine 30 gün içerisinde müdahale etmeyi olanaklı kılacak ve bunu uzun süreli olarak sürdürebilecek yeni askeri organizasyonlar gündeme getiriliyor.

Böylece NATO, dünyanın dört bir yanındaki kriz ve çatışmalarda taraf olacağını resmen ilan etmiş bulunuyor. Düne kadar, adı üzerinde, Kuzey Atlantik İttifakı idi. Şimdi etkinlik alanını tüm dünya ve işlevini de küresel jandarmalık olarak tanımlıyor. İşin aslına bakarsanız fiilen bu her zaman böyleydi, ama bu şimdi resmen de bir politika olarak tanımlanıyor ve ilan ediliyor. Bütün bunlar önemli gelişmeler.

Nitekim sorun tanımlamalardan öteye buna uygun somut organizasyonlar olarak pratikleştiriliyor da. Riga Zirvesi'nde kararlaştırılan Acil Müdahale Gücü (NRF) bunun bir ifadesi. 30 bin kişilik, en son teknoloji ürünleriyle donatılmış, seri hareket edebilen, anında kriz bölgesine ulaşabilen bir yeni örgütlenme, burada söz konusu olan. Her an müdahaleye hazır bir kuvvet olarak düşünülüyor ve 2007 yılında kurulmuş olacak.

Tahmin edilebileceği gibi "terörizme karşı mücadele", kriz bölgelerine yapılacak müdahalenin temel gerekçesini oluşturacak. Riga Zirvesi'nde kabul edilen yeni belgede bu önemli bir yer tutuyor. Bu son derece muğlak tanımlama, ihtiyaca göre her yöne

çekilebilecek, her özel durumda bir bahane olarak kullanılacak, bu yeterince açık. Direniş örgütlerinin faaliyetleri kadar kontrol dışı ya da ABD zorbalığına şu veya bu biçimde muhalif devletlerin tutumu da pekala "terörizm" kapsamında görülebilecek ve dolayısıyla "terörizme karşı mücadele"nin hedefi haline getirilebilecek. Bu yolla ülkelere ve bölgelere her türlü keyfi müdahalenin önü açılıyor, şu veya bu ülkenin iç siyasal yaşamında dolaysız biçimde taraf olmak meşrulaştırılıyor. Örneğin Almanya'nın "terörizm tehditi" altında olması bile bu kapsama girebiliyor ve NATO'nun bu ülkenin iç yaşamında dolaysız olarak taraf olmasını beraberinde getirebiliyor. Herhangi bir ülkede rejimi zorlayabilecek bir siyasal mücadeleye bu yolla müdahale edilebilecek, önden Acil Müdahale Gücü ve arkadan NATO'nun savaş aygıtı kurulu düzeni ayakta tutabilmek için seferber edilebilecek.

Yeni yönergede dile getirilen bir öteki müdahale ve saldırı bahanesi, "nükleer tehdit" in önlenmesi. Bunun ucunun nereye varacağı da yeterince açık. Bu tanımlamayla birlikte örneğin İran bir anda tüm NATO ittifakının açık hedefi haline getiriliyor. Ve daha ilk bakışta görülebileceği gibi, bütün bunlar Amerikan emperyalizimin savaş şeflerinin bugünkü dünya olaylarına bakışının bir yansıması. Onlar kabul ettirdikleri bu yeni yönerge ile öteki emperyalist müttefikleri de NATO üzerinde kendi politikalarına tabi kılmak istiyorlar. Yeni yönergenin bazı Avrupalı emperyalist güçleri rahatsız etmesi de bundan. Bu ülkeler Amerika'nın maceracı ve sonuçta kendilerine de zarar verebilecek emperyalist hedeflerine ve planlarına öyle ölçüsüzce alet olmayı çok da istemiyorlar. Bunu çıkarlarına uygun görmüyorlar, ya da buna ancak kendi çıkarlarının da tatmin edilmesi koşuluyla destek vermek istiyorlar. Son yönerge kapsamında gündeme gelebilecek kararlarda oy birliği koşulu işte bunun bir aracı ve güvencesi.

(Devam edecek...)

Fransa'da yerel seçimler...

Büyüyen faşizm tehlikesi ve alternatifi

K. Ali

Fransa'da iki turlu olarak yapılan yerel seçimler tamamlandı.

Katılımın düşük olduğu ilk turda, Marie Le Pen'in liderliğini yaptığı ırkçı-faşist Ulusal Cephe (FN) %27.8 oy oranı ile seçimin galibi oldu. Sarkozy'nin merkez sağ partisi Cumhuriyetçiler (LR) %27.3 oy oranı ile ikinci, Cumhurbaşkanı F. Hollande'ın Sosyalist Partisi ise %23.3'lük oy oranı ile üçüncü sırayı aldı.

Seçimlerin en dikkate değer sonucu, ırkçı-faşist Ulusal Cephe'nin 6 milyon oy alması, böylece Cumhurbaşkanlığı seçimi için iddialı duruma gelmesi oldu. Bu sonuç faşizm tehlikesinin gitgide büyüdüğünün somut bir belirtisi sayılarak, toplumda ciddi kaygılara ve belli bir korkuya yol açtı.

F. Hollande'ın sosyal-demokrat kimlikli partisinin istikrarlı biçimde büyüyen bu tehdit ve tehlikeye karşı bulduğu çözüm ise, ırkçı-faşist Ulusal Cephe'yi, bir başka ırkçı-faşist parti olan Sarkozy'nin Cumhuriyetçiler Partisi ile durdurmak oldu. Marie Le Pen'in kazanma şansının olduğu kentlerde Sarkozy'nin adaylarını destekleme kararı alındı.

Bu korkulardan kaynaklı olarak ve işbaşındaki hükümetin Başbakanı Walls'ın çağrılarının etkisiyle, seçimlerin ikinci turuna katılım daha yüksek oldu. Bu kez Ulusal Cephe ilk turdaki başarıyı gösteremedi. En önemli kentlerde Sarkozy'nin adayları seçimi kazandı. Böylece Marie Le Pen'in Cumhurbaşkanlık yolu tıkanmış, bu tehlike bertaraf edilmiş oldu.

Derinleşen kriz ve büyüyen faşizm tehlikesi

İktisadi kriz her dönem, yoğun sömürü, tırmanan işsizlik, artan yoksulluk, servet-sefalet kutuplaşmasının alabildiğine derinleşmesi demektir. Ve kriz demek aynı zamanda, yabancı düşmanlığının tırmanması ve en iğrencinden bir ırkçılık demektir. Krizler, yabancı düşmanlığı ve ırkçılığın döl yatağıdır. Irkçılık da yabancı düşmanlığı da kapitalizm denilen bataklıkta üremektedir. Kriz dönemleri ise tetiklendiği dönemlerdir.

Kriz koşulları, ırkçı-faşist çetelerin türediği ve geliştiği, beraberinde ırkçı-faşist saldırganlığın boy

İrkçı-faşist partilerin oluşup güçlendiği koşullar aynı zamanda devrimci imkanları da biriktirmekte, devrimci partilerin oluşmasının zeminini de yaratmaktadır. Bir kez daha böyle olacak, eninde sonunda bu eksiklik giderilecektir.

verdiği, özellikle göçmenlere dönük olarak somut ve yakın bir tehlike halinde büyüdüğü dönemlerdir. Bunların tümü, krizin dibe vurduğu Fransa'daki ırkçı-faşist tehlikenin nedenlerini açıklamaktadır.

Bütün bir kapitalist sistemi bir ahtapot gibi sarıp sarmalayan kriz Fransa'nın da yakıcı bir gerçeğidir. Fransa krizi en ileri düzeyde yaşayan Avrupa ülkesidir. Dolayısıyla, ırkçı-faşist partinin güçlenmesi rastlantı değildir. Fransa, çoğunluğu Fas, Tunus ve Cezayir kökenlilerden oluşan yoğun bir göçmen kitlesini barındırmaktadır. Bu kitle özellikle kriz ve savaş dönemlerinde işsizlik, yoksulluk, konutsuzluk gibi toplumsal sorunların sebebi ve suçlusu olarak görülmektedir. Sosyal demagoji eşliğinde her türden tepkinin boy hedefi haline getirilmektedir. Özellikle seçim dönemlerinde bu istismar çok daha etkili bir biçimde yapılmakta, ırkçı-faşist partiler tarafından kirli bir silah olarak kullanılmaktadır. Daha çok krizle yıkıma uğrayan orta sınıfa dönük bu istismar sonuç vermekte, oy olarak ırkçı-faşist partilere tahvil olmaktadır.

Fransa'da yıllardır olan budur. Kriz sürekli

derinleşmekte, sorunlar gitgide yakıcı boyutlar kazanmakta, bu da ırkçılığı ve yabancı düşmanlığını tetiklemektedir. Bunun sonucu olarak tehlike her geçen gün biraz daha büyümektedir. Fransız işçileri ve emekçileri bu tehdit altında yaşamaktadırlar. Fransız işçi ve emekçileri tarihsel devrimci geleneklerine uygun bir çıkış yapamazlarsa eğer, onları karanlık bir gelecek beklemektedir.

Faşizmin alternatifi burjuva demokrasisi değil, sosyalist devrimdir!

Fransa'da ırkçığın bu denli güçlenmesinin ve faşizm tehlikesinin büyümesinin en önemli nedenlerinden biri de, bugün devrimci bir sınıf mücadelesinden, diğer bir ifadeyle devrimci alternatiften yoksunluktur.

Ancak, krizler sadece ırkçılığı, yabancı düşmanlığını ve faşizm tehlikesini var etmez. Aynı zamanda devrimci sınıf mücadelelerini ve devrimleri mayalar. İrkçı-faşist partilerin oluşup güçlendiği koşullar aynı zamanda devrimci imkanları da biriktirmekte, devrimci partilerin oluşmasının zeminini de yaratmaktadır. Bir kez daha böyle olacak, eninde sonunda bu eksiklik giderilecektir.

Kaldı ki Fransa bir devrimler ülkesidir. Tarihin en görkemli ve radikal burjuva devrimi olan 1789 ihtilali, işçi sınıfının ilk gözüpek girişimlerinden olan 1830-31 Lyon dokuma işçilerinin ayaklanması, 1848 Şubat Devrimi ve nihayet işçi sınıfının 72 gün süren devrimci iktidarı, yani Paris Komünü bu topraklarda gerçekleşmiştir. Öte yandan Fransa Hitler faşizminin vahşetini yaşamıştır. Tarihin tanıklık ettiği bu en ırkçı-şoven saldırganlığa komünistlerin önderliğinde kahramanca bir direnişle karşı koyan ve Sovyet proletaryası ile birlikte onu yenilgiye uğratma onurunu paylaşan da yine Fransız işçileri ve emekçileri olmuştur. Kısacası Fransa tarihsel devrimci bir geleneğe sahiptir ve buna güvenilmelidir.

Fransız işçileri ve emekçileri tarihsel devrimci geleneğine sahip çıkmalı, onun emrettiği doğrultuda ilerlemelidir.

Japonya ve Hindistan anlaşta

Japon ve Hint sermaye sözcüleri birçok alanı kapsayan işbirliği anlaşması imzaladılar.

Yapılan anlaşmanın, iki ülke arasında hızlı tren hattı inşası, otomotiv sektörü, savunma sanayii projeleri, nükleer enerji projeleri başta olmak üzere oldukça geniş kapsamlı olduğu bildirildi.

İki sermaye devletinin baş temsilcilerinin yaptığı görüşme sonrasında açıklanan başlıklardan hızlı tren hattı inşasına dair de bilgi verildi. Tren hattının Mumbai ve Ahmedabad arasında kurulacağı, projenin 12 milyar dolarlık bir maliyeti bulacağı belirtildi.

Ayrıca, askeri alanda kullanılan US-2 Amfibi uçaklarının üretimini ve geliştirilmesini hedefleyen çalışmaların da ortak yürütüleceği ifade edildi.

BRICS ülkeleri arasında yer alan Hindistan da ekonomik büyüme açısından son dönemde öne çıkan ve emperyalist tekellerin yoğun olarak yatırım yaptığı ülkelerin başında geliyor. Öte yandan sermayenin gelişen ülke piyasalarından kaçış eğilimi bu ülke piyasasını da etkiliyor.

Japonya Asya-Pasifik'te hegemonyasını kurmaya dönük son dönemde adımlarını hızlandırırken, bölge ülkeleriyle yeni anlaşmalar yapmayı sürdürüyor. ABD'nin bölgeye çok yönlü nüfuz etme politikaları, Çin'in kendi nüfuzunu koruma çabaları ve Japonya'nın da bu yöndeki hamleleri, bölgede emperyalist nüfuz mücadelesinin giderek keskinleşmekte olduğuna işaret ediyor.

“Yok başka bir cehennem, yaşıyorsun işte”*

G. Umut

Türlü türlü cehennem tasvirleri bulunmakta dini kitapların hepsinde. Belki de bunların en güzel tasvirini Marx yapıyor Kapital’de, cehenneme giden yolları da tarifleyerek. Modern sanayinin o çok meşhur olgusu ile başlayalım. Modern sanayinin gelişmesi çok da masum olmadı. 1800’lerde sanayinin başkentinde “otomatik atölyelerde” çocuklar kırbaçlarla çalıştırılıp, öksüz yurtları ile anlaşmalar yapılıyordu. Ağır ve ilkel çalışma koşulları nedeniyle birçok çocuk ve işçi makine başlarında, ahırlarda, sokaklarda ölü bulunuyordu. Makineler anlamında gelişme 1825’ten sonra grevlerin bir ürünü olarak ortaya çıktı. 1831’de Lyon’dan, 1838’den 1842’ye varana değin İngiliz Chartist hareketi vb. her önemli grev sonrası yeni bir makine üretildi. Sermaye açısından zaman ve para her şey, insan ve daha doğru tabirle işçi hiçbir şeydir. Marx “Felsefenin Sefaleti”nde işçinin patron için ne ifade ettiğini tanımlıyor: “... Ücretlerin asgarisi de sürekli olarak düşmektedir. Bu ücretler insanı yaşamak için çalışmak zorunda bırakmakla başlattıkları işi, ona bir makine hayatı yaşatmakla tamamlıyorlar. İşçinin varlığının basit bir üretim aracı olmaktan başka bir değeri yoktur ve kapitalistin de ona davranışı buna göre olmaktadır.” (Felsefenin Sefaleti,218)

1800’lü yıllardan 2010’lu yıllara varana dek sistem birçok aşama geçirdi. Sermaye için elde edebileceği en fazla kâr için birçok şeyi “yitirmeyi” göze aldı. İstikrar söylemleri sonrasında hep krizlerle karşılaştı. Özünde emek ile sermaye arasındaki çelişki keskinleşerek bir dizi gelişme aşamalarından geçti/geçiyor. Marx’ın 1800’lerde “otomatik atölye” diye adlandırdığı işçi cehennemleri bugün emperyalist kapitalist sistemin sömürü vahşetinin bir uzantısı olarak yine yaşanıyor. Bangladeş, Hindistan, Çin, Güney Kore vb. işçi sınıfı ve patronlar arasındaki çelişkinin çok keskin yaşandığı ülkelerden birkaç tanesi. Bu ülkeler, çalışma koşullarının 1800’lü yılları aratmadığı ve toplum çapında en çok intiharın yaşandığı, sömürünün en azgınca kendini dışa vurduğu ülkeler aynı zamanda. Elbette bu bir tesadüf değil.

Hayatı sorgulamak?

Geçtiğimiz günlerde Güney Kore’den bir haber verdi BBC. “Dünyada intihar oranlarının en yüksek olduğu ülkelerden biri olan Güney Kore’de bazı şirketler çalışanlarının stres sorununa ilginç bir tabut-terapi

yöntemi uyguluyor. Başkent Seul’deki sıradan bir işyeri binasının büyük bir odasında bir şirket çalışanları, kendileri için temsili cenaze töreni yapıyorlar.” (BBC’nin sitesinden alınmıştır.)

Haberin yapıldığı şirketin genel müdürü Park Chunwoong, “Şirketimiz daima çalışanlarını eski düşünme biçimlerini değiştirmeye teşvik edegeldi, ama pek sonuç alamadık” diyor. Ve bunun amacının hayatın anlamını sorgulamak olduğunu anlatıyor, kanserli veya ölümden hasarla kurtulmuş insanların hikayelerini anlatarak bir terapinin ardından tabuta girdiklerini söylüyor. Aynı haberde bir işçi ile yapılan röportaj patronların çabasını çok açık biçimde gösteriyor. Cho Yong-tae tabuttan çıkarken, “Birçok hata yaptığımı farkettim. Bundan sonra çok daha hevesle çalışmayı ve ailemle daha çok zaman geçirmeyi umuyorum” diyor. Sermayedarların amacı zaten çok açık. Tabut örneğinin dışında uygulanan toplu zorla kahkaha atma seanslarından birçok uygulama ile işçileri çalışma yaşamına bağlamaya çalışıyorlar. Güney Kore’de işçilerin yaşam koşullarının ağırlığının boyutunu fark eden(!) patronlar bir saatlik öğle uykusu formülasyonu geliştirdiler, ancak işçilerin işe bir saat erken gelmelerini veya daha geç çıkmalarını isteyerek.

Sermayenin azgın sömürüsü karşısında emekçiler için pek fazla bir yol yoktur. Bir tanesi bugün çoğunlukta olan gerçekliktir ki, bu da bir yol değildir. Yoksulluk, yokluk, çaresizlik birleştiği oranda ve insanların boğazına çöktüğünde tamah kültürüne ve onun toplumda yansımaları olan “değer”lere sığınır.

Güney Kore’de sistemin yapmaya çalıştığı ise “zaten mezarlara gönderiyoruz biz işçileri, en azından gerçekten öldürmediğimize dua etsinler” mantığıdır.

Emekçilere yaşam koşulları ile cehennemi yaşatanlar öldürülen her işçinin de katilidirler. Ne var ki bu katliamlar ister intihar yoluyla olsun, isterse iş cinayetlerinde; işçi sınıfını bitirmeye yetmeyecektir. “Yok olan siz binlerce işçi, umutsuzluğa kapılmayın! Gözünüz arkada kalmadan ölebilirsiniz. Sınıfınız yok olmayacaktır. Bu sınıfın sayısı her zaman, kapitalist sınıfın onu tümüyle ortadan kaldırma korkusuna kapılmaksızın katliamdan geçirmesine yetecek bollukta olacaktır.” (Felsefenin Sefaleti,218)

Emekçilerin sermayenin vahşiliği karşısında esas yolu ise direnmeye, örgütlü mücadeleye gider ki, bu alanda gücünü fark eder ve gerçekten hayatın anlamını bulur. Güney Kore’de ise intiharların oranı kadar mücadelenin de arttığı bir süreç yaşanmaktadır:

Nisan ayında 2 bin 800 işyerinden yaklaşık 260 bin işçi emeklilik sistemini de kapsayan hak gaspına karşı sokaklara çıktı. Eylemlere 60 bin kamu emekçisi ve 10 bine yakın eğitim emekçisi katıldı. Aralık ayının başında ise sokağa çıkan işçilere devlet azgınca saldırdı, bir kişiyi başından yaraladı ve 51 kişiyi gözaltına aldı. Ardından ise devlet sendikaları, lokalleri, büroları basarak birçok teknolojik alete el koydu ve eşyaları kullanılmayacak hale getirdi. Kore Sendikalar Konfederasyonu Başkanı Sang-gyun Han’ı tutuklama kararı çıkarttı.

*Behçet Aysan şiirinden alıntıdır...

Toshiba binlerce işçinin işine son veriyor

Dünya çapında 200 bin işçisi bulunan Toshiba’nın, Rusya’da televizyon ve mutfak eşyaları satışını tamamladığı bildirildi. Rusya’da bu pazarın yüzde 10’una hakim olan Toshiba, bu pazardan çıkarak 7 bin işçinin işine son verileceğini duyurdu.

Toshiba Rusya’nın Genel Müdürü Hiroaki Tezuka, Rusya’daki faaliyetlerini askıya aldıklarını ve bundan sonra Russian Mail, Sberbank ve Power Machines şirketleri ile projeler yürütmeye devam edeceklerini duyurdu.

Toshiba’nın Rusya pazarından çekilmesinin ardında Rusya’daki ekonomik kriz yatıyor. Şirketin bir süredir bu alanda zarar ettiği ve muhasebe kayıtlarında yolsuzluk yaparak bu zararın üstünü örtmeye çalıştığı belirtildi.

Danimarka göçmenlerin ziynet eşyalarına el koyacak

Danimarka hükümeti, ülkeye gelen göçmenlerin ziynet eşyalarına el koymaya olanak sağlayan kanun çıkardı. “Göçmenlerin masraflarını karşılamak” ifadesiyle gerekçelendirilen kanun, Adalet ve Göçmen Bakanı Sören Pind’in göçmenlerin ziynet eşyalarına el koymayı savunması ve “Böylece elde edilecek gelir, mültecilerin masraflarını karşılamak için kullanılabilir” açıklamasıyla gündeme geldi.

Kanuna göre, göçmenlerin nişan yüzüğü, saat ve cep telefonuna el konulmayacak, üzerlerinden çıkan 300 avrodan yüksek değerdeki ziynet eşyasına el konulacak.

Kerry-Lavrov görüşmesi: “Anlaştık...”

Suriye'deki emperyalist savaşta son dönemde ABD ve Rusya tarafından saldırgan adımlar hız kazanırken, diğer taraftan iki tarafın masa başı görüşmeleri ve “anlaşma çabaları” da aynı yoğunlukta sürüyor.

ABD Dışişleri Bakanı John Kerry'nin son Moskova ziyaretinin ardından taraflar, Suriye'deki adımlar konusunda anlaşmalarını açıkladı. Önceki Cenevre görüşmelerinde de “Suriye’de siyasi geçiş süreci” takviminde anlaşmalarını duyuran taraflar, dünkü görüşmeyle aslında bunu biraz daha pekiştirmiş oldu.

ABD ve Rusya ne üzerine anlaştı?

Esas tartışma başlıklarından biri olan, her iki emperyalist odağın üzerinde anlaşmaya çalıştığı ise, bölgede kimlere karşı ortaklaşılacağıydı. ABD ve uzantıları, kendi destekledikleri gerici çetelerin Rusya-Esad-İran güçleri tarafından vurulmasından rahatsızdı. Rusya da, bunların kendi hegemonyalarını zayıflatmaya dönük adımlarından rahatsızlık duyuyordu.

ABD, Rusya ile “ortak” hareket etmenin önemine vurgu yaparak, son dönemde bu gerici çeteleri kendi inisiyatifleriyle yönlendirmeye çalışan Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar üçlüsüne uyarılarda bulunuyordu. Bu açıdan da “İŞİD’e karşı operasyon” noktasında

tüm tarafları, esasta da Rusya’yı ortaklaştırmaya çalışıyordu. Bunu elbette ki, şu aşamada kendi hegemonyasını en az sarsacak zemin olduğu için istiyordu. Zira saldırganlaşan ve “kraldan çok kralcı” tutumlar sergileyen ABD taşeronları, 2016’da başlayacak “süreç” için kendilerine “bir parça daha” alan açma derdinde, tüm bir süreci askıya almaya dönük adımlar atmaktaydı. Bunların başında da Türkiye geliyordu.

Önce Rusya, ardından Irak ve İran’la yaşanan gerilimlerin, tam da ABD’nin uyarılarıyla büyümesinin önü alındı. Türk sermaye devleti, attığı saldırgan adımlardan bir bir geri adım atmak zorunda kaldı.

Keza Suudi Arabistan gerici çeteleri masaya bu yüzden oturttu, sürece katılmalarını sağlamak için. Hatta bu masada Ahrar-uş Şam’ın çelişkili tavırları da bu “ortaklaşma” sürecinden kaynaklandı.

Sonuçta, ABD ve Rusya’nın ve bölgedeki müttefiklerinin saldırgan hamleleri bir bir “törpüleniyor” görüntüsüyle iki taraf da birbirinin bölgedeki hegemonyalarını tanımış oldu. Esad konusunda ise hala net bir ortaklaşma yok, ya da gerici çetelerin “desteklenmemesi” üzerine hiçbir gerçek adım atılmadı. Keza bunları destekleyen emperyalizmin böyle bir adım atması da beklenemez.

ABD: İŞİD petrolünde kilit konu Türkiye sınırının kapatılması

Londra’da düzenlenen bir konferansta konuşan ABD Hazine Bakanlığı yetkilisi Adam Szubin, İŞİD petrol faaliyetleri hakkında bugüne kadar Washington’dan gelen en detaylı açıklamayı yaptı.

BBÇ Türkçe’de yer alan habere göre, ABD Hazine Bakanlığı Terörizm ve Finansal İstihbarat Müsteşar Vekili Adam Szubin, Esad rejiminin İŞİD petrolünün ana müşterisi olduğunu söyledi.

İŞİD’in petrol ticaretinden ayda 40 milyon dolar gelir elde ettiğini kaydeden Szubin, örgütün petrol satışından bugüne kadar 500 milyon dolar gelir elde ettiğini açıkladı.

Szubin, “İŞİD, Esad rejimine önemli miktarlarda petrol satıyor. İki taraf bir yandan birbirlerini katletmeye çalışıyor, diğer yandan da milyonlarca dolarlık petrol ticareti yapıyor... Petrolün bir kısmı Türkiye’ye de geliyor. Bir miktar da Kürt bölgelerine gidiyor” diye konuştu.

‘Suriye sınırının kapatılması gerek’

Adam Szubin, İŞİD’in finansman kanallarının kurutulması için Türkiye’nin Suriye sınırını kapatması gerektiğini ifade etti. Sınır güvenliği konusunun sadece finansmanla ilgili olmadığını da söyleyen Szubin, yabancı cihatçıların da bu güzergah üzerinden geçerek İŞİD’e katıldığını vurguladı ve “Sınır güvenliğinin sağlanması İŞİD’le mücadele konusunda büyük kazanımları beraberinde getirecek” dedi.

İŞİD’in finansman kaynaklarının kurutulması için Irak hükümetiyle birlikte çalıştıklarını da ifade eden Szubin, İŞİD’in ele geçirdiği bölgelerdeki banka şubelerinin kapatıldığı bilgisini verdi.

Ancak Hazine Bakanlığı yetkilisi örgütün bugüne kadar Suriye ve Irak’taki banka soygunlarından 1 milyar dolara yakın gelir elde ettiğini de belirtti.

Libya’da “uzlaşma hükümeti” gecikti

Emperyalistlerin kan gölüne çevirdiği diğer bir ülke olan Libya’da, İŞİD’in ilerleyişini bahane eden emperyalistler, iki ayrı meclisle dağılmış bulunan birliklerini tekrar sağlamak için görüşmelere başlamıştı. Birleşmiş Milletler tarafından ortaya atılan plan konusunda taraflar, “uzlaşma”nın gecikeceğini duyurdu.

Emperyalistler, Suriye’de nasıl ki “ılımlı muhalefet” adı altında kendi dolaysız çetelerini süreçte başa getirmeye çalışıyorsa, Libya’da da benzer bir yöntemle ülkeye müdahalelerini meşrulaştırmayı amaçlıyor. Afrika’nın en zengin, dünyanın da başlıca petrol kaynaklarına nüfuz etme çabaları, Libya’daki durumu daha da karmaşıklaştırıyor. İki ayrı mecliste bölünmenin ötesinde, bu meclislerin kendi içinde de farklı aşiretlerden oluştuğu ve bir birliği temsil etmedikleri gözüküyor.

Bölgede denetlenmesi bir probleme dönüşen İŞİD’e karşı, iki ayrı mecliste bölünmüş gerici sözcüler, emperyalistlerin istekleri doğrultusunda “uzlaşma hükümeti” kurmak için görüşürken, 16 Aralık günü imzalanması beklenen anlaşmanın gecikeceği belirtildi.

Fransa ve İngiltere Libya’daki İŞİD ilerleyişine üzerine geçtiğimiz günlerde açıklamalar yaparken bölgeye yoğunlaşacaklarını dile getirmişti. Libya konusunda da emperyalistler arasında geçtiğimiz hafta, ABD ve İtalya öncülüğünde bir toplantı gerçekleştirilmiş, “uzlaşma hükümeti”nin önemi dile getirilmişti.

Ortadoğu’ya yeni gerici ittifak

Ortadoğu’yu kan gölüne çeviren ve emperyalistlerin bölgesel çıkarları için gerici savaşlar kundaklayan işbirlikçi devletler, yeni bir ittifak kurduklarını duyurdu. Başını ABD işbirlikçisi Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye gibi devletlerin çektiği ve 34 bileşenle kurulduğu ilan edilen “yeni” ittifakın ismi ise “Teröre Karşı İslam İttifakı”.

İttifak bileşeni güçlerin bölge halklarının kanını oluk oluk akıtan cihatçı terörün baş finansçısı ve destekçisi olduğu ise biliniyor. Sözde “teröre karşı” kurulduğu iddia edilen ittifak; esasta kızışan hegemonya krizine bağlı olarak yaşanan saflaşmayı ifade ediyor.

ABD ve diğer Batılı emperyalistlerin, hasımları karşısında cepheyi genişletmek için attığı bu adım, Ortadoğu’da yaşanan savaş ve saldırganlığın tırmanacağını gösteriyor.

Sömürüye, şiddete ve gericiliğe karşı

Kadınların direnişi sürececek!

Geride bırakmaya hazırlandığımız 2015 yılında emekçi kadınların durumu, dünya ve Türkiye'deki siyasal atmosferden, işçi ve emekçi hareketinin tablosundan bağımsız değil.

Ortadoğu coğrafyasında yaşayan emekçi halklar özellikle son bir yıldır gerici savaşların ağır yıkımını yaşıyorlar. Emperyalist nüfuz mücadelelerinin arenasına dönüşen Ortadoğu'da, emperyalistler tarafından beslenen gerici çetelerin vahşeti, bu coğrafyayı adeta bir kan deryasına çevirdi. Bu koyu karanlık içinde kadınlar en büyük acıları yaşayan, en yoğun baskı ve şiddeti gören kesim oldular. Özellikle Kürt, Ezîdi ve Alevi kadınlar, yakınlarını IŞİD çetelerinin katliamlarında yitirmenin yanı sıra ağır bir cinsel şiddetle karşı karşıya kaldılar, "modern" 21. yüzyılda köle pazarlarında satıldılar.

Tam bir can pazarına dönüşen Ortadoğu'da bölge halkları göç etmek dışında bir yol bulamıyorlar. Göç edenlerin %75'ini kadınlar ve çocuklar oluşturuyor. Türkiye'ye göçenler sefilce bir yaşama mahkum edilirken, Avrupa'ya göç etmeye çalışanlar ise ölüm-kalım savaşı veriyorlar. Ulaşabildikleri batı ülkelerinde insanlık dışı muamelelere maruz kalıyorlar.

Türkiye'de kadınların tablosu da her geçen gün daha da kötüleşiyor. 14 yıllık AKP iktidarı boyunca kadınlara yönelik gerici ve baskıcı uygulamaların sonu gelmedi. Toplumsal yaşamın her alanına sirayet ederek, her geçen gün boyutlanarak kendini ortaya koydu. Kadını aşağılayan politikalar ile gerici-ataerkil kültür, kadına yönelik şiddetin boyutlanmasını koşulladı. "İyi hal" ve "saygın tutum" indirimleriyle, adeta şiddet uygulayan erkeklerin cesaretlendirildiği bir ülke haline geldi Türkiye. 2015 yılında, Kasım ayına kadar 282 kadının öldürülmesi, bu politikaların dolaysız bir sonucu oldu.

Öte yandan, "tek başına iktidar" olma hırsı ile AKP, 7 Haziran seçimlerinin ardından Kürt halkına yönelik kirlî bir savaş başlattı. Çok sayıda kentte gerçekleşen saldırılarda Kürt kadınları ile çocuklar doğrudan hedef haline geldiler.

Sömürü üzerine kurulu sermaye düzeninde geniş emekçi kesimler baskı ve zorla sindirilmeye çalışılırken, ucuz emek sömürsünü daha da yoğunlaştırmaya

yönelik adımlar da atıldı. "Ailenin ve dinamik nüfus yapısının korunması" adı altında Türkiye'de genç işgücü ihtiyacını karşılamak amacıyla kadınların doğurganlığını teşvik eden politikalar, güvencesiz çalıştırmanın yaygınlaştırılmasının dayanağı haline getirildi. Her türlü göz boyama eşliğinde güvencesiz çalıştırmanın bedelini işçi kadınlar da ödediler. Öyle ki, 2015 yılında iş cinayetlerinde yaşamını yitiren kadınların sayısı resmi rakamlara göre 112'dir.

***

Savaş, katliam ve gerici politikalarla emekçiler sindirilmeye çalışılsa da, geride kalan bir yıllık süreçte işçi ve emekçi kadınlar fabrikalarda, meydanlarda, savaşlarda direnmeye devam ettiler.

Kadına yönelik şiddetin ve cinayetlerin artması, Özgecan Aslan'ın vahşice katledilmesi ülke çapında büyük bir toplumsal tepkiye yol açtı. Yaklaşık 40 kentte ağırlığını kadınların oluşturduğu kitleler sokaklara çıktılar. Feminist-reformist anlayış bu tepkiyi "erkek şiddeti" sınırları içinde tutmaya çalışsa da, geniş kitleler düzenin kadına yönelik baskı ve şiddeti ile eşitsizliğe dönük öfke ve tepkisini güçlü bir biçimde ortaya koydu. Biriken öfke ve tepki, aynı kitlelilik ve yaygınlıkta olmasa da, 8 Mart eylemlerine de yansdı.

2015'te, başta metal fırtınası olmak üzere mevzi işçi direnişlerinde de kadınlar yerlerini aldılar. Bursa'da başlayan ve bir dizi kente yayılan metal direnişinde kadın işçiler, sayıca az olmalarına rağmen, direnişin aktif bir bileşeni olarak hareket ettiler. Erkek işçilerin eşleri ise direnişin sesi-soluğu ve manevi dayanağı oldular.

Geçtiğimiz yıl Rojava'da gerici IŞİD çetelerine karşı yürütülen savaşta özel bir rol oynayan Kürt kadınları ise, Ortadoğu coğrafyasındaki kadınlara, tutulması gereken biricik yolun direniş olduğunu gösterdiler.

Özetle, geride kalan yılda, egemenlerin her türlü baskı, sömürü ve zulmüne karşı, kadınlar direnmeye devam ettiler. İşçi direnişlerinde kadınlar, ulusal baskı ve ezilmişliğe karşı Kürt kadınları, HES'lere karşı mücadelede Havva ana şahsında sembolleşen Karadeniz'in kadınları... Kadınlar, direnme azmi ve kararlılıklarıyla, gelecek toplumsal mücadelelerin öznesi olacaklarının işaretlerini bugünden veriyorlar.

Yine 'saygın tutum' indirimi

Geçen yıl, bir çocuk annesi eşi Meral Timtik'i tabancayla boğazından tek el ateş ederek öldüren Özgür Timtik'in yargılandığı dava Tunceli Ağır Ceza Mahkemesi'nce 12 Aralık günü karara bağlandı.

Savcı son mütalaasında sanığa 'kasten ve bilerek adam öldürme' suçundan ağırlaştırılmış hapis cezası verilmesini istedi. Sanık Özgür Timtik ise eşinin kendisini aldattığını iddia ederek, Facebook hesaplarının kayıtlarının çıkarılmasını istedi.

Bu talebi reddeden mahkeme, Özgür Timtik'e 'eşini kasten öldürmek' suçundan önce ağırlaştırılmış hapis cezası verdi.

Heyet cezayı sanığın mahkemede sergilediği 'saygın tutum' ve 'mahkemeye karşı olan olumlu davranışları' nedeniyle ömür boyu hapis cezasına çevirdi.

'Tahrik indirimi' olmaması olumlu ama...

Duruşma sonunda avukat Fatma Kalsen, mahkemenin tahrik indirimi uygulamamasını olumlu bulsa da, bir kadın cinayeti davasında daha 'saygın tutum' indirimi yapılmasını eleştirdi.

Çifte sömürüye karşı mücadele çağrısı

Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu (EKK) 12 Aralık günü Sefaköy'de emekçi kadınlara çifte sömürüye karşı mücadele çağrısı yaptı.

Taş Kasap önünde açılan standda EKK imzalı bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. İşçi ve emekçi kadınlara "Emekçi Kadın Komisyonları olarak yaşadığımız sorunlar karşısında yükselttiğimiz taleplerimiz doğrultusunda tüm emekçi kadınları birlik olmaya ve erkek sınıf kardeşleriyle birlikte sömürü düzenine karşı mücadele etmeye çağırıyoruz!" denildi.

Faaliyet boyunca Küçükçekmece EKK'nın İşçi Kadın Kurultayı hazırlıkları kapsamında hazırladığı anket de emekçi kadınlarla yapıldı.

Ayrıca Kızıl Bayrak'ın son sayısı işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

“İntikam çılgınlığımız asla kesilmeyecek!”

Emperyalist rekabetin keskinleştiği, silahlanma yarışının ve savaşların tırmandığı dönemlerde, özellikle sömürülen ve yağmalanan coğrafyalarda yaşanan tam bir yıkım olmaktadır. Milyonlarca insanın ölümüne, topraklarından göç etmelerine, kentlerin yakılıp yıkılmasına, doğanın tahrip edilmesine neden olan emperyalist savaş koşullarında, kadınlar da ezilen cins olarak baskının ve cinsel şiddetin en ağır boyutuyla karşı karşıya kalmaktadırlar.

Emperyalist ve gerici savaşlarda, kadın ve çocuklara yönelik taciz ve tecavüz olaylarında büyük bir artış yaşanmakta, hatta tecavüz kadın bedeni üzerinde bir savaş stratejisi olarak uygulanmaktadır. İşgal altındaki topraklarda kadın ve çocuklara uygulanan tecavüz vahşetiyle çoğunlukla direnişin kırılması hedeflenmekte, kadın bedeni adeta savaş ganimeti sayılarak tecavüz olağanlaştırılmaktadır.

Birkaç örnek...

* Somali’de 1991-92 yılları arasında Amerikan askerlerine prezervatif dağıtılması, işgalcilerin neyi hedeflediklerini göstermektedir. Somali’de 300 bin kadın kamplarda askerler ve kamp görevlileri tarafından tecavüze uğramıştır. Tecavüze uğrayanlar arasında 4 ile 6 yaşında çocuklar da bulunmaktadır.

* 1990’ların başında Balkanlar’daki soykırımda adeta tecavüz kampları kurulmuş, kadınlar istemedikleri çocukları doğurmak zorunda bırakılmıştır. O dönemde toplama kamplarında 50 bin kadın tecavüze uğramıştır.

* Ruanda’da 13-65 yaş arasında 15 bin kadına tecavüz edilmiştir.

* Japon askerleri Kore işgalinde 300 bin kadına tecavüz etmiş, bunlardan 200 binini askeri genelevlerde çalıştırmıştır.

* Vietnam işgalinde Amerikan askerleri May Lai Köyü’nde 450 kadın ve çocuğa tecavüz ettikten sonra katliam gerçekleştirmişti.

Ve Kürdistan...

Kendi coğrafyamıza dönüp baktığımızda ise, 30 yılı aşkın bir süredir süren kirli savaşta Kürt kadınlarının payına, taciz ve tecavüz ile birlikte, kaybettikleri çocuklarının ve eşlerinin yasını tutmak düştüğü gerçeği ile karşılaşılıyor.

Kürt kadını, çocuğunun parçalanmış bedenini toplamak, 12 yaşındaki çocuğunun 13 kurşunla

öldürülmesini seyretmek, işsizlik-yoksulluk kısıncı altında çaresizlikten kaçışa gönderdiği oğlunun katır sırtında dönen cesedini karşılamak, şehri kuşatan azgın devlet terörünün namları altında yaşamaya çalışırken katledilen kızının cesedini evinde bir soğutucuda günlerce bekletmek zorunda kalmaktadır. Bugün yeni bir boyut kazanmış bulunan, her gün çocuklarının katledildiği kirli savaşta en büyük acıyı kadınlar yaşamaktadır.

Emekçi kadınlar savaşa karşı ne yapmalıdır?

Bugün emperyalist hegemonya savaşları yüzünden can pahasına geçilen göç yolları ile bilinmezliğe yol alan, katledilen, tecavüze uğrayan, kölece çalıştırılan emekçi kadınların kapitalizme karşı mücadele etme yolunu seçmekten başka bir seçeneği yoktur. Tıpkı sınıflar savaşımı tarihinde gerici ve emperyalist savaşlara karşı erkek yoldaşlarıyla birlikte direnen, barikatlarda dövüşen emekçi kadınlar gibi... Paris Komünü’nden Ekim Devrimi’ne, ikinci paylaşım savaşından İspanya iç savaşına, Kobanê’den Kürdistan’a, emekçi kadınlar, burjuvaziye, faşizme, emperyalizmin taşeronluğunu üstelenen gerici çetelere, sömürgeci sermaye devletine karşı savaşma yolunu tutmuştur ve savaşmaya devam etmektedir.

Komün yenilgisinden sonra çıkarıldığı mahkemede Louise Michel, “Özgürlük için çarpan bir kalbi küçük bir kurşunun sert darbesinden başka hiçbir şey durduramaz, ben de hakkıma düşeni istiyorum, eğer beni sağ bırakırsanız intikam çılgınlığım asla kesilmeyecek” diye haykırıyordu. İşçi sınıfının

enternasyonal bayrağını yükselten Clara Zetkin, Rosa Luxemburg ve nice kadın devrimci, bu çürümüş sömürü düzenine ve emperyalist güçlerin egemenlik savaşlarına karşı mücadele yolunu seçmişlerdi.

Madem ki emperyalist-kapitalist sistemin özünde şiddet vardır; bu sistem ortadan kaldırılmadıkça kadına yönelik sömürü, baskı ve şiddet de ortadan kalkmayacaktır. O halde işçi ve emekçi kadınlar, bu şiddet ve sömürü düzenini ve savaşları tarihe gömmek için, erkek yoldaşlarıyla birlikte örgütlü mücadelede yerlerini almak durumundadırlar.

Savaş karşısında ezilen sınıfın kadınlarının tutması gereken yolu Lenin çok özlü bir biçimde şöyle ortaya koymaktadır: “Emperyalizm, dünyanın paylaşılması ve yeniden paylaşılması için büyük güçlerin azgın bir savaşdır; bundan ötürü, askerileştirmeyi bütün ülkelere, tarafsız ve küçük ülkelere bile ister istemez yaymak zorundadır. Proleter kadınlar buna karşı ne yapmalıdır? Yalnız her savaşı ve askeri her şeyi lanetlemeli, yalnız silahsızlanmayı mı istemelidir? Gerçekten devrimci olan ezilen bir sınıfın kadınları, böyle çirkin bir rolle asla yetinmeyeceklerdir. Tersine, oğullarına şöyle diyeceklerdir: ‘Çabucak büyüyeceksin. Sana bir tüfek verilecek. Onu al ve savaş sanatını iyi öğren. Bu bilgi proleterlere şimdi bu savaşta olduğu gibi ve sosyalizme hainlik edenlerin sana öğütledikleri gibi kardeşlerine, öbür ülkelerin işçilerine kurşun sıkmak için değil, tersine, sömürüye, acıya ve savaşlara, yalnızca istemekle değil, ama burjuvaziyi yenerek ve onu silahsızlandırarak bir son vermek için, kendi öz ülkenin burjuvazisine karşı savaşmak için gereklidir.’”

Tecavüzcüye ödül

değiştirilmesi hükmünü tartışmalı gerekçelerle 8’e karşı 9 oyla iptal etti.

Çocuklara yönelik cinsel suçlara en az 16 yıl hapis cezası verilmesiyle mahkemenin takdir hakkının sınırlandırıldığını öne süren Yüksek Mahkeme, fiilden sonra mağdurun 18 yaşına gelmesiyle “ilişkinin resmi evliliğe dönüşmesi gibi” olayların dikkate alınmadığını savundu. Bu yorum, “tecavüzcüsüyle evlendirme” örneklerini akıllara getirdi. Karar *Resmi Gazete*’de yayımlandı.

Gerekçe kısmı sadece 1.5 sayfa olan kararda, tartışmalı ifadeler kullanıldı. Meclis’in cezalandırma yetkisini kullanırken toplumda hangi eylemlerin suç sayılacağını, nelerin ağırlaştırıcı veya hafifletici sebep olarak kabul edilebileceği konularında takdir yetkisinin bulunduğu, ancak bu cezaların ölçülü olması gerektiğine işaret edildi.

Anayasa Mahkemesi (AYM) çocuklara yönelik cinsel suçlarda verilen “en az 8 yıl” hapis cezasının “16 yıldan az olmamak üzere” diye

Yurtta 'iffet dersi'

Manisa İl Müftüğü, devlet yurtlarında

bulunan kız ve erkek öğrencilere, pansiyonda kalan Somalililere ve Ensar Vakfı aracılığıyla kadınlara 2015-2016 yılında dini konuların bulunduğu sohbet programları düzenliyor.

Öğrencilere yönelik konular arasında yer alan “aile kurmak, giyim kuşam ve süslenme adabı ile iffet” dikkat çekerken, Somalililere “vefakarlık”, kadınlara “aldatma, affetme” gibi konularda vaaz verecek. Vaaz verecekler arasında cezaevi vaizi, imam hatip ve il müftü yardımcısı bulunuyor.

İÜ öğrencileri saldırıları ve işkenceyi anlattı

İstanbul Üniversitesi öğrencileri okulda 6 Kasım'dan beri artan polis terörünü ve işkenceyi 11 Aralık günü İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi'nde yaptıkları basın toplantısıyla anlattı.

İHD adına yapılan konuşmada devlet şiddetinin artarak sürdüğü, birçok ildeki üniversitelerde de bunun yaşandığı ifade edildi. İHD olarak İstanbul Üniversitesi öğrencileri ile dayanışma içinde olunacağı söylendi.

İÜ öğrencileri adına okunan basın açıklamasında Ege Üniversitesi, ODTÜ, Ankara Üniversitesi, Kocaeli Üniversitesi ve İstanbul Üniversitesi'ndeki baskı ve yasaklar ile polis ve çete saldırılarının Ortadoğu'daki emperyalist savaş ve saldırganlıktan bağımsız olmadığı vurgulandı. Saldırıların Suruç Katliamı, sokağa çıkma yasakları, Tahir Elçi'nin katledilmesinden ayrı olmadığı belirtildi. Açıklamanın devamında şu ifadeler yer aldı:

"Bütün bunlar gösteriyor ki üniversitede yaşananlar, emperyalist ve kapitalist dünyanın yaşadığı bunalımdan ayrı düşünülemez. Türk sermaye devleti Ortadoğu'da İŞİD'i nasıl koruyor, kolluyor ve besliyorsa üniversitelerde onun taraftarlarını da aynı şekilde koruyor, kolluyor, besliyor.

İÜ'de 6 Kasım YÖK protestosu eylemlerine yönelik müdahaleyle hız kazanan işkence, gözaltı ve baskı terörü uzun bir süredir devam ediyor. 6 Kasım YÖK protestolarına polis azgınca saldırmış ve 20'ye yakın öğrenciyi gözaltına almıştı. Polis işkence ve tacizle gözaltına aldığı öğrencilere 'Sizi İŞİD'in eline veririm' tehdidinde bulunurken işkenceyi görüntülemek isteyen basın mensuplarına ise 'Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak' diyerek tehditler savurmuştu.

Sonraki birkaç haftalık süreçte İÜ'de amaçlanan şeyin devrimci ve ilerici öğrencilerin siyasal faaliyetlerini engellemek ve öğrencileri sindirmek olduğu sürekli saldırılarla gösterilmiş oldu. Bu süreçte 66 öğrenci gözaltına alınırken yönetim ÖGB ile işbirliği içinde birçok öğrenciyi soruşturma açmıştır.

"İŞİD'in üniversitedeki izdüşümü"

Devlet tarafından korunup kollanan İŞİD çetelerinin üniversitedeki yapılanması ise 2-3-4 Aralık'ta öğrencilere yönelik saldırılar gerçekleştirmiştir.

3 Aralık'ta elleri sopalı, yüzleri maskeli olarak bir öğrenciyi kafasından yaralayan gerici çeteler 4 Aralık sabahı da polisin koruması altında tek bir getirerek tehditler savurmuşlardır. Yaşanan arbedenin ardından ÖGB ve polis katlarda devrimci ve ilerici öğrenci avına çıkmıştır. 32 öğrenci işkence ile gözaltına alınmış, ters kelepçe uygulanmış ve Buse Bayram adlı arkadaşımızın kolu polis tarafından kırılmıştır. İşkence, gözaltı aracında da devam etmiş öğrenciler darp edilmiş, tehdit ve hakaretlere maruz kalmıştır. Nezarethanede ise açlık grevinde olan öğrencilere 1 gün boyunca su ve şeker verilmemiş, tuvalet ihtiyaçları ise keyfi bir şekilde geciktirilmiştir. Öğrenciler gözaltının 3. günü savcılığa çıkartılmak üzere sağlık kontrolüne götürülürken gözaltı aracı içerisinde işkenceye uğramış, işkence izlerinin geçmesi için sağlık kontrolleri geciktirilmiştir.

Kamuoyunda karşıt görüşlü öğrencilerin çatışması olarak gösterilmek istenen bu yaşananlar aslında Ortadoğu'daki İŞİD barbarlığının üniversitedeki izdüşümü ve devletin toplumun en dinamik kesimini oluşturan gençliği sindirme politikasıdır."

Polisten sonra doktor işkencesi

Basın metninin okunmasından sonra öğrencilerden Buse Bayram konuştu. Bayram, 4 Aralık günü ÖGB'nin özel yönlendirmesiyle gözaltına alındığını, yine ÖGB'nin özel yönlendirmesiyle plastik ters

kelepçesinin açılarak polisin kolunu kırdığını anlattı. Haseki Hastanesi'nde de doktorun işkenceyi devam ettirerek tedavisini geciktirdiğini belirtti.

"Gözaltına alırsın, kolunuzu kırarız"

İÜ öğrencilerinin avukatı Av. Zeycan Balcı Şimşek de Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi olarak öğrencilerin yanlarında olduklarını belirtti. Şimşek, gözaltı terörüyle verilmek istenen mesajın "Sizi gözaltına alırsın, 3 gün gözaltında aç bekletiriz, kolunuzu kırarız, 3 gün sonra ifadenizi bile almadan bırakırız" olduğunu söyledi. Gözaltındaki öğrencilere "yasa dışı örgüt üyesi" muamelesi yapılarak dosyaya Terörle Mücadele Savcısı tarafından bakıldığını belirtti. Polis tutanağında Buse Bayram'ın kolunun kırıldığı bilgisinin yer aldığını, "ama hemen hastaneye götürdük" dediğini aktardı. Kol kıran polis ve hedef gösteren ÖGB'yi teşhis ederek dava açacaklarını söyledi.

İÜ öğrencilerinden Nagehan Yiğit ise çete saldırılarında İŞİD destekçilerinin devrimci öğrenciler tarafından püskürtülünce, okul dışından öğrenci olmayan çetecilerin ve polisin desteğiyle tekrar gelerek saldırdığını anlattı. Gözaltında saatlerce ters kelepçe ile bekletildiklerini, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde de darp edildiklerini belirten Yiğit, baskılara boyun eğmeyeceklerini vurguladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bolu'da Soma Katliamı'nı protesto eden 38 öğrenciyeye dava

Manisa'nın Soma İlçesi'nde meydana gelen ve 301 işçinin can verdiği maden katliamından üç gün sonra, 15 Mayıs 2014'te Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nde bir araya gelen bir grup öğrenci, Gölköy Kampüsü'nde yürüyüş yaptı. Yürüyüş sırasında "Soma için boykottayız" diye pankart açan üniversiteliler Türkçe ve Kürtçe "Roboski'nin faili, işçilerin katili!", "İşçi düşmanı katil AKP!", "Kader değil, cinayet!", "İşçiye Soma öğrenciyeye TOMA!" diye slogan attı.

Radikal'den İsmail Saymaz'ın haberine göre, barikat kuran polis ise öğrencilerin yürüyüşünü engelledi. Bunun üzerine polis ile öğrenciler arasında arbede yaşandı. İddiaya göre arbede sırasında üç polis hafif şekilde yaralandı.

Bu nedenle 38 öğrenci hakkında 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun 28/1 ve 32/1. maddeleri gereğince "kanuna aykırı yürüyüşlere silahsız katılarak ihtara rağmen dağılmama" ve Türk Ceza Kanunu'nun 265. maddesi gereğince "görevi yaptırmamak için direnme" suçlarından dava açıldı.

Sanıklardan biri için ayrıca "kamu malına zarar verme" suçundan da dava açıldı.

Bolu 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde açılan davanın ilk duruşması, 25 Mart 2016'da görülecek.

Şırnak'ta 9 kadın öğrenci gözaltına alındı

Dicle Haber Ajansı'nın (DİHA) haberine göre, Şırnak Üniversitesi'nde okuyan kadın öğrencilerin kaldığı Yenimahalle'deki KYK yurdunda Cizre, Silopi ve diğer kentlerde süren sokağa çıkma yasakları ses çıkararak protesto edildi. Sloganlar atan kadın öğrencilerin eylemi bir süre devam etti.

15 Aralık günü yurdu basan özel hareket polisleri kadın öğrencilerin kaldığı odalara girerek yurttan kalan 9 kadın öğrenciyi taciz ve 'Emniyete

gidelim size gününüzü göstereceğiz' tehditleri ile gözaltına aldı.

Şırnak Devlet Hastanesi'nde sağlık kontrolünden geçirilen kadın öğrenciler Şırnak Emniyet Müdürlüğü'nde ifade işlemlerinin ardından serbest bırakıldı.

Gözaltıların duyulmasının ardından ise öğrenciler arkadaşlarına destek için yurt önünde toplandı.

Bayram: Kırıkla geleceğimize yürüyoruz

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Üniversitesi'ne önce İŞİD'ci çeteler, ardından polis devrimci ve ilerici öğrencilere saldırmıştı. Polisin azgın saldırısında onlarca kişi gözaltına alınmış, DGB'li Buse Bayram'ın kolu polis tarafından kırılmıştı. Bayram'la, son dönemde üniversitelerde artan saldırıların arka planı ve olay anına ilişkin konuştuk.

- İstanbul Üniversitesi'nde haftalardır süren saldırıların bir boyutu olarak son saldırıda gözaltına alındınız ve işkence sonucu kolunuz kırıldı. Süreci bize anlatabilir misiniz?

- 6 Kasım'da YÖK eylemi ile birlikte İstanbul Üniversitesi'nde ÖGB ve polis saldırıları yoğunlaştı. Okuldaki siyasal faaliyeti bitirmek adına hemen her gün üniversiteye polis girdi. Öğrencileri darp ederek gözaltına aldı. Bunun yanı sıra rektörlük soruşturmalarla öğrencileri yıldırıyaya çalıştı. İki haftayı bulan polis saldırılarının ardından bu şekilde İŞİD'ci çeteler polis desteği ile öğrencilere saldırmaya başladı.

Son olarak 4 Aralık'ta sabah erkenden okulda hazırlanan İŞİD'ci çeteler devrimci ve ilerici öğrenciler okula girer girmez saldırıya başladı. Bu saldırı sonrasında toplamda 32 öğrenci gözaltına alındı. Okul içerisinde çevik kuvvet ve sivil polisler öğrencileri gözaltına alırken duruma tepki göstermek adına "Katil polis üniversiteden defol!" diye slogan atmaya başladım. Bunun üzerine ilk olarak ÖGB'ler çembere alarak beni hedef gösterdi. 20'ye yakın sivil ve çevik polis üzerime çullanarak gözaltına aldı. Ters kelepçe yaparken ÖGB'lere "Bunun hesabını vereceksiniz" diye bağırdım. Ardından tekrar ÖGB'ler tarafından hedef gösterildim ve polis plastik kelepçeyi söküp ağzımı kapatarak kafama vurdu, kolumu kırdı. Sonrasında paniğe kapılarak gözaltı aracına doğru götürdüler. Aynı bir araca bindirerek İŞİD'ci çetelerin olduğu hastaneye götürdüler. Yol boyunca kolumu polisin yapmadığını, çetelerin sopalarından kaynaklı olduğunu anlatarak kendilerini aklamaya çalıştılar.

Hastaneye gittiğimizde ise doktorlar fazlasıyla ilgisizdiler, doğrudan röntgene gönderdiler. Kayıttan yaşanan sıkıntıdan kaynaklı bir saat boyunca beklemek

zorunda kaldım. Röntgenden sonra doktor hiçbir açıklamada bulunmadan doğrudan alçıya gönderdi.

Tekrar İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne geldiğimizde gözaltı aracında işkence altında bekletildim. Sonrasında polisler gözaltında bana bir hafta önceki gözaltına alınışımı hatırlattılar. Bunun bir yanını psikolojik baskı oluşturuyor. Sonrasında susma hakkımı kullandım ve kolum polis tarafından kırıldığı için apar topar bıraktılar.

"Sistem gençliğin dinamizminden korkuyor"

- Üniversitelerde artan saldırganlığın nedenleri hakkında düşüncelerinizi alabilir miyiz?

- Üniversitelerde uygulanan bu şiddet sistemin yaşadığı krizin bir sonucu ve yansıması aslında. Dünya çapında saldırganlığın arttığı bir süreçte sistem gençliğin dinamizminden korkuyor. Ve bu korku ona saldırganlığını arttırma pervasızlığını veriyor. Bunu çeşitli görüntülerle yapıyor. İŞİD'ci çeteleri besliyor,

yönlendiriyor, polisini kullanıyor. Ve bunu yaparken fiziki olarak saldırıları biz yaşasak da etrafımızdaki arkadaşlarımıza bir mesaj veriyor. Sesini çıkartırsan çeteleri salarız, polisleri saldırtırız, kolunuzu kırarız. Soruşturma açarız, okuldan atarız vb... Bu yüzden saldırıların münferit ya da tesadüf olmadığını biliyoruz. DGB olarak aslında uzunca bir süredir bu saldırıları ve karşılığında üretilen cevabı tartışıyoruz ve uyguluyoruz.

Saldırıların muhatabı da gençlik. Bundan kaynaklı bütün olarak bir karşı koyuşu örgütleyebilmemiz gerekiyor. Bizler bunu yaşarken aslında daha iki hafta olmadı, YÖK'ün formasyon açıklamaları geldi. Bizlerin kolunu kıranlar, gençliğin "gelecek" hayalleri ile oynuyor. Bu iki yanın aslında aynı olduğunu göstermek amacıyla "geleceğe yürüyoruz" diyoruz. Ortada koskocaman bir geleceksizlik var. Dünyanın her yerinde bir savaş var. Bunların içerisinde bizler kırıkla geleceğimizi kendi ellerimize alacağız, geleceğe yürüyoruz!

Kızıl Bayrak / Kadıköy

DGB İzmir İl Meclisi toplandı

Devrimci Gençlik Birliği (DGB) İzmir İl Meclisi 13 Aralık günü Alsancak Gençlik Kültür Evi'nde toplandı. Mecliste açılış konuşmasının ardından gündemler belirlenerek tartışmalara geçildi.

Genel siyasi gelişmeler ve güncel durum, geçtiğimiz dönem, üniversitelerdeki gelişmeler, "Yeni Yıl Yemeği", gelecek dönem ve DGB 2. Genel Kurulu olarak belirlenen gündem başlıklarına ek olarak meclise yeni katılanlara yönelik "DGB üzerine" başlığı da eklendi.

DGB adına yapılan dönem değerlendirmesiyle kapitalizmin içinde bulunduğu dönem, dünyada ve Türkiye'deki siyasal gelişmeler ve bunların politik çerçevesi, dünyada değişmekte olan güç dengeleri

ve hegemonya krizi üzerine kısa bir sunum yapıldı. Sunum üzerine süren uzun tartışmalardan sonra İzmir'deki üniversitelerden katılan DGB'liler kısaca buldukları kampüslerde estirilen devlet terörü ve siyasi faaliyete yönelik okul yönetimi ile devletin işbirliğini teşhir eden aktarım yaptılar ve buna karşı nasıl mücadele edileceğine yönelik çeşitli öneriler ve tartışmalar gerçekleştirildi.

"DGB 2. Genel Kurulu" başlığında ise özellikle DGB'nin 2. Genel Kurulu'nun önemi, politik ekseninin nasıl güçlendirilebileceği ve ne tür araçlarla gençliğe seslenmek gerektiği üzerine bir dizi öneri çerçevesinde tartışmalar gerçekleştirildi. Ve bu amaçla genel kurulun her açıdan güçlü geçebilmesi

için çeşitli komiteler oluşturuldu. Özellikle teknik işlerin zamanında ayarlanması amacıyla oluşturulan "teknik komite"nin, bu hafta içinden itibaren genel kurul hazırlıklarına başlaması kararı alındı. Ayrıca genel kurulu politik olarak zenginleştirebilmek için en geç iki hafta içinde düzenli eğitim çalışmaları yapma kararı alındı.

Son olarak da İzmir DGB olarak yapılması planlanan "Yeni Yıl Yemeği" başlığı tartışıldı. Yeni bir kavga yılına girerken 30 Aralık Çarşamba akşamı, yemekli bir etkinlik gerçekleştirme kararı alındı ve hazırlıklar için çeşitli komiteler oluşturuldu.

En son DGB adına yapılan kapanış konuşmasında, meclise katılan bütün yoldaşlara ve dostlara DGB'yi ve 2. Genel Kurulu güçlendirme, DGB'nin birer öznesi misyonuyla hareket etme çağrılarını İzmir DGB İl Meclisi son buldu.

Kızıl Bayrak / İzmir

Mersin Üniversitesi'nde faşistler saldırdı...

Dört öğrenci tutuklandı!

11 Aralık günü Mersin Üniversitesi'nde faşistler tarafından yapılan Nihal Atsız etkinliğini protesto eden ilerici, devrimci öğrenciler polis saldırısına uğradı.

Devrimci-ilerici öğrencilerin eyleme başlayacakları yer eylem öncesi polis tarafından ablukaya alındı. Burada halaylarla ve sloganlarla eyleme başlayan öğrenciler polis barikatının kaldırılmasını isterken öğrencilere yönelik polis saldırısı başladı. Öğrenciler polis saldırısına karşı barikatlar kurdu.

Polis yoğun gaz bombası kullandı, Bir öğrencinin yüzüne gaz fişegi isabet etti. Gazdan bayılanlar oldu.

Saldırının sonucunda aralarında DGB'lilerin de olduğu 39 öğrenci gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar Terörle Mücadele Şubesi'ne götürüldü.

Polis saldırısı ve gözaltılar protesto edildi

Mersin Üniversitesi'nde yaşanan polis saldırısı ve gözaltılar 12 Aralık günü yapılan eylemle protesto edildi. Mersin Emek ve Demokrasi Platformu'nun çağrısıyla Özgür Çocuk Parkı'nda bir araya gelinerek basın açıklaması yapıldı.

Yapılan basın açıklamasında Mersin Üniversitesi'nde "İdealist Düşünce Kulübü" adı altında örgütlenen ırkçı-faşistlerin düzenlediği Nihal Atsız anmasına, Mersin Üniversitesi Rektörlüğü'nün izin verdiği, oysa devrimci, ilerici ve yurtsever öğrencilerin etkinliklerine izin verilmediğine dikkat çekildi. Çevik

kuvvetin ırkçı düşünceleri yayma amaçlı yapılan bu anmayı korumak üzere okula geldiği; devrimci, ilerici ve yurtsever öğrencilere vahşice saldırdığı belirtildi. Saldırılarda yoğun şekilde plastik mermi ve gaz bombası kullanıldığı ifade edildi. Benzer şekilde Çukurova Üniversitesi'nde de ırkçı faşist bir grubun, polis eşliğinde öğrencilere saldırdığına dikkat çekildi.

Açıklamada üniversitelerde gerici ve faşist saldırılara geçit verilmeyeceği ve darbe kalıntısı YÖK'e karşı mücadelenin devam edeceği belirtildi. Eylemde söz alan bir öğrenci yaşanan polis saldırısını anlatarak, polisin gerçek silah kullandığına dikkat çekti. Eylemde "Faşizme karşı omuz omuza!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganları atıldı.

Saldırıya uğrayan öğrencilerden 4'ü tutuklandı

Gözaltına alınan 23 öğrenci 14 Aralık günü Mersin Adliyesi'nde savcılığa çıkarıldı. Aralarında bir DGB'linin de bulunduğu öğrencilerden Abdülkadir Keleş, Abdullah Talha Demir, Vedat İrinç ve Ezgin Boyraz tutuklandı. Serbest bırakılan bazı öğrenciler hakkında da 'denetimli serbestlik' kararı alındı.

Hapishaneye gönderilen öğrenciler adliye önünde bekleyenler tarafından "Devrimci irade teslim alınamaz!", "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!" sloganlarıyla uğurlandı.

Kızıl Bayrak / Mersin

DGB: Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!

Devletin ilerici-devrimci güçler ile Kürt halkına yönelik baskı ve terörü hız kesmeden devam ediyor. Kürt illerini ablukaya alan devlet vahşice katliamların altına imza atıyor. Hemen her gün ilerici ve devrimci güçleri hedef alan gözaltı ve tutuklama saldırıları gerçekleşiyor. Üniversitelerde ise ipleri devletin elinde olan dinci-faşist çeteler terör estiriyor. Gençliğin hemen her eylemi polis-ÖGB işbirliği ile gerçekleştirilen saldırıların hedefi oluyor.

Geçtiğimiz haftalar, İstanbul Üniversitesi'nde devrimci-ilerici öğrencileri hedef alan polis-ÖGB saldırıları gerçekleşmişti. Günlerce süren bu saldırganlığı dinci-faşist çetelerin satırlı-sopalı saldırısı izlemiş, birçok öğrenci arkadaşımız yaralanmıştı. Gözaltına alınan yoldaşlarımız ağır işkencelerden geçirilmiş, DGB'li bir yoldaşımızın kolu kırılmıştı.

Bu saldırganlığın en son örneği Mersin Üniversitesi'nde yaşandı. 11 Aralık'ta önce polislerin korumasında dinci-faşist çeteler ilerici-devrimci ve yurtsever öğrencilere saldırmış, ardından polis onlarca öğrenciyi gözaltına almıştı. 11 Aralık'ta gözaltına alınan ve aralarında DGB'lilerin de olduğu 23 öğrenci bugün mahkemeye çıkarıldı.

Sermaye devletinin öğrenci gençliği hedef alan saldırıları bugün tutuklama terörü ile devam ettirildi. Mahkemeye çıkarılan 23 öğrenciden 4'ü tutuklanarak hapishaneye gönderildi. Aralarında bir yoldaşımızın da yer aldığı tutuklama saldırısı nedensiz değildir. Zira son dönemde Mersin Üniversitesi'nde öğrenci gençliğin mücadelesi öne çıkmış, paralı eğitim uygulamalarına ve faşist katliamlara karşı kitlesel eylemler gerçekleştirilmiştir. Devlet, gelişen bu hareketliliğin önüne geçmek için önce dinci-faşist çetelerin iplerini çözmüş, ardından gözaltı-tutuklama terörünü devreye sokmuştur.

Ancak devletin tüm bu saldırıları beyhudedir. Zira, ne faşist saldırılar ne de azgın devlet terörü öğrenci gençliğin mücadelesinin önüne set çekebilir. Dahası, tüm bu saldırılar öfkemizi bilemekte, mücadele azmimizi güçlendirmektedir.

**Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar bizi yıldırılmaz!
Gençlik birliğe, mücadeleye, devrime!
Tutuklu öğrenciler serbest bırakılsın!**

Devrimci Gençlik Birliği - 14 Aralık 2015

Mersin DGB: Tutsak öğrenciler serbest bırakılsın!

Her geçen gün yeni katliam haberlerinin geldiği bu ülkede, Mersin Üniversitesi'nde ırkçılığa karşı olmanın tutuklama terörü ile karşılaşmasına esasında şaşırmadık. Çukurova Üniversitesi'nde 11 Aralık'ta polislerin korumasında gerici faşist gruplar öğrencilere saldırırken faşistleri cesaretlendiren polisin, aynı gün Mersin Üniversitesi'nde işkenceyle gözaltı yapması ve sonrasında 4 öğrencinin tutuklanması bu ülke gerçekliğini açıkça özetlemektedir.

ÖGB'si, polisi, yargısı hepsi üniversite gençliğine karşıdır

Aralarında Ezgin Boyraz yoldaşımızın da olduğu tutuklamalar katliamcı devletin rutin bir hukuksuzluk örneği olarak tarihe not edilmiştir. Bu saldırılarıyla bizlerin mücadelesini engelleyeceğini umanları büyük bir hayal kırıklığı beklemektedir. Mersin Üniversitesi'nde, ne faşist saldırılar ne de azgın devlet terörü öğrenci gençliğin mücadelesini engelleyecek, dün olduğu gibi bugün de mücadelemiz kesintisiz sürecektir.

Ezgin Boyraz yoldaş üniversitede gerek paralı eğitim uygulamalarına, gerekse faşist katliamlara karşı yapılan eylemlerde en önde mücadeleyi omuzlamıştır. Bugün bu tutuklama saldırısının hedefinde olması tesadüf değildir. Tutuklamaları ve diğer saldırılarını devreye sokanların bilmesi gerekir ki, bizleri asla yıldırılmazsınız! Aksine mücadele azmimizi daha da biletiniz!

Mersin DGB olarak diyoruz ki, tutsak öğrenciler derhal serbest bırakılmalıdır! Faşist baskılarınız şimdiye dek sökmeyi, sökmeyecek!

**Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar bizi yıldırılmaz!
Faşizme karşı omuz omuza!**

Mersin Devrimci Gençlik Birliği

Katledilişinin 35. yılında Erdal Eren anıldı

Erdal Eren 11 Aralık günü Devrimci Liseliler Birliği (DLB) ve Devrimci Gençlik Birliği (DGB) tarafından **İzmit**'te yapılan etkinlikte anıldı.

Saygı duruşunun ardından DLB ve DGB adına yapılan konuşmada kapitalizmin gençliğe geleceksizlikten ve sömürden başka bir şey sunmadığı, emperyalistlerin Ortadoğu halklarına dönük saldırganlığı ve düzenin katliamcı geleneği anlatıldı. Kapitalist düzene karşı gençliğin devrimci birliğini güçlendirmek ve sosyalizm kavgasını büyütmek gerektiği vurgulanarak, DLB ve DGB'de örgütlenme çağrısı ile konuşma sona erdi.

Konuşmaların ardından DGB'nin hazırladığı sinevizyon izlenerek türkü ve marşlar söylendi. Anmada 10 Ekim günü Ankara Katliamı'nda hayatını kaybedenler için bir anma köşesi oluşturuldu.

İstanbul **Kurtköy**'de bulunan bir lisede 12 Aralık günü gerçekleştirilen anma, Erdal Eren şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Daha sonra bir DLB'li Erdal Eren'in ailesine yazdığı son mektubu okudu. Mektuptan sonra liseliler hazırladıkları şiir dinletisini sundular.

Son olarak DLB adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada şunlar söylendi: *"Erdal'ın yaşı büyültülerek idam kararı verilir ama buna rağmen Erdal Eren, cesaretinden ve devrim mücadelesine bağlılığından ödün vermeden korkusuz bir şekilde idam sehpasına yürür."*

Nasıl 1980'de Erdal Eren'i katlettilerse bugün de staj adı altında sömürülüyor, katlediliyor. Kürdistan bölgelerinde devletin kolluk güçleri çocuk, yaşlı ayırılmadan katlediyor. Çocuk katliamlarına, emperyalist savaşa karşı Erdal Eren'in cesaretini kuşanarak sokaklarda olmaya, mücadele etmeye devam edeceğiz."

Anma etkinliğinin bitiminde Liselilerin Sesi ve Meslek Liselilerin Sesi bülteni paylaşıldı.

Aksaray DGB, 12 Aralık günü Erdal Eren şahsında devrim şehitlerini anmak için etkinlik düzenledi.

Erdal Eren'in darağacına giderken bile devrimci duruşundan taviz vermediğini belirten açılış konuşmasıyla başlayan etkinlikte, tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşu yapıldı.

Saygı duruşu sonrasında, emperyalist savaş ve saldırganlığı teşhir eden ve "Emperyalizme karşı Erdal olunmalı!" şiarını vurgulayan bir metin okundu.

Belgesel gösterimiyle devam eden etkinlikte, son olarak söyleşi gerçekleştirildi. Söyleşide yapılan konuşmalarda emperyalist savaş, faşist devlet terörü, üniversitelerdeki baskı ve gericilik, Erdal Eren şahsında devrimci kimlik gündemleri üzerinde duruldu.

13 Aralık günü **Ankara**'da DLB ve DGB Erdal Eren'i mezarı başına "Emperyalizme karşı Erdal olmaya!" sloganlarıyla yürüyerek

andı.

Mezar başında öncelikle Erdal'ın şahsında tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşu yapıldı. Ardından DLB, DGB ve meslek liseli DLB'liler adına yapılan konuşmalarda Erdallar'dan devralınan devrimci mirasa vurgu yapıldı. Onu anmanın, onu anlamaktan ve okullarda, mücadelede yaşatmaktan geçtiği vurgulandı. Erdal Eren'in ve Ercan Koca'nın mezarına karanfil bırakıldı.

Eylemin ardından Jeoloji Mühendisleri Odası'na geçilerek anma etkinliği yapıldı. Önce DLB adına hazırlanan sinevizyon gösterimi izlendi. Daha sonra şiir dinletisi yapıldı. Meslek liseli DLB'liler, Erdal Eren'in meslek liseli kimliğini vurgulayan bir konuşma yaptılar. Bir DLB'li de Erdal Eren'in son mektubunu okudu.

Etkinliğin sona ermesinin ardından, kampanya süreci ve eksiklikler üzerine bir tartışma gerçekleştirildi. Okullarda daha güçlü bir mücadele örgütlenme çağrısı yapıldı.

13 Aralık'ta **Kadıköy** Kilise önünde toplanan DLB'liler "Erdal Eren yaşıyor, DLB savaşıyor" yazılı pankart açtılar. "Erdal Eren yaşıyor, genç komünistler savaşıyor!" sloganları ile Erdal Eren'i idam eden sermaye devletini teşhir eden ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdiler.

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşunda bulunan DLB'liler, saygı duruşu esnasında "Biz kazanacağız!" şiiri ile Kadıköy'lü emekçileri Erdal Eren'i anmaya çağırdı.

"Bundan 35 yıl önce Erdal Eren'i asanlar, okullarda, stajarda, bizi katledenler. Kürdistan'da Kürt halkına bombalar yağdıranlardır. Sermaye devleti katletmeye devam ederken bizler onların karşısına Erdallar olarak dikileceğiz" denilerek liseliler DLB'ye çağrıldı. Ardından okunan basın metninde emperyalist savaş ve saldırganlık, Kürdistan'daki OHAL ve devletin katliamcı geleneği teşhir edildi ve DLB'yi güçlendirme çağrısı yapıldı.

Kadıköy'deki emekçilerin yoğun ilgisi ile karşılanan DLB'liler şiir dinletisi sundular. Erdal Eren anısına yazılan şiirlerin okunmasının ardından marşlar ve türküler söylendi. Darağaçlarının hükmünün olmadığını ilan eden DLB'liler, "Emperyalizme karşı Erdal olunmalı. Denizler'in cüretini, Erdallar'ın cesaretini kuşanmalı" sözleriyle yaptıkları mücadele çağrısı ile eylemi sonlandırdı.

Ardından, DGB'nin

gerçekleştireceği anma için büroya sloganlarla yürüdüler.

Kadıköy DGB Bürosu'ndaki etkinlikte, ilk olarak sosyalizm mücadelesinde

ölüme yürüyen Erdal Eren ve tüm devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Etkinlik, Erdal Eren'in mücadelesinin anlatımıyla devam etti. ODTÜ'lü devrimci Sinan Suner'in katledilmesiyle başlayan protestolarda bir jandarma erinin öldürülmesiyle suçlanan ve yargılanmadan katledilen Erdal Eren ve Erdal Eren'in hesabını sormak isterken faşist cunta tarafından işkenceyle katledilen Ercan Koca'nın hayatı ve mücadelesi anlatıldı.

Erdal Eren anısına okunan şiir dinletisinin ardından DGB adına yapılan konuşmada '80 darbesinin faşist zihniyetinin işçileri, emekçileri ve devrimcileri sindirmek amacıyla o gün uyguladıklarının günümüzde de devam ettiği vurgulandı.

Bu düzen karşısında tek çözümün fabrikalarda, üniversitelerde, liselerde, meydanlarda örgütlülüğü ve mücadeleyi büyüterek sermaye diktatörlüğünü yıkıp yerine sosyalist bir dünyayı kurmakla mümkün olacağı söylendi. Erdal'ı anmanın düzene karşı Erdal olmaktan geçtiği vurgulandı. Etkinlik müzik dinletisi ile sona erdi.

DLB ve DGB'nin 13 Aralık günü **Gebze**'de yaptıkları anma etkinliğinde son dönemde gerçekleşen katliamlara vurgu yapılan etkinlikte, Erdal Eren şahsında devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler adına saygı duruşu gerçekleştirildi.

Etkinlik, DGB'nin hazırladığı sinevizyon gösterimi ile devam etti.

Sinevizyon gösteriminin ardından bir lisenin hazırladığı dinletide "Meçhul Öğrenci Anıtı" ve "Bu şarkı devrim yititlerine adandı" şiirleri okundu. Şiir dinletisinin sonrasında DLB ve DGB adına bir konuşma gerçekleştirildi.

Katliamların lise ve üniversite sıralarından uzak olmadığı, emperyalistlerin eli kanlı çetesi İŞİD'in günlerdir üniversitelerde öğrencilere saldırdığı belirtilen konuşma "Geleceğimizi karanlığa sürükleyen çürümüş düzenlerinin karşısında katliamlara karşı Erdal, emperyalizme karşı Deniz olarak zulmün kalelerini yıkacağız" sözleriyle sona erdi.

Konuşmanın ardından Gebze İşçilerin Birliği Derneği Müzik Topluluğu türkü ve marşlardan oluşan bir dinleti sundu.

Liselilerin Sesi / İstanbul-Kocaeli-Ankara-Aksaray

Maraş Katliamı aynasında bugün

19 Aralık tarihinde, Maraş'ta bulunan Çiçek Sineması'na, başrolünde Cüneyt Arkın'ın oynadığı ve sosyalizmin anti-propogandasını yapan "Güneş ne zaman doğacak?" filminin gösterimi sırasında salonun yakınlarına patlayıcı madde atılır.

Solcuların üzerine yıkılan bu bombalama eylemini, Ülkücü Gençlik Derneği Maraş Şube Başkanı Mehmet Leblebici ve ikinci başkanı Mustafa Kanlıdere'nin talimatları doğrultusunda, Ökkeş Kenger'in gerçekleştirdiği ve yardım için Ankara Ülkücü Gençlik Derneği'ne telefon ettiği öğrenilir.

Ökkeş Kenger'in fitilini ateşlediği provokasyon sonrası "Komünistler, Allahsız Aleviler'e karşı binlerce faşist "Kanımız aksa da zafer islamın" sloganlarıyla sokaklara dökülür. İlerici devrimci kurumlar hedef gösterilir ve pek çoğu tahrip edilir.

Saldırı, 20 Aralık'ta Alevilerin olduğu bir kahvehanenin bombalanmasıyla, 21'inde ise (Tüm Öğretmenler Birleşme Ve Dayanışma Derneği) TÖB-DER'li iki öğretmen Hacı Çolak, Mustafa Yüzbaşıoğlu'nun katledilmesiyle artar. Binlerce kişinin sahiplendiği eylemlere dönüşecek cenazelerin kaldırılmaması için devleti temsil eden kurumlar; valilik, belediye ve askeriyeye tüm imkanlarını seferber eder. "Sağcı bir grup" cenazelere saldırır.

Cuma vaazında imamın "Bir Alevi öldürürsen 5 sefer hacca gitmiş gibi sevap kazanırsın. Bütün din kardeşlerimiz hükümete ve komünistlere, dinsizlere karşı ayaklanmalıdır" sözleri ve yönlendirmesiyle namaz çıkışı cenazelere saldıran faşistler giderek çoğalır ve Alevilerin olduğu iş yerleri, kahveleri, evleri talan ederler.

Evlerin duvarlarına MHP ve üç hilal yazılamaları yaparlar. Belediye hoparlöründen "Alevilerin sünnetleri öldürdüğü" yalanıyla, "müslümanlar hazır olun" denilerek katliam çağrıları sürer. Devlet kanallarının akşam haber bültenlerinde komünistlerin camilere bomba attığı haberleri yayılır.

Daha öncesinde milli piyancı, PTT çalışanı kılığında gezenlerin aldığı bilgiler ve nüfus sayımı bahane edilerek oluşturulan listelerle tek tek işaretlenen ilerici, devrimci güçlerin, Alevi ve Kürt emekçilerin evleri basılır, uzun namlulu silahlarla taranır, tüm aileleriyle katledilirler. Katliamlar 25 Aralık gecesine kadar devam eder ve yüzlerce insan yaşamını yitirir. Bu katliamın sonrası, büyük bir göç dalgası

başlar. Maraş'tan Antep'e, Adana yönlerine traktörler, kamyonlar, taksi ve minibüslerle taşınan büyük bir insan akımı vardır.

Saldırıların başladığı ikinci gün Maraş'a gelen ve eylemcilere müdahale edilmesini isteyen İçişleri Bakanı'na ordu komutanı şöyle der; "Paşam sizi severim, sayarım ama emirleri Ankara'dan alırım." Emirlerini ABD, MİT, CIA, NATO'dan alan Ankara'da, o dönem hükümette olan CHP, Maraş Katliamı yaşandığı süreçte hiç bir şey yapmayarak emperyalistlerin biçtiği görevini layıkıyla yerine getirir. Katliamların bittiği gün, 26 Aralık tarihinde olağanüstü hal ilan edilir ve katliam sonrası sağ kalan devrimci, ilerici güçler de böylelikle ele geçirilmiş olur.

Katliamı gerçekleştirenlere göstermelik davalar açılır ama faşistler yargılanmaz, devrimciler ise işkencelerden geçirilir. Maraş Katliamı davasında müdahil avukat olan Ceyhun Can 1979'da, Halil Sıtkı Güllüoğlu ve Ahmet Albay da 1980'de öldürülür. Katliamın CIA bağlantılı NATO kuruluşu tarafından örgütlendiğini, Maraş Katliamı'na CIA ajanlarının karıştığını açıklayan gazeteci Abdi İpekçi, 1979'da öldürülür.

Daha sonra açığa çıkan bilgilerle ABD büyükelçiliğinin ikinci katibi olan Alexander Peck'in olayların yaşandığı sırada Maraş'ta olduğu öğrenilir. Peck daha sonra Çorum, Tokat, Amasya'da görülür.

Maraş'ta ve diğer pek çok ilde, yine devletin tüm kurumlarıyla devreye sokacağı katliamlar, işçi ve emekçileri Alevi-Sünni, Kürt-Türk, mezhepsel ve etnik kimliklikler üzerinden bölüp parçalamaya, böylelikle daha rahat sömürmeye zemin hazırlamak için gerçekleştirildi.

Çok geçmeden 1980'de emperyalizmin öncülüğünde darbenin gerçekleştirilmesi de sermayedarların sahip oldukları işletmeleri, fabrikaları, sanayi bölgelerini kendileri için dikensiz gül bahçesi yapma isteklerinin ifadesi olarak ortaya çıkıyordu.

Bu güne baktığımızda; Kürt illerinde ordu ve polis gerçekleştirdiği katliamlar, bunun sonucu Kürtlerin akın akın göçe zorlanması, yıllarca kayıpların izini süren, faili meçhulleri aydınlatmaya çalışan avukat Tahir Elçi'nin planlı bir şekilde katledilmesi, Suruç'ta, Ankara'da patlayan bombaları görüyoruz. Maraş'tan bugüne yaşananlar, devletin katlimacı kimliğinin kanıtlarıdır.

Cumartesi Anneleri'nden Taşkaya için eylem

Cumartesi Anneleri, Galatasaray Meydanı'ndaki 559. eyleminde 1993 yılında gözaltında kaybedilen Hüseyin Taşkaya'nın akıbetini sordu.

Hüseyin Taşkaya'nın oğlu Şerif Taşkaya, eylemde yaptığı konuşmada "Biz bu meydanda büyüdük. Bu meydanda babamızla yaşadığımız duyguları aradık. Devlet kirli işler yapıyor. En güzel duygularımızı, babamızı, annemizi aldı" dedi. Devletin istediğini istediği gibi öldürdüğünü, bunun çete zihniyeti olduğunu söyleyen Taşkaya, başka kimsenin öldürülmemesi için burada olduklarını, ama kendilerinin de "sıralarını beklediğini" söyleyerek devletin bombalarla, infazlarla insanları öldürdüğünü vurguladı.

Hüseyin Taşkaya'nın kardeşi Faik Taşkaya ise abisinin kaybedildiği 1993'ten bu yana 22 yıldır bir şeyin değişmediğini, canlı bombalarla katliamlar yapıldığını söyledi. Basının da devlet şiddetini göstermediğine dikkat çekti.

"Bizim ekip almış, devlete vermiş"

Haftanın basın açıklamasında Hüseyin Taşkaya'nın devlet şiddetini eleştirdiği için adının "ölüm listesi"nde olduğunu duyarak İstanbul'a taşındığı, kalan işlerini halletmek için Siverek'te akrabasının evine döndüğünde gözaltına alındığı belirtildi. Açıklamada şu ifadeler yer aldı:

"6 Aralık 1993 tarihinde askerler, polisler, Bucak aşiretine mensup korucular 30 araçlık konvoyla, Urfa'nın Siverek ilçesi Bağlar Mahallesi'ndeki Mehmet Taşkaya'nın evine baskın yaptı. Üsteğmen Ahmet Şentürk'ün yönettiği baskında Hüseyin Taşkaya gözaltına alındı. Hüseyin Taşkaya'yı sormak için emniyete, savcılığa, valiliğe koşan ailesine 'Sedat Bucak'a sorun' denildi. DYP milletvekili, aşiret reisi-korucubası Sedat Bucak da 'Bizim ekip almış fakat devlete teslim etmiş, bundan sonra haberimiz yoktur, devlet biliyor' dedi. Oğlundan haber alma umuduyla Siverek Emniyeti'ne giden Fatime Taşkaya'ya 'Bir daha bize gelmeyin. Diğer oğullarınla birlikte burayı terk edin, yoksa onlar da kaybolur' denildi. Ailenin tüm başvuruları sonuçsuz kaldı. Hüseyin Taşkaya'dan bir daha haber alınmadı."

Kızıl Bayrak / İstanbul

İnsan Hakları Haftası'nda eylem ve etkinlikler

10-17 Aralık İnsan Hakları Haftası dolayısıyla İnsan Hakları Derneği (İHD) ve Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) tarafından yapılan eylem ve etkinliklerle çeşitli alanlardaki insan hakları ihlallerine dikkat çekilerek bu ihlallerin son bulması talep edildi.

İstanbul

10 Aralık'ta İHD ve TİHV tarafından Taksim Meydanı'nda yapılmak istenen basın açıklaması polis tarafından engellendi.

İHD önünden Taksim Meydanı'na kadar yürüyen kitlenin önü meydan girişinde çevik kuvvet polislerince kesildi. Polisin basın açıklamasının Fransız Konsolosluğu önünde yapılması dayatması kabul edilmeyerek İHD önüne geri dönüldü. İHD İstanbul Şube Yönetimi'nden Hatice Kalpaklı tarafından yapılan basın açıklamasında her alanda gerçekleştirilen hak ihlallerinin arttığı belirtilerek bu ihlallere ilişkin istatistik veriler paylaşıldı.

11 Aralık'ta İHD İstanbul Şubesi Kadın Komisyonu ve TİHV İstanbul Temsilciliği, kadın hasta tutsakların sorunlarına dikkat çekmek için Bakırköy Kadın Hapishanesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. "Hapishanelerde tecrit uygulamasına son, kadın mahpuslar yalnız değildir!" ozalitinin açıldığı eylemde siteme muhalif kadınların hapishanelere kapatıldığı, kadın tutsakların baskı, şiddet, taciz ve psikolojik işkence uygulamalarına maruz kaldığı belirtildi. Hasta kadın tutsakların tedavi haklarının gasp edildiği belirtilerek serbest bırakılmaları gerektiği ifade edildi.

15 Aralık'ta İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu hapishanelerdeki siyasi tutsaklara uygulanan tecrit ve hak ihlallerine dikkat çekmek için İHD önünden Galatasaray Lisesi önüne yürüyerek basın açıklaması yaptı. Av. Gülizar Tuncer bir konuşma yaparak hapishanelerin toplumun aynası olduğunu belirterek dışarıda her gün katliamların yaşandığını, hak ve özgürlüklerin budandığını, hapishanelerde de siyasi tutsaklara yönelik baskıların arttığını söyledi.

Komisyon açıklamasını ise İHD Şube Başkanı Zeynep Ceren Boztoprak okudu.

Açıklamada, Kasım 2015 itibarıyla hapishanelerde 170 binin üzerinde tutuklu ve hükümlü bulunduğu, 500'ün üzerinde ağır hasta tutuklu olduğu, her yıl onlarcasının hapishanelerde hayatını kaybettiği belirtildi. Yine 500'ün üzerinde çocuğun da hapishanelerde annesiyle birlikte yaşadığına dikkat çekildi. Siyasi tutsaklar üzerindeki baskı ve tecritin, disiplin cezalarının, işkencenin arttığı ifade edildi. Yayınların tutsaklara ulaşmasının engellendiği ve tedavi hakkının gasp edildiği söylendi.

16 Aralık'ta Vicdani Ret Deneği (VRDER) ve İHD tarafından vicdani ret hakkı için İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı düzenlendi. İHD adına yapılan konuşmada Kürdistan'da estirilen devlet terörüne ve katliamlara değinilerek vicdani reddin bin insan hakkı olduğu ve bu hak için de her yıl vicdani ret etkinlikleri yapıldığı belirtildi. VRDER adına Davut Erkan tarafından okunan açıklamada vicdani reddin bir hak olduğu ve bu hakkın kullanımına engel olduğu için Türkiye'nin AİHM tarafından mahkum edildiği

ifade edildi. Açıklamanın ardından mail yoluyla vicdani reddini açıklayan Mirpenç Roda'nın yazdığı metin okundu.

16 Aralık'ta İHD ve TİHV, "Düşünce ve ifade özgürlüğü tutuklanamaz, hapsedilemez!" şiarıyla basına yönelik baskı, sansür ve saldırıları Çağaloğlu'ndaki Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC) önünde protesto etti. İHD Genel Başkan Yardımcısı Meral Çıldır tarafından okunan açıklamada muhalif basına yönelik baskı ve saldırılar teşhir edilirken Türkiye'de 152 yasada, 700'ün üzerinde yasa maddesinde düşünceyi açıklama özgürlüğünün kısıtlandığı ve farklı cezalar öngörüldüğü belirtildi. Hala 30 gazetecinin tutuklu olduğu ve 2015 yılında 105 bin 958 internet sitesine erişimin engellendiği belirtildi.

TİHV Başkanı Şebnem Korur Fincancı "Sesimizin kısıldığı, yaşam hakkı ihlallerini dahi duyurmakta zorlandığımız bir dönemdeyiz" diyerek artan katliamlara dikkat çekerken; TİHV İstanbul Temsilcisi Ümit Efe ise Kürdistan'da bir kuşatma olduğunu ve Kürt halkının her gün ölüm tehdidi altında yaşadığı bir durumda insan haklarından bahsedilemeyeceğini ifade etti.

İzmir

10 Aralık'ta İHD İzmir Şubesi, Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İzmir Şubesi, TİHV İzmir Temsilciliği, Özgürlükçü Hukukçular Derneği (ÖHD) İzmir Şubesi tarafından İnsan Hakları Haftası nedeniyle basın toplantısı düzenlendi. İHD binasında yapılan toplantıda ortak metni TİHV Temsilcisi Coşkun Üsterci okudu.

Üsterci, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilmesinin 67. yıldönümü olduğunu belirtti. Yıl boyunca dünyanın pek çok yerinde yine askeri darbeler, iç çatışmalar, savaşlar ve işgaller nedeniyle başta yaşam hakkı, işkence yasağı ihlali, soykırımlar ve kitlesel göçler olmak üzere çok ağır insan hakları ihlalleri yaşandığını belirtti.

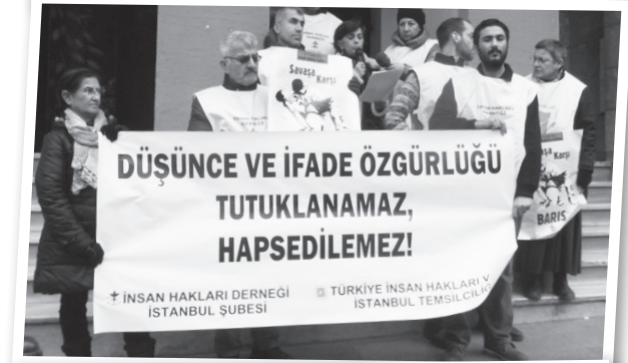
2015 yılının ilk 11 ayında 1433 kişinin işkence gördüğünü, 2002 yılına kadar 59 bin 429 olan tutuklu ve hükümlü sayısının 28 Şubat 2015 tarihi itibarıyla 164 bin 461'e yükseldiğini belirtti.

10 Aralık akşamı ise İHD İzmir Şubesi, Eski Sümerbank önünde toplanarak meşalelerle Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. BDSP'nin de destek verdiği eylemde basın açıklamasını İHD İzmir Şube Başkanı Av. Gurbet Uçar okudu. Gericin iktidarın kendisinden olmayı yok saydığını ve her türlü hakkın gasp edildiğini belirterek Kürdistan'da estirilen devlet terörüne, katliamlara dikkat çekti.

11 Aralık akşamı ise İHD İzmir Şubesi "yaşam hakkı ellerinden alınanlar" için Eski Sümerbank önünde toplandı. Gurbet Uçar tarafından yapılan açıklamada 2015 yılı içerisinde sokağa çıkma yasakları, çatışmalar, erkek şiddeti, intihar saldırıları ve daha birçok nedenle yüzlerce insanın yaşamını yitirdiği söylendi.

Açıklamanın ardından "Savaşa hayır" başlıklı pandomim gösterisi yapıldı. Oturma eyleminin ardından açıklama sona erdi.

12 Aralık'ta İHD İzmir Şubesi ve Eğitim-Sen İzmir 2 No'lu Şube "KESK'in 20. yıl kuruluş yıl dönümü

ve İnsan Hakları nedeni ile insan hakları temelli demokratik bir anayasa" paneli düzenledi. Çiğli Belediyesi Konferans salonunda yapılan panelin, moderatörlüğünü KESK Eş Genel Başkanı Şaziye Köse yaptı.

Panel konuşmacı olarak katılan Akın Birdal, Türkiye'de hak ihlalleri tablosunun değişmediğini belirtirken CHP Konya Eski Milletvekili Atilla Kart ise Meclis'te kurulan Anayasa Komisyonu çalışmalarına değindi. Kart, şiddetin her alanda egemen olduğu, kurumların işlevini kaybettiği ve askıya alındığını belirterek, nefret söyleminin hakim olduğu bir Türkiye ile karşı karşıya olduğuna dikkat çekti. Nazım Alpman ise, insan hakları ve medya üzerine konuşarak medyanın Kürt sorununa yaklaşımını ve iktidar yandaşı olmasını teşhir etti. Panel soru-cevap bölümüyle sona erdi.

14 Aralık'ta İHD İzmir Şubesi, hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle İHD binasında basın toplantısı düzenledi. İHD adına konuşma yapan Caner Canlı hapishanelerde 300'ü ağır, 756 hasta tutsağın olduğuna dikkat çekerek hasta tutsakların bırakılması taleplerini yineledi. 756 hasta tutsağa kart göndereceklerini belirtti.

Marmara'daki hapishanelerde hak ihlalleri

İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu, 15 Aralık'ta düzenlediği basın toplantısıyla, Marmara Bölgesi'ndeki hapishanelerde yaşanan hak ihlallerine ilişkin raporunu açıkladı.

12 sayfalık raporda yer alan kimi bilgiler şu şekilde:

* Tekirdağ 1 No'lu T Tipi, 1 ve 2 No'lu F Tipi Hapishaneleri'nde günün herhangi bir saatinde onlarca gardiyanla odalara ani baskınlar yapılmakta, mahpuslar tehdit ve tahrik edilmekte, siyasi mahpuslara ait el yazması notlar, kitap özetleri, şiir veya öykü çalışmalarına keyfi olarak el konulmakta. Hapishane idaresi tarafından üzerine "görölmüştür" mührü bulunan kitaplara bile el konulabilmektedir. Mahpuslara keyfi şekilde disiplin cezaları verilmektedir. Talepleri için açlık grevi yapan tutsaklara 2-6 ay arası sosyal haklardan men cezası verilmiştir.

Zaten dinlenen ve kayıt altına alınan haftalık telefon konuşmalarına tutsakların "tekmil vererek" başlaması dayatılıyor.

Faks, mektup veya dilekçeler dışarıya çıkarılmıyor. Mahpusların nakil talepleri hiçbir şekilde dikkate alınmıyor, sürgün nakiller yapılıyor. Haftalık 10 saat olan ortak alana çıkma hakkının kullanımı tamamen veya kısmen engelleniyor.

LGBTİ birey Ayten Aydın (kimlik adı Latif Aydın) tek kişilik hücrede tutulmakta, hapishane kantininden yararlanmasına izin verilmemektedir.

Her üç hapishanede de mahpuslar gerektiği gibi tedavi edilmiyor. Cezaevinde kalamayacak kadar ağır hasta olan mahpusların tahliyesi keyfi olarak engelleniyor.

* Silivri 5 No'lu L Tipi Hapishanesi'nde avukat görüşleri cam odalarda yapılmasına, gardiyanların da sürekli görüşmeleri izlemesine rağmen görüşme çıkışlarında arama dayatması yapılıyor.

* Edirne F Tipi Hapishanesi'nde kalan Mehmet Yamaç ve Ramazan Çeber'in ailelerinin olduğu illere nakil talepleri hiçbir şekilde karşılanmıyor. Bu cezaevindeki hak ihlallerini dışarıya aktaran mahpuslara disiplin cezaları veriliyor. Mehmet

Yamaç'ın göğüs kafesi 19 Aralık Katliamı'nda kırılmasına ve birçok akciğer hastalığı olmamasına rağmen doktorların ırkçı yaklaşımları yüzünden tedavisi yanlış yapılmış durumda.

* Bolu T ve F Tipi Hapishaneleri'nde mahpusların dilekçelerine geç cevap veriliyor veya hiç cevap verilmiyor. Mahpuslara psikolojik baskı yapılıyor, revire geç çıkartılıyorlar. Tutsakların mektupları hapishane idaresi veya PTT tarafından bilinçli şekilde kaybediliyor.

* Bolu T Tipi Hapishanesi'nde Erhan Aslan siyasi tutsak olmasına rağmen adillerin arasına konularak tacize maruz bırakılıyor.

* Düzce T Tipi Hapishanesi'ndeki mahpuslara doktorlar muayene etmeden ilaç yazmakta, hastane sevkleri yapılmamakta, revire çıkarılmaları engellenmektedir. Yemekler sağlıksızdır. Kantinde defter satılmıyor, ailelerin getirdiği defterler tutsaklara verilmiyor. Görüşe gelen ailelere ve bebeklere bile çıplak arama dayatılıyor. Emrah Özmen isimli mahpus hak talebinde bulunduğu tehdit ediliyor.

* Ümraniye T Tipi Kapalı Hapishanesi'nde kalan İsmail Ersan 6 defa sürgün edilmiştir. Bu sürgünler sırasında jandarma ve hapishane idaresi tarafından baskı, hakaret ve saldırıya maruz kalmıştır. Abdullah İçli günde 13 ilaç alacak kadar ağır hasta olmasına rağmen uygun koşullardaki bir hapishaneye sevk

edilmiyor.

* Kandıra 1 ve 2 No'lu F Tipi Hapishaneleri'nde keyfi hücre cezaları, kitap yasakları veriliyor. Osman Evcen ve bazı mahpuslar Vegan yemek talebiyle açlık grevi yapıyor.

* Gebze Kadın Hapishanesi'nde mahpusların Adalet Bakanlığı, savcılık, AYM, denetimli serbestlik gibi dilekçeleri hapishane idaresi tarafından keyfi olarak yerlerine ulaştırılmıyor. Meryem Soylu ve Gülistan Abdo ağır hasta olmasına rağmen tedavileri yapılmıyor veya tahliye edilmiyorlar.

* Metris R Tipi Kapalı Hapishanesi'nde mahpuslar sevk sırasında uzman çavuşlar tarafından yumruklanma, kelepçenin aşırı sıkılması gibi işkencelere maruz kalıyor. Bunların idareye bildirilmesi sonucu tutsaklara disiplin cezaları veriliyor. İdarenin TV kanalları için yaptığı anketler dikkate alınmıyor. İMC TV kanalı sansürlenmiş, bazı kanallarda İŞİD propagandası yapılıyor. Şikayetler üzerine bu kanallar kaldırılmak zorunda kalıyor. Yemekler besleyici ve temiz değildir. 2 mahpus ağır hastadır. Bunların sevkleri geciktiriliyor. Sedat Belgin isimli mahpus 2,5 yıldan sonra ameliyat edilmiş, daha önce çeşitli baskı ve işkencelere maruz kaldığı Tekirdağ T Tipi Hapishanesi'ne geri gönderilmek istenmektedir.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşkence görüntüleri ortaya çıktı

İzmir'de, geçen yıl, Haziran Direnişi'nin yıldönümüne katıldıkları için yargılanan 63 kişinin, gözaltına alındığı Kantar Polis Karakolu'nda işkence görüldüğü ortaya çıktı.

Cumhuriyet'ten Hakan Dirik'in haberine göre, karakolun güvenlik kamerasına yansıyan görüntülerde sivil ve üniformalı polisler, gözaltına aldıkları gençleri, elleri arkada birleşik vaziyette yüzükoyun yere yatırarak "balık istifi" diziliyor. Bunu yaparken de gençleri darp etmekten geri durmuyor. Tekme, tokat, jop, yumruk kullanan polis, bazı göstericilerin de kafasından tutup, betona vuruyor. Kimisini de yaka paça kaldırıp yere atıyor. Polislerin güvenlik kamerası kayıta olmasına karşın hiç çekinmediği görülüyor. Hatta, sivil giyimli bir polis, dayak atmaktan usandığı göstericinin "kafasına" oturarak "dinleniyor". Gözaltı ve dayak işlemi bittiğinde, polislerden biri, kova ve paspas getirerek yerlerdeki kanları temizliyor.

Ancak adalet mekanizması, işkence yapanları değil,

işkenceye maruz kalanları yargılıyor. Görüntülerde işkenceye uğradığı görülenlerden 63 kişi hakkında İzmir 40. Asliye Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı. Sanıklar, kolluk gücüne mukavemet, gösteri yürüyüşleri yasasına muhalefet ve mala zarar verme suçlamalarıyla yargılanıyor.

Davayı takip eden Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi avukatlardan Oktay Uysal ve Dinçer Çalım, görüntülerde Kantar Karakolu'nda işkencenin belgelendiğini belirterek, polisler hakkında suç duyurusunda bulundu. İzmir Cumhuriyet Savcılığı ile Emniyet Müdürlüğü'nü göreve çağıran avukatlar, "Polis karakoluna ait kamera görüntüleri, işkenceyi belgelemektedir. Bu görüntüler sanki günümüze değil de 12 Eylül dönemine, hatta Guantanamo'ya ait gibi. Karakolda işkence görenler, yaşadıklarını ifadelerinde de dile getirmiş, şikayetçi olmuş, ancak etkili bir soruşturma yürütülüp bugüne kadar dava açılmamıştır. Oysa işkence görenler yargılanmaktadır.

Ne yazık ki, ülkemizdeki adalet sistemi bu şekilde işlemektedir. Devlete karşı işlendiği düşünülen suçlarla ilgili davalar hızla açılırken kamu görevlilerinin işlediği ağır suçlar ise cezasız bırakılmaktadır" dedi.

Suç işleyen kolluk görevlilerinin yargılanması için çaba harcayacaklarını belirten avukatlar Uysal ve Çalım, "Görüntülerde memurlara direnç göstermedikleri ve söylenenleri yaptıkları halde insanlar yere yatırılmakta, tekmelenmekte ve başlarına vurulmaktadır. Bu görüntüler karakolda rahatlıkla, çekinilmeden işkence yapıldığını göstermektedir. TCK'nin 94. maddesine göre işkence suçu işlenmiştir. İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı'nın adli, emniyet müdürlüğü'nün derhal idari soruşturma başlatması gerekmektedir" diye konuştu.

Tutsaklardan yeni yıl mesajları

Sevgili Kızıl Bayrak emekçileri,

Bunalım ve krizini aşamayan kapitalist emperyalizm, dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfı, emekçi kitleler ve ezilen halklara, savaşlar yıkımlar ve yeni acılar dayatıyor.

Bir devrimle alaşağı edilmediği sürece yarını da dünü ve bugünü olmaya devam edecektir.

Bu gerçekliğin kendisi, Gerif ve metal fırtınasını yaratan sınıfa ve sınıf devrimcilerine, devrimci bir sınıf hareketi yaratma misyonunun aciliyetini hatırlatmalıdır.

Bilinmelidir ki bu bilince, iddiaya ve ona uygun pratik yönelime sahip yegane güç sınıf devrimcilerinin kendileridir.

Bu bilinçle yeni mücadele yılınızı selamlayıp, mücadelenizde başarılar dilerim.

Sevgilerimle
Kemal Toka

Kocaeli 1 No'lu F Tipi Cezaevi

***

Alnını
dağ ateşiyle ısıtan
yüzünü
kanla yıkayan dostum
senin
uyurken dudağında gülümseyen bordo gül
benim kalbimi harmanlayan isyan olsun (...)
(Arkadaş Z. Özger)

Merhaba dostlar,

Yeni yıl yeni direnişleri yeni zaferleri müjdeliyor. En güzel dünyaları elleriyle can bedeli yaratanlar takvim yapraklarına sığmıyor.

Yeni kavga yılında başarılarınızın devamını diliyoruz.

Ankara Kadın Kapalı Hapishanesi
Tutsak PARTİZAN'lar

***

Asıl hapishane insanın kafasında yarattığı hapishanedir. Hayatı sınırlayan hapishane odur ki ilk fırsatta yıkılmalıdır. Dünyayı daha iyi kavrayabilmek için.

Yılmaz Güney

Sevgili dostlar merhaba!

2015'i kanlı tarihsel bir dönemeç olarak geride bırakırken "TC" devletinin, Amed, Suruç ve Ankara'da DAİŞ denilen kontra grup eliyle gerçekleştirmiş olduğu katliamların yanı sıra Ortadoğu'da Kürt ulusu başta olmak üzere azınlık milliyet ve inançlara yönelik gerçekleştirmiş olduğu kanlı katliamların eş güdümüyle birlikte. Emperyalist talancı güçlerin Ortadoğu'daki işgal, talan ve sömürsü de hız kesmeden devam ediyor.

Egemen güçlerin bu kanlı katliamlarına karşı Ortadoğu'daki halkların öfkesi her geçen gün kabarak büyümekte. Bu muazzam öfkenin öncüsüyle buluşması durumunda egemenleri tarihin çöplüğüne gömmesi kaçınılmazdır.

Bu anlamıyla siz *Kızıl Bayrak* gazetesinin emekçilerinin 2016 mücadele yılını kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyor, selamlarımızı gönderiyoruz.

Maoist Komünist Partisi dava tutsakları
Erdi Sidal, Gökhan Kalkan, Zeynel Karabulut
F Tipi Hapishane / Hacılar-Kırıkkale

***

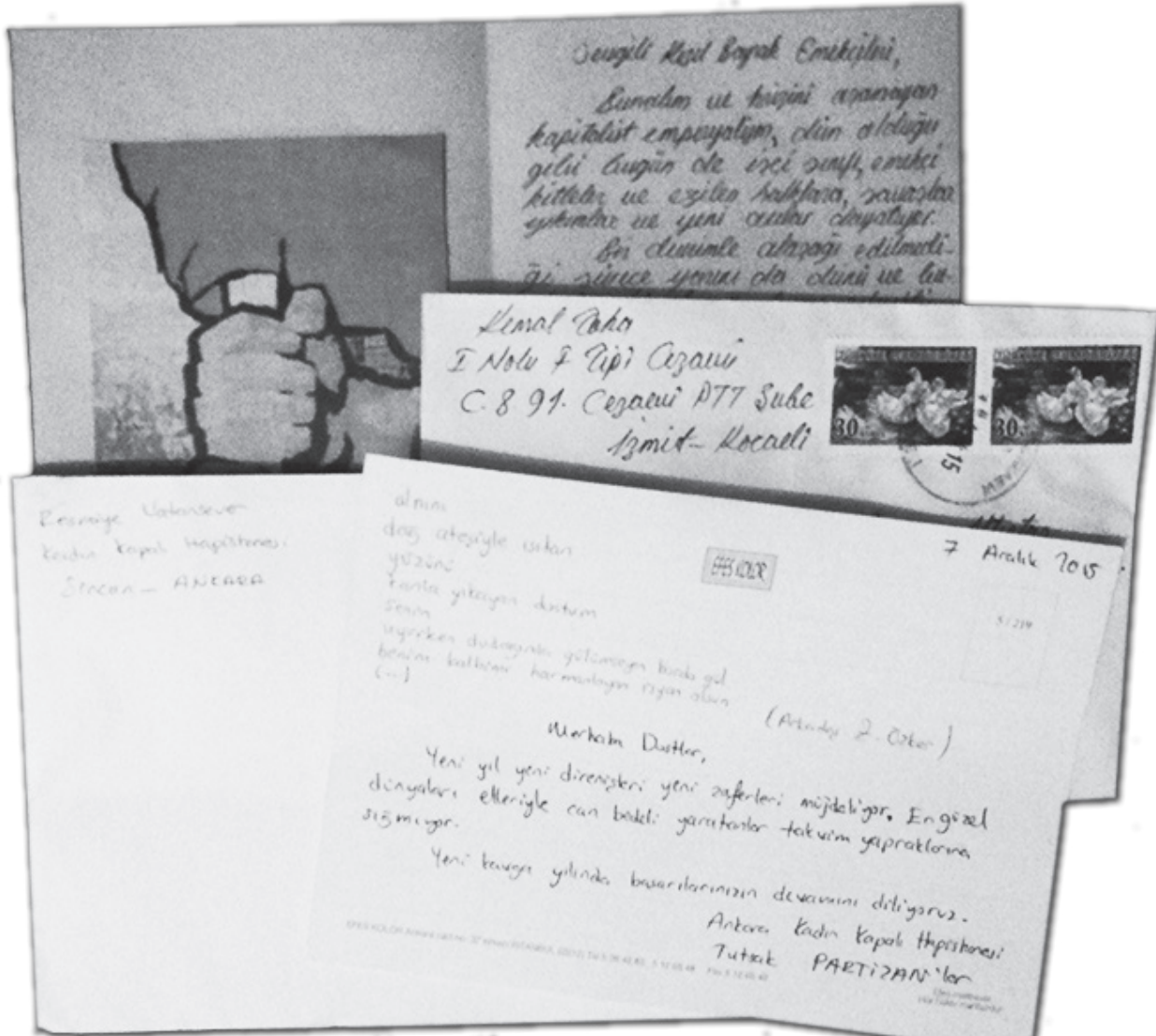
Merhaba arkadaşlar.

Direnişle kazanılacak özgür günlerde görüşebilmek umuduyla yeni yılınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarı diliyorum.

Not: Yayın göndermekteki duyarlılığınız için teşekkür ediyorum.

Murat Karayel

F Tipi Cezaevi B- 14 Hacılar /Kırıkkale

Sosyalizm için

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/1 (47) * 18 Aralık 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Hücrelerde direniş bayrağı hala dalgalanıyor

Son söylenecek sözü başta söyleyelim. Katliamcı sermaye devleti F tipi hücreleri yaşama geçirirken, devrimci ve komünist tutsakları teslim almayı amaçlıyordu. Hücrelerde tutsaklar hala teslim alınmaya çalışılıyor. Çünkü sermaye devleti 15 yıldır tutsakları tecrit altında tutuyor ama teslim almayı başaramadı. Başaramayacak da...

Komünist ve devrimci tutsaklar 19 Aralık 2000'de 20 hapisanede gerçekleştirilen bir operasyonla F tipi hücrelere götürüldüler. Sermaye devletinin hücre saldırısı yasal statüde '91 Nisan'ında çıkarılan "Terörle Mücadele Yasası"yla başladı. Yasada tutsakların, "1 ve 3 kişilik hücrelerde tutulması" yazıyordu. Yasaya uygun olan tek hapisane Eskişehir tabutluğuydu. Eskişehir tabutluğu, yasanın çıkmasından birkaç ay sonra uygulamaya sokulmaya çalışıldı. Sınırlı sayıda müebbetlik tutsak Eskişehir tabutluğuna zorla sürgün edildi. Sürgünlerle birlikte tutsakların açlık grevi direnişi de başladı. Süresiz Açlık Grevi (SAG) 30. güne ulaşmadan, sermaye devleti hücre saldırısını durdurdu. Tabutluktaki tutsaklar daha önce kaldıkları hapisanelere sevk edildiler.

'95 Mart'ında Gazi direnişiyle birlikte devrimci harekette hem nicel hem nitel bir yükseliş başladı. '96 1 Mayıs'ı Kadıköy'de yüz bini aşkın kitleyle -ki bu kitlenin çoğunluğu devrimci kortejlerden oluşuyordu- kutlandı. Devlet yine katliam yaptı, 3 kişi yaşamını yitirdi. Çok sayıda kişiyi de gözaltına aldı. Gözaltına aldıklarının çoğunluğunu tutukladı ve Eskişehir tabutluğuna hapsedti.

Eskişehir tabutluğunun açılmasına karşı tutsaklar yeni oluşturdukları Cezaevleri Merkezi Koordinasyonu (CMK) kararıyla 20 Mayıs'ta tekrar SAG'a başladı. TİKB direniş sonuna dek SAG'ı sürdürürken, diğer CMK bileşenleri 45. günde ölüm orucuna (ÖO) geçtiler. ÖO ve SAG direnişi 12 can bedeliyle Eskişehir tabutluğunu kapattırmayı başardı.

ÖO ve SAG direnişinin ardından, sermaye

devleti F tipi hücrelerin yapımına başladı. Tutsaklara yönelik saldırılara hiç ara vermedi. Bu saldırıların içinde 26 Eylül 1999'da Ulucanlar Katliamı özel bir yerde duruyor. F tipi hücre inşaatları o tarihte tamamlanmamıştı. Buna rağmen katliam, hücre saldırısını uygulamaya geçirme hedefini taşıyordu. Komünist ve devrimci tutsakların bu saldırıya yanıtı yine direniş oldu. Bu direnişte 10 tutsak ölümsüzlüğe uğurlandı. Vahşice katledildiler ama direniş bayrağındaki en göz alıcı yıldızlar oldular.

Hücre inşaatları tamamlanmak üzereyken TKİP, DHKP/C, TKP (ML) (bugün MKP), 20 Ekim 2000'de SAG'a başladı. SAG 30. günde ÖO'ya dönüştürüldü. ÖO direnişi ölmek için yapılan bir eylem değil, ölümü göze alarak kazanmayı amaçlayan bir eylemdir. Hapishanelerde neredeyse her direnişte ölümsüzleşen tutsaklar oluyor. Bu yüzden tutsaklar ölmeye çalışıyor gibi yanlış ve düpedüz saçma sapan bir düşünce kimsenin aklından bile geçmesin. Ama hapishanelerde dün de, bugün de, ölümü göze almadan basit bir ayakkabı aratmama eylemi bile yapılamaz. Ayakkabı aratmadığında ayakkabı arama bahanesiyle kesin saldırı oluyor. Bu saldırı sonrası ölüm de olabilir. Ölümü göze almadan 'ayakkabı arattırıyorum' demek bile mümkün değil. Ama yineleyelim, ölmek için değil, ölümü göze alarak kazanmak için direnmek gerekiyor. ÖO'da bu kapsamda değerlendirilecek bir eylem.

Ulucanlar davasının ilk duruşmasından sonra yükselmeye başlayan hücre karşıtı eylemler, ÖO direnişiyle birlikte sermaye devletini rahatsız edecek güce ulaştı. Bu rahatsızlıkla birlikte sermaye devleti 40. güne varmadan tutsaklarla Bayrampaşa Hapishanesi'nde görüşmeye başladı. Görüşmeye katılan Mehmet Bekaroğlu bile 19 Aralık sonrasında "kandırıldık" dedi. Zira görüşmeler "ölümler olmadan direniş bitecek" izlenimi yaratmayı amaçlıyordu. "Hücre inşaatları durdurulacak,

tutsakların ve STÖ'lerin taleplerine göre inşaatlar bitirilecek" deniyordu. Devlet geri adım atmış gibi görünüyordu. Dönemin İçişleri Bakanı Saadettin Tantan'ın '1 yıldır bu operasyon hazırlığındaydık' sözünden de anlaşılacağı gibi, geri adım atma tutumu sadece bir görüntüydü. Tutsaklar bu görüntünün resmi bir nitelik kazanmasını istiyordu. Yani devletten sözlerinin altına imza atması isteniyordu. Hemen belirtelim böyle bir imza atılmış olsa bile, hücre saldırısı tümüyle gündemden çıkmış olmayacaktı. Ama tutsaklar her şeyden önce moral üstünlük kazanacaktı. Devlet ise hücre saldırısından vazgeçmese bile bir süreliğine rafa kaldırmak zorunda olacaktı.

Dışarda herkes sorun çözülecek diye beklerken, 19 Aralık'ta 20 hapisaneye birden operasyon başlatıldı. Tutsaklar refleks olarak saldırıya direnişle karşılık verdiler. Bayrampaşa Hapishanesi'nde kadınlar koğuşuna atılan kimyasal bombayla 6 kadın tutsak diri diri yakıldı. 6 kadın tutsakla birlikte toplam 28 canımız 19 Aralık Direnişi'nde ölümsüzleştiler. Ölümsüzleşenlerin çoğunda kurşun yarası vardı.

Tutsaklar 19 Aralık'ta da direniş bayrak yapısı göndere çektiler. 19 Aralık'ın hemen ardından götürüldükleri F tipi hücrelerde de direniş bayrağını hiç düşürmediler. ÖO direnişinde, 19 Aralık'takilerle birlikte, toplam 122 canımız ölümsüzleşti. Yani çok ağır bedel ödedik. Sermaye devleti ne 19 Aralık'ta, ne sonrasında komünist ve devrimci tutsakları teslim alamadı.

Bugün hasta tutsakların hücrelerde ağır ağır katledilmesi, tutsakların neredeyse her hareketi karşısında mektup, görüş yasağı alması, sürgünler vb. saldırılar hala tutsakları teslim alamadıkları içindir. Tutsaklar bu kadar ağır bedellerle göndere çekilen direniş bayrağını hala dalgalandırıyor ve dalgalandırmaya devam edecekler.

Muharrem Kurşun

19 Aralık Katliamı'nı unutmadık, unutturmayacağız!